

ผลของวัสดุปูลูก ความถี่ของการใช้น้ำ การพรางแสง และความสูงเหนือระดับ
น้ำที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของอีองนาง咚^๔
อีองน้ำครั้งสายลั้น และอีองข้าวตอกปากแหลม

ประศ พึงบ้านแกะ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพืชสวน
สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

พ.ศ. 2555

ลิบลิทธีร์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ในรับรองวิทยานิพนธ์
สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาพีชสวน

ข้อเรื่อง

ผลของวัสดุคุณภาพ ความถี่ของการให้น้ำ การพรางแสงและความสูงเหนือระดับ
น้ำทะเลต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของอ่อนนางคลม
อ่อนน้ำครั้งสายสั้น และอ่อนข้าวดอกปากแผลม

โดย

ปวริศ พึงม้านแกะ

พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร.ชิต อินปรา)

วันที่ ๒๒ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

กรรมการที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ โนรี)

วันที่ ๒๒ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

กรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร.กุศล เอี่ยมทรัพย์)

วันที่ ๒๒ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ประธานกรรมการประจำหลักสูตร

(อาจารย์ ดร.พรพันธ์ ภู่พร้อมพันธุ์)

วันที่ ๓๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการรับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร ยศราษ)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

วันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ชื่อเรื่อง	ผลของวัสดุปูลูก ความตื่นของการให้น้ำ การพรางแสง และความสูงเหนือระดับน้ำทະเตต่อการเจริญเติบโตและออกดอกออกบุกของเอื้องนางลง เอื้องน้ำครั้งสายสัน และเอื้องข้าวตอกปากแหลม
ชื่อผู้เขียน	นายปริศ พึงบ้านเกะ
ชื่อปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพืชสวน
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.ชิด อินปรา

บทคัดย่อ

การศึกษาผลของวัสดุปูลูก ความตื่นของการให้น้ำ การพรางแสง และระดับความสูงต่อการเจริญเติบโตและออกดอกออกบุกของเอื้องนางลง เอื้องน้ำครั้งสายสัน และเอื้องข้าวตอกปากแหลม ณ หมวดกล้วยไม้ สาขาวิชาพืชสวนประดับ คณะพฤกษกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เริ่มดำเนินการตั้งแต่ เดือนกุมภาพันธ์ 2553 ถึง เดือนมิถุนายน 2554 โดยการทดลองที่ 1 ศึกษาผลของวัสดุปูลูกและความตื่นของการให้น้ำต่อการเจริญเติบโตและออกดอก พนวณการใช้สเปฟกันน้มอสเป็นวัสดุปูลูก ให้ค่าเฉลี่ยจำนวนล้ำถูกกล้วย จำนวนน้ำซึ่งค่าเฉลี่ยของเอื้องนางลงมากที่สุด และให้ค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่เกิดดอกน้อยที่สุด การใช้กานมะพร้าวและสเปฟกันน้มอสเป็นวัสดุปูลูก ให้ค่าเฉลี่ยความยาวลำถูกกล้วย ความยาวใบ ความกว้างใบ และเบอร์เซ็นต์การเกิดดอกของเอื้องนางลง และค่าเฉลี่ยจำนวนใบ ความยาวใบ ความกว้างใบ จำนวนซึ่งคอกต่อลำถูกกล้วย และเบอร์เซ็นต์การเกิดดอกของเอื้องข้าวตอกปากแหลมมากที่สุด การใช้กานมะพร้าวเป็นวัสดุปูลูกให้ค่าเฉลี่ยความกว้างลำถูกกล้วย จำนวนคอกต่อลำ ความยาวซึ่งคอก และระยะห่างระหว่างคอกบนซ่องเอื้องข้าวตอกปากแหลมมากที่สุด การใช้ถ่านเป็นวัสดุปูลูก ให้ค่าเฉลี่ยเบอร์เซ็นต์การเกิดดอกของเอื้องน้ำครั้งสายสันมากที่สุด การให้น้ำวันละครั้ง ให้ค่าเฉลี่ยความกว้างลำถูกกล้วยของเอื้องนางลง และจำนวนล้ำถูกกล้วย ความกว้างลำถูกกล้วย จำนวนใบ ความยาวใบ จำนวนซึ่งคอกต่อลำถูกกล้วยของเอื้องน้ำครั้งสายสันมากที่สุด และให้ค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่เกิดดอกของเอื้องข้าวตอกปากแหลมน้อยที่สุด การใช้กานมะพร้าวร่วมกับการให้น้ำวันละครั้ง ให้ค่าเฉลี่ยความกว้างใบของเอื้องนางลงมากกว่ากรณีที่ใช้ถ่านร่วมกับการให้น้ำ 2 วันครั้งและ 3 วันครั้ง และมีค่าเฉลี่ยจำนวนคอกต่อลำของเอื้องข้าวตอก

ปากແຫລນນາກກວ່າ ກຽມວິທີທີ່ໃຊ້ຄ່າຮ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳວັນລະຄຽງ 2 ວັນຄຽງແລະ 3 ວັນຄຽງ ແລະການນະພັງຮ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳ 2 ວັນຄຽງ ແລະສຳເຟກນັ້ນມອສ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳ 2 ວັນຄຽງ ແລະ 3 ວັນຄຽງ ການໃຊ້ສຳເຟກນັ້ນມອສ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳວັນລະຄຽງ ໃຫ້ຄ່າເຂົ້າເລື່ອຄວາມຍາວໃນຂອງເອົ້ອງໜ້າວຕອກປາກແຫລນນາກກວ່າກຽມວິທີທີ່ໃຊ້ຄ່າຮ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳ 3 ວັນຄຽງ ແລະສຳເຟກນັ້ນມອສ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳ 2 ວັນຄຽງ ການໃຊ້ຄ່າຮ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳວັນລະຄຽງ 2 ວັນຄຽງ ແລະ 3 ວັນຄຽງ ແລະການນະພັງຮ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳ 3 ວັນຄຽງໃຫ້ຄ່າເຂົ້າເລື່ອປ່ອງເຮັດຕັດກົດຂອງເອົ້ອງໜ້າກ່ຽວສ້າງສັນນາກວ່າການໃຊ້ການນະພັງຮ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳວັນລະຄຽງ ແລະ 2 ວັນຄຽງ ແລະສຳເຟກນັ້ນມອສ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳວັນລະຄຽງ ແລະ 2 ວັນຄຽງ ກາຣທດລອງທີ່ 2 ສຶກຂາພລອງການພරາງແສງແລະຄວາມສູງເໜືອຮະດັບນ້ຳທະເລດ້ວຍເຕີບໂຄແລະອອກດອກ ມານວັດກລ້ວຍໄຟ້ ສາາພື້ສວນປະດັບ ຄະພາລິດກຽມການເກຍຕຽມ ມາວິທາລີຍແມ່ໄໂຈ ຈັງຫວັດເຊີຍໃໝ່ ຄວາມສູງເໜືອຮະດັບນ້ຳທະເລ 300 ຊົ່ງ 400 ເມຕຣ ສຸນຍົ່ງພັດນາໄໂຮງການຫລວງແມ່ສາໄໝໆ ອຳກອມແມ່ເຣີມ ຈັງຫວັດເຊີຍໃໝ່ ຄວາມສູງຮະດັບເໜືອນ້ຳທະເລ 700 ຊົ່ງ 800 ເມຕຣ ແລະສຸນຍົ່ງພັດນາໄໂຮງການຫລວງຫນອງຫຍຍ ອຳເກອມແມ່ເຣີມ ຈັງຫວັດເຊີຍໃໝ່ ຄວາມສູງຮະດັບເໜືອນ້ຳທະເລ 1,100 ຊົ່ງ 1,200 ເມຕຣ ພບວ່າການປຸກໃນພື້ນທີ່ມີຄວາມສູງເໜືອຮະດັບນ້ຳທະເລ 300 ຊົ່ງ 400 ເມຕຣ ໃຫ້ຄ່າເຂົ້າເລື່ອຈຳນວນລໍາລູກກລ້ວຍ ຄວາມຍາວລໍາລູກກລ້ວຍ ຈຳນວນໃນຄວາມຍາວໃນ ຄວາມກວ້າງໃນ ຈຳນວນຂ່ອດ້ອລໍາລູກກລ້ວຍ ຈຳນວນຄອກດ່ອຍ ຄວາມຍາວຂ່ອດ້ອຍ ແລະ ເປ່ອເຮັດຕັດກົດຂອງເອົ້ອງນາງຄົມນາກທີ່ສຸດ ແລະມີຄ່າເຂົ້າເລື່ອຄວາມຍາວລໍາລູກກລ້ວຍ ຈຳນວນໃນຄວາມຍາວໃນ ຄວາມກວ້າງໃນ ຈຳນວນຂ່ອດ້ອລໍາລູກກລ້ວຍ ແລະເປ່ອເຮັດຕັດກົດຂອງເອົ້ອງໜ້າຄຽງສ້າງສັນນາກທີ່ສຸດ ແລະມີຄ່າເຂົ້າເລື່ອຄວາມກວ້າງລໍາລູກກລ້ວຍ ຈຳນວນຄອກດ່ອຍ ແລະຄວາມຍາວຂ່ອດ້ອຍຂອງເອົ້ອງໜ້າຕອກປາກແຫລນນາກທີ່ສຸດ ທີ່ຄວາມສູງເໜືອຮະດັບນ້ຳທະເລ 1,100 ຊົ່ງ 1,200 ເມຕຣ ໃຫ້ຄ່າເຂົ້າເລື່ອປ່ອງເຮັດຕັດກົດຂອງເອົ້ອງໜ້າຄຽງສ້າງສັນນາກທີ່ສຸດ ທີ່ຄວາມສູງເໜືອຮະດັບນ້ຳທະເລ 300 ຊົ່ງ 400 ແລະ 1,100 ຊົ່ງ 1,200 ເມຕຣ ໃຫ້ຄ່າເຂົ້າເລື່ອປ່ອງເຮັດຕັດກົດຂອງເອົ້ອງນາງຄົມທີ່ສຸດ ທີ່ຄວາມສູງເໜືອຮະດັບນ້ຳທະເລ 300 ຊົ່ງ 400 ແລະ 1,100 ຊົ່ງ 1,200 ເມຕຣ ໃຫ້ຄ່າເຂົ້າເລື່ອປ່ອງເຮັດຕັດກົດຂອງເອົ້ອງນາງຄົມທີ່ສຸດ ແລະມີຄ່າເຂົ້າເລື່ອຈຳນວນຂ່ອດ້ອລໍາລູກກລ້ວຍແລະອາຫຼາກບານຂອງຄອກບັນດັບຂອງເອົ້ອງໜ້າຕອກປາກແຫລນນາກທີ່ສຸດ ທີ່ຄວາມສູງເໜືອຮະດັບນ້ຳທະເລ 700 ຊົ່ງ 800 ແລະ 1,100 ຊົ່ງ 1,200 ເມຕຣ ໃຫ້ຄ່າເຂົ້າເລື່ອຄວາມຍາວລໍາລູກກລ້ວຍຂອງເອົ້ອງໜ້າຕອກປາກແຫລນນາກທີ່ສຸດ ແລະ ໃຫ້ຄ່າເຂົ້າເລື່ອຈຳນວນວັນທີເກີດຕັດກົດຂອງເອົ້ອງໜ້າຕອກປາກແຫລນນັ້ນທີ່ສຸດ ທີ່ຄວາມສູງເໜືອຮະດັບນ້ຳທະເລ 700 ຊົ່ງ 800 ເມຕຣ ໃຫ້ຄ່າເຂົ້າເລື່ອຈຳນວນວັນທີເກີດຕັດກົດຂອງເອົ້ອງໜ້າກ່ຽວສ້າງສັນນາກທີ່ສຸດ ທີ່ຄວາມສູງເໜືອຮະດັບນ້ຳທະເລ 300 ຊົ່ງ 400 ເມຕຣ ຮ່ວມກັບການພරາງແສງ 50 ແລະ 60 ເປ່ອເຮັດຕັດກົດຂອງເອົ້ອງນາງຄົມນາກທີ່ສຸດ ໃຫ້ຄ່າເຂົ້າເລື່ອຈຳນວນໃນຂອງເອົ້ອງນາງຄົມນາກທີ່ສຸດ

Title	Effects of Media, Watering Frequency, Shading and Elevation on Growth and Flowering of <i>Dendrobium peguanum</i> Lindl., <i>D. parishii</i> Rchb. f. and <i>D. cuspidatum</i> Lindl.
Author	Mr. Pawaris Phungbankoh
Degree of	Master of Science in Horticulture
Advisory Committee Chairperson	Dr. Chita Inpar

ABSTRACT

The study on the effects of media, watering frequency, shading and elevation on growth and flowering of *Dendrobium peguanum* Lindl., *D. parishii* Rchb. f., and *D. cuspidatum* Lindl., was conducted in 2 experiments from February 2010 to June 2011. The first experiment on the effects of media and watering frequency on growth and flowering of *D. peguanum* Lindl., took place in the orchid section of the Ornamental Division, Faculty of Agricultural Production, Maejo University. Plants grown with sphagnum moss produced the greatest number of pseudobulbs and number of inflorescences per pseudobulb but least number of inflorescences. Plants grown with coconut husk and sphagnum moss produced the greatest length of pseudobulbs and leaves, width of leaves and percentage of flowering, and for plants of *D. cuspidatum* Lindl., the number of leaves, length and width of leaves, number of inflorescences per pseudobulb and percentage of flowering were also highest. Plants grown with coconut husk produced the greatest width of pseudobulbs, number of flowers per inflorescence, length of inflorescences and distance between flowers on inflorescence. Meanwhile, plants of *D. parishii* Rchb. f., grown with charcoal gave the greatest percentage of flowering. Plants of *D. peguanum* Lindl., which had 1-day time watering produced the greatest width of pseudobulbs while plants of *D. cuspidatum* Lindl. which were watered also 1-day time watering produced the greatest number of pseudobulbs, width of pseudobulbs, number of leaves, length of leaves, number of inflorescences per pseudobulb, number of flowers per inflorescence, length of inflorescences, distance between flowers on inflorescence and percentage of flowering. On the other hand, plants of *D. parishii* Rehb. f., which had 1-day and 2-day time watering gave the greatest percentage of flowering while plants those given 3-day time watering produced the greatest width length of

pseudobulbs, number of leaves, length of leaves, width of leaves, and number of inflorescences per pseudobulb. Moreover, plants of *D. cuspidatum* Lindl., which had also a 3-day time watering produced the least number of days to flowering. Meanwhile, plants of *D. pugianum* Lindl., when grown with coconut husk and had 1-day time watering produced greater width of leaves than those grown with charcoal and had 2-day and 3-day time watering but plants of *D. cuspidatum* Lindl. produced greater number of flowers per inflorescence than those grown on charcoal with 1-day time, 2-day time and 3-day time watering, more than plants grown with coconut husk and 2-day time watering, and plants grown on sphagnum moss with 2-day and 3-day time watering. Plants of *D. cuspidatum* Lindl., when grown with sphagnum moss and 1-day time watering, had greater length of leaves than those grown with charcoal and 3-day time watering and plants grown with sphagnum moss with 2-day time watering. Plants of *D. parishii* Rchb. f., grown with charcoal and 1-day time, 2-day time and 3-day time watering, and with coconut husk and 3-day time watering produced greater percentage of flowering than those grown with coconut husk and 1-day time and 2-day time watering, and sphagnum moss and 1-day time and 2-day time watering. In the second experiment, the effects of shading and elevation on growth and flowering was studied in three areas: orchid section of the Ornamental Division (Faculty of Agricultural Production, Maejo University) at an elevation of 300 to 400 meters; Royal Mae Sa Mai Development Center (Mae Rim, Chiang Mai) at an elevation of 700 to 800 meters; and Royal Nong Hoy Development Center (Mac Rim, Chiang Mai) at an elevation of 1,100 to 1,200 meters. It was found that *D. pugianum* Lindl., grown at an elevation of 300 to 400 meters, produced the greatest number of pseudobulbs, length of pseudobulbs, number of leaves, length of leaves, width of leaves, number of inflorescences per pseudobulb, number of flowers per inflorescence, length of inflorescences, and percentage of flowering. At the same elevation, *D. parishii* Rchb. f. produced the greatest length of pseudobulbs, number of leaves, length of leaves, width of leaves, number of inflorescences per pseudobulb and percentage of flowering and *D. cuspidatum* Lindl., also produced the greatest width of pseudobulbs, number of flowers per inflorescence and length of inflorescences. Meanwhile *D. pugianum* Lindl., when grown at an elevation of 1,100 to 1,200 meters, produced the greatest width of pseudobulbs and *D. pugianum* Lindl. grown at an elevation of 300 to 400 and 1,100 to 1,200 meters, produced the greatest percentage of survival while *D. cuspidatum* Lindl. produced the greatest number of

(7)

inflorescences per pseudobulb and flower longevity. *D. cuspidatum* Lindl., when grown at an elevation of 700 to 800 and 1,100 to 1,200 meters, produced the greatest length of pseudobulbs but least number of days of flowering. At 700 to 800 meters elevation, *D. parishii* Rehb. f. produced the least number of days of flowering while *D. peguanum* Lindl. when grown at an elevation of 300 to 400 meters with shading of 50 and 60 percent, produced the greatest number of leaves.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ธิต อินปรา ประธานกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสิทธิ์ โนรี และอาจารย์ ดร.กุศล เอี่ยมทรัพย์ กรรมการที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้ความรู้ และคำแนะนำในการวิจัย ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์นี้จนสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐา โพธารถ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในเนื้อหาของวิทยานิพนธ์นี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) ที่สนับสนุนทุนเพื่อการศึกษาวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ หน่วยคล้ายไม้ สาขาวิชสวนประดับ คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่สาไห่ และศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองหอย ที่เอื้อเพื่อสถานที่ทำการทดลองและอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาที่ศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณบิดาและมารดาเป็นอย่างสูง ที่เลี้ยงดูอบรมสั่งสอน เป็นกำลังใจและสนับสนุนด้านการศึกษามาโดยตลอด

**ปวิศ พึงบ้านเกะ^๑
พฤษภาคม 2555**

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(8)
สารบัญ	(9)
สารบัญตาราง	(11)
สารบัญภาพ	(14)
สารบัญตารางผนวก	(15)
บทที่ 1 ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ในการศึกษา	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	4
บทที่ 3 อุปกรณ์และวิธีการวิจัย	18
อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย	18
วิธีวิจัย	18
การทดลองที่ 1 ศึกษาผลของวัสดุปูลูก ความถี่ของการให้น้ำที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและออกดอกออก	18
การทดลองที่ 2 ศึกษาผลของความเข้มแสง และความสูงเหนือระดับน้ำที่มีต่อการเจริญเติบโตและออกดอกออก	19
บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิเคราะห์ผลการทดลอง	21
ผลการทดลอง	21
การทดลองที่ 1 ศึกษาผลของวัสดุปูลูก และความถี่ของการให้น้ำที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและออกดอกออก	21
การทดลองที่ 2 ศึกษาผลของการพรางแสง และความสูงเหนือระดับน้ำที่มีต่อการเจริญเติบโตและออกดอกออก	54
วิเคราะห์ผลการทดลอง	87

	หน้า
บทที่ ๕ สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ	93
สรุปผลการทดลอง	93
ข้อเสนอแนะ	95
บรรณานุกรม	96
ภาคผนวก	102
ภาคผนวก ก ตารางวิเคราะห์ผลการทดลอง	103
ภาคผนวก ข ประวัติผู้วิจัย	156

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อจำนวนลำลูกกลิ้วย ความขาวลำลูกกลิ้วย และความกรังลำลูกกลิ้วยของอีองนางลงม	22
2 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อจำนวนใน ความขาวใน และความกรังในของอีองนางลงม	24
3 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อเปอร์เซ็นต์การระดับชีวิต จำนวนช่องดอกต่อลำลูกกลิ้วย และจำนวนดอกต่อช่องของอีองนางลงม	26
4 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อความขาวของช่องดอก ระยะห่างระหว่างดอกบนช่อง และจำนวนวันที่เกิดดอกของอีองนางลงม	28
5 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่ออายุการนานของดอกบนดิน เปอร์เซ็นต์การเกิดดอก และจำนวนช่องดอกฟื้นของอีองนางลงม	30
6 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อจำนวนลำลูกกลิ้วย ความขาวลำลูกกลิ้วย และความกรังลำลูกกลิ้วยของอีองน้ำครั่งสายสัน	33
7 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อจำนวนใน ความขาวใน และความกรังในของอีองน้ำครั่งสายสัน	35
8 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อเปอร์เซ็นต์การระดับชีวิต จำนวนช่องดอกต่อลำลูกกลิ้วย และจำนวนดอกต่อช่องของอีองน้ำครั่งสายสัน	37
9 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อความขาวของช่องดอก ระยะห่างระหว่างดอกบนช่อง และจำนวนวันที่เกิดดอกของอีองน้ำครั่งสายสัน	39
10 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่ออายุการนานของดอกบนดิน เปอร์เซ็นต์การเกิดดอก และจำนวนช่องดอกฟื้นของอีองน้ำครั่งสายสัน	41
11 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อจำนวนลำลูกกลิ้วย ความขาวลำลูกกลิ้วย และความกรังลำลูกกลิ้วยของอีองข้าวตอกปากแ伦	44
12 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อจำนวนใน ความขาวใน และความกรังในของอีองข้าวตอกปากแ伦	46
13 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อเปอร์เซ็นต์การระดับชีวิต จำนวนช่องดอกต่อลำลูกกลิ้วย และจำนวนดอกต่อช่องของอีองข้าวตอกปากแ伦	48

ตาราง	หน้า
14 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อความขาวซ่อมดอก ระหว่างห่างระหว่างคอกบนช่อง และจำนวนวันที่เกิดคอกของอึ่งข้าวตอกปากแหลม	50
15 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่ออายุการนานของคอกบนดิน เปอร์เซ็นต์การเกิดคอก และจำนวนช่องคอกฟื้นของอึ่งข้าวตอกปากแหลม	52
16 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อจำนวนลำลูกกลิ้วย ความขาวลำลูกกลิ้วย และความกว้างลำลูกกลิ้วยของอึ่งนางลงม	55
17 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อจำนวนใบ ความขาวใน และความกว้างใบของอึ่งนางลงม	57
18 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อเปอร์เซ็นต์การลดชีวิตจำนวนช่องคอกต่อลำลูกกลิ้วย และจำนวนคอกต่อช่องของอึ่งนางลงม	59
19 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อความขาวของช่องคอก ระหว่างห่างระหว่างคอกบนช่อง และจำนวนวันที่เกิดคอกของอึ่งนางลงม	61
20 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่ออายุการนานของคอกบนดิน เปอร์เซ็นต์การเกิดคอก และจำนวนช่องคอกฟื้นของอึ่งนางลงม	63
21 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อจำนวนลำลูกกลิ้วย ความขาวลำลูกกลิ้วย และความกว้างลำลูกกลิ้วยของอึ่งน้ำครั้งสายสัน	66
22 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อจำนวนใบ ความขาวใน และความกว้างใบของอึ่งน้ำครั้งสายสัน	68
23 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อเปอร์เซ็นต์การลดชีวิตจำนวนช่องคอกต่อลำลูกกลิ้วย และจำนวนคอกต่อช่องของอึ่งน้ำครั้งสายสัน	70
24 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อความขาวของช่องคอก ระหว่างห่างระหว่างคอกบนช่อง และจำนวนวันที่เกิดคอกของอึ่งน้ำครั้งสายสัน	72
25 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่ออายุการนานของคอกบนดิน เปอร์เซ็นต์การเกิดคอก และจำนวนช่องคอกฟื้นของอึ่งน้ำครั้งสายสัน	74
26 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อจำนวนลำลูกกลิ้วย ความขาวลำลูกกลิ้วย และความกว้างลำลูกกลิ้วยของอึ่งข้าวตอกปากแหลม	77
27 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อจำนวนใบ ความขาวใน และความกว้างใบของอึ่งข้าวตอกปากแหลม	79

ตาราง	หน้า
28 ผลของพารามิเตอร์ทางเพศและความสูงหนึ่งระดับน้ำทะเลต่อเปอร์เซ็นต์การรอดชีวิต จำนวนช่องคอกต่อลำไส้กุกล้วง และจำนวนคอกต่อช่องเอียงข้าวตอกปากแหลม	81
29 ผลของพารามิเตอร์ทางเพศและความสูงหนึ่งระดับน้ำทะเลต่อความยาวของช่องคอก ระยะห่างระหว่างดอกบนช่อง และจำนวนวันที่เกิดคอกของเอียงข้าวตอกปากแหลม	83
30 ผลของพารามิเตอร์ทางเพศและความสูงหนึ่งระดับน้ำทะเลต่ออายุการนานของคอกบนด้าน เปอร์เซ็นต์การเกิดคอก และจำนวนช่องคอกฟองของเอียงข้าวตอกปากแหลม	85

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 กล่าวไม่พื้นเมืองที่ใช้ในการศึกษา	5
2 แสดงลักษณะการเจริญเติบโตและออกดอกของอีองนางลงจากการเปรียบเทียบ การใช้วัสดุปูกร่วมกับการให้น้ำในแต่ละกรรมวิธี	31
3 แสดงลักษณะการเจริญเติบโตและออกดอกของอีองน้ำครั่งสายสันจาก การ เปรียบเทียบการใช้วัสดุปูกร่วมกับการให้น้ำในแต่ละกรรมวิธี	42
4 แสดงลักษณะการเจริญเติบโตและออกดอกของอีองข้าวตอกปากแหลมจากการ เปรียบเทียบการใช้วัสดุปูกร่วมกับการให้น้ำในแต่ละกรรมวิธี	53
5 แสดงลักษณะการเจริญเติบโตและออกดอกของอีองนางลงจากการเปรียบเทียบ การพรางแสงร่วมกับความสูงเหนือระดับน้ำทะเลในแต่ละกรรมวิธี	64
6 แสดงลักษณะการเจริญเติบโตและออกดอกของอีองน้ำครั่งสายสันจาก การ เปรียบเทียบการพรางแสงร่วมกับความสูงเหนือระดับน้ำทะเลในแต่ละกรรมวิธี	75
7 แสดงลักษณะการเจริญเติบโตและออกดอกของอีองข้าวตอกปากแหลมจากการ เปรียบเทียบการพรางแสงร่วมกับความสูงเหนือระดับน้ำทะเลในแต่ละกรรมวิธี	86

สารบัญตารางผนวก

ตารางผนวก	หน้า
1 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของจำนวนลักษณะของอีองนางลง	104
2 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของความขาวลักษณะของอีองนางลง	104
3 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของความกว้างลักษณะของอีองนางลง	105
4 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของจำนวนใบของอีองนางลง	105
5 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของความขาวใบของอีองนางลง	106
6 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของความกว้างใบของอีองนางลง	106
7 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของเปลอรเซ็นต์การรอดชีวิตของอีองนางลง	107
8 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของจำนวนช่องดอกต่อลักษณะของอีองนางลง	107
9 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของจำนวนดอกต่อช่องของอีองนางลง	108
10 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของความขาวของช่องดอกของอีองนางลง	108
11 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของระยะห่างระหว่างดอกบนช่องของอีองนางลง	109
12 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของจำนวนวันที่เกิดดอกของอีองนางลง	109
13 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของอายุการนานของดอกบนต้นของอีองนางลง	110

ตารางผนวก	หน้า
14 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ เปอร์เซ็นต์การเกิดออกของอีองนางลง	110
15 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ จำนวนช่องออกฟองของอีองนางลง	111
16 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ จำนวนลำลูกกล้ำของอีองน้ำครั้งสายสัม	111
17 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ ความขาวลำลูกกล้ำของอีองน้ำครั้งสายสัม	112
18 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ ความกว้างลำลูกกล้ำของอีองน้ำครั้งสายสัม	112
19 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ จำนวนใบของอีองน้ำครั้งสายสัม	113
20 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ ความขาวใบของอีองน้ำครั้งสายสัม	113
21 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ ความกว้างใบของอีองน้ำครั้งสายสัม	114
22 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ เปอร์เซ็นต์การลดชีวิตของอีองน้ำครั้งสายสัม	114
23 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ จำนวนช่องออกต่อลำลูกกล้ำของอีองน้ำครั้งสายสัม	115
24 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ จำนวนคอกต่อช่องของอีองน้ำครั้งสายสัม	115
25 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ ความขาวของช่องคอกของอีองน้ำครั้งสายสัม	116
26 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ ระยะห่างระหว่างคอกบนช่องของอีองน้ำครั้งสายสัม	116
27 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ จำนวนวันที่เกิดออกของอีองน้ำครั้งสายสัม	117

ตารางผนวก	หน้า
28 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูและความถี่ของการให้น้ำของ อายุการบานของดอกบนต้นของอีองน้ำครั้งสายสั้น	117
29 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูและความถี่ของการให้น้ำของ เปอร์เซ็นต์การเกิดดอกของอีองน้ำครั้งสายสั้น	118
30 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูและความถี่ของการให้น้ำของ จำนวนช่อดอกฟื้นของอีองน้ำครั้งสายสั้น	118
31 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูและความถี่ของการให้น้ำของ จำนวนลำลูกกล้ำยของอีองข้าวตอกปากแหลม	119
32 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูและความถี่ของการให้น้ำของ ความขาวลำลูกกล้ำยของอีองข้าวตอกปากแหลม	119
33 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูและความถี่ของการให้น้ำของ ความกว้างลำลูกกล้ำยของอีองข้าวตอกปากแหลม	120
34 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูและความถี่ของการให้น้ำของ จำนวนใบของอีองข้าวตอกปากแหลม	120
35 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูและความถี่ของการให้น้ำของ ความขาวใบของอีองข้าวตอกปากแหลม	121
36 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูและความถี่ของการให้น้ำของ ความกว้างใบของอีองข้าวตอกปากแหลม	121
37 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูและความถี่ของการให้น้ำของ เปอร์เซ็นต์การรอซีวิตของอีองข้าวตอกปากแหลม	122
38 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูและความถี่ของการให้น้ำของ จำนวนช่อดอกต่อลำลูกกล้ำยของอีองข้าวตอกปากแหลม	122
39 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูและความถี่ของการให้น้ำของ จำนวนดอกต่อช่อดอกของอีองข้าวตอกปากแหลม	123
40 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูและความถี่ของการให้น้ำของ ความขาวของช่อดอกของอีองข้าวตอกปากแหลม	123
41 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูและความถี่ของการให้น้ำของ ระยะห่างระหว่างดอกบนช่อดอกของอีองข้าวตอกปากแหลม	124

ตารางผนวก	หน้า
42 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของจำนวนวันที่เกิดดอกของอี็องข้าวตอกปากແລມ	124
43 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของอายุการบานของดอกบนด้านของอี็องข้าวตอกปากແລມ	125
44 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของเบอร์เซ็นต์การเกิดดอกของอี็องข้าวตอกปากແລມ	125
45 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของจำนวนช่อดอกฟื้นของอี็องข้าวตอกปากແລມ	126
46 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของจำนวนลำลูกกลิ้วยของอี็องนางลง	126
47 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของความยาวลำลูกกลิ้วยของอี็องนางลง	127
48 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของกว้างลำลูกกลิ้วยของอี็องนางลง	127
49 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของจำนวนใบของอี็องนางลง	128
50 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของความยาวใบของอี็องนางลง	128
51 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของกว้างใบของอี็องนางลง	129
52 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของเบอร์เซ็นต์การลดชีวิตของอี็องนางลง	129
53 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของจำนวนช่อดอกต่อลำลูกกลิ้วยของอี็องนางลง	130
54 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของจำนวนดอกต่อช่อของอี็องนางลง	130
55 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของความยาวของช่อดอกของอี็องนางลง	131

ตารางผนวก	หน้า
56 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของระบบห่างระหว่างคอกบนช่องเดียวกันของอีองนางลุม	131
57 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของจำนวนวันที่เกิดคอกของอีองนางลุม	132
58 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของอาชญากรรมของคอกบนด้านของอีองนางลุม	132
59 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของเปลอร์เซ็นต์การเกิดคอกของอีองนางลุม	133
60 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของจำนวนช่องคอกฟื้อของอีองนางลุม	133
61 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของจำนวนลำลูกกล้ำยของอีองน้ำครั่งสายสัน	134
62 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของความยาวลำลูกกล้ำยของอีองน้ำครั่งสายสัน	134
63 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของความกว้างลำลูกกล้ำยของอีองน้ำครั่งสายสัน	135
64 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของจำนวนใบของอีองน้ำครั่งสายสัน	135
65 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของความยาวใบของอีองน้ำครั่งสายสัน	136
66 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของความกว้างใบของอีองน้ำครั่งสายสัน	136
67 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของเปลอร์เซ็นต์การรอดชีวิตของอีองน้ำครั่งสายสัน	137
68 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของจำนวนช่องคอกต่อลำลูกกล้ำยของอีองน้ำครั่งสายสัน	137
69 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของจำนวนคอกต่อช่องของอีองน้ำครั่งสายสัน	138

ตารางผนวก	หน้า
70 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของความยาวของช่องคอกของเอื้องน้ำครั้งสายสัม	138
71 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของระยะห่างระหว่างคอกบนช่องคอกของเอื้องน้ำครั้งสายสัม	139
72 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของจำนวนวันที่เกิดคอกของเอื้องน้ำครั้งสายสัม	139
73 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของอายุการนานของคอกบนต้นของเอื้องน้ำครั้งสายสัม	140
74 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของเปอร์เซ็นต์การเกิดคอกของเอื้องน้ำครั้งสายสัม	140
75 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของจำนวนช่องคอกฟ้อของเอื้องน้ำครั้งสายสัม	141
76 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของจำนวนลำลูกกล้ำยของเอื้องข้าวตอกปากแหลม	141
77 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของความยาวลำลูกกล้ำยของเอื้องข้าวตอกปากแหลม	142
78 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของความกว้างลำลูกกล้ำยของเอื้องข้าวตอกปากแหลม	142
79 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของจำนวนใบของเอื้องข้าวตอกปากแหลม	143
80 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของความยาวใบของเอื้องข้าวตอกปากแหลม	143
81 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของความกว้างใบของเอื้องข้าวตอกปากแหลม	144
82 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของเปอร์เซ็นต์การรอดชีวิตของเอื้องข้าวตอกปากแหลม	144
83 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับ น้ำทะเลของจำนวนช่องคอกต่อลำลูกกล้ำยของเอื้องข้าวตอกปากแหลม	145

ตารางผนวก	หน้า
84 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของจำนวนคอกต่อช่องเอียงข้าวตอกปากแหลม	145
85 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของความยาวของช่องคอกตอกของเอียงข้าวตอกปากแหลม	146
86 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของระยะห่างระหว่างคอกบนช่องเอียงข้าวตอกปากแหลม	146
87 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของจำนวนวันที่เกิดคอกของเอียงข้าวตอกปากแหลม	147
88 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของอาณาบริเวณของคอกบนต้นของเอียงข้าวตอกปากแหลม	147
89 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของเปอร์เซ็นต์การเกิดคอกของเอียงข้าวตอกปากแหลม	148
90 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของจำนวนช่องคอกฝ่อของเอียงข้าวตอกปากแหลม	148
91 แสดงความเข้มแสงภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ที่ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร	149
92 แสดงความเข้มแสงภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร	150
93 แสดงความเข้มแสงภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200 เมตร	151
94 ลักษณะภูมิอาณาศูนย์จังหวัดเชียงใหม่ อ. สันทรารา จ. เชียงใหม่ ที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร	152
95 ลักษณะภูมิอาณาศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่สาใหม่ อ.แมริน จ.เชียงใหม่ ที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร	153
96 ลักษณะภูมิอาณาศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองหอย อ.แมริน จ.เชียงใหม่ ที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200 เมตร	154

บทที่ 1

ความสำคัญของปัลม่า

กล้วยไม้เป็นพืชใบเดียงเดี่ยวอยู่ในวงศ์ Orchidaceae ปัจจุบันพบแล้วทั่วโลกมากกว่า 796 สกุล 19,000 ชนิด ประเทศไทยเป็นแหล่งกล้วยไม้มีเมืองร้อนที่สำคัญ มีกล้วยไม้พันธุ์พื้นเมืองถึง 169 สกุล 1,176 ชนิด กล้วยไม้สกุลหวาย (*Dendrobium* Sw.) เป็นกล้วยไม้สกุลที่มีจำนวนชนิดมากที่สุดในประเทศไทย (150 ชนิด) มีลักษณะการเจริญเติบโตส่วนใหญ่เป็นแบบเจริญออกค้านข้าง ทุกชนิดเป็นกล้วยไม้มีอิงอาศัย ลักษณะคันมีทั้งแบบที่เป็นลำกลมยาวคล้ายหวายยื่นส่วน ลำต้นดูกลอกลัวมีทั้งรูประสาท รูปเหลี่ยม ตลอดจนพวงที่ลำต้นผอมบางคล้ายเส้นลวด ใบมีทั้งใบยาว ใบหนา และใบเรียบเกือบกลม บางชนิดมีการผลัดใบก่อนดูออกดอก ก้านมักมีขนาดเล็กออกเป็นกระฉูกจากข้อมบริเวณโคนคัน ลักษณะที่สำคัญของกล้วยไม้สกุลนี้คือ ดอกมีกลุ่มเรซูปรี 2 กลุ่ม และเป็นกลุ่มเรซูที่ไม่มีก้านหรือแผ่นเยื่อ เชื่อมระหว่างกลุ่ม ฝ่าปีดอับละออของเรซูค่อนข้างกลมและร่วงง่าย เส้าเกสรสั้นมักมีส่วนฐานเจริญขึ้นเป็นคล้ายคาง (mentum) ซึ่งมีกลีบเดียงค้านข้างติดทับอยู่ติดด้วยกัน กลีบปากติดอยู่ที่ปลายสุดของคาง ลักษณะส่วนของดอกบริเวณนี้โดยภาพรวมคล้ายถุง ซึ่งจะเลือกให้กลุ่มห้อยต่ำกว่าตัวคันไปในแต่ละชนิด (อบจันท์, 2552)

เอียงนาลง (*Dendrobium peguanum* Lindl.) แพร่กระจายพันธุ์ในปัจจุบันแล้งทางภาคเหนือ เป็นกล้วยไม้ขนาดเล็กที่มีความสวยงามมาก แต่พบค่อนข้างน้อย (อบจันท์, 2552) เอียงน้ำครั้งสายสั้น (*D. parishii* Rchb. f.) ในประเทศไทยพบในปัจจุบันและปัจจุบันพื้นที่ทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันตกความสูงประมาณ 250 ถึง 1,700 เมตร จากระดับน้ำทะเล (Baker and Baker, 1996) ดอกมีกลีบหอน ดูออกดอกประกอบประมาณเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมีนาคมของทุกปี (อบจันท์, 2552) แค่ปัจจุบันพบน้อยมากในธรรมชาติ โดยจัดอยู่ในพืชอนุรักษ์บัญชีที่ 2 ตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พุทธศักราช 2518 (สำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช, 2551) ซึ่งหมายถึง ชนิดพันธุ์พืชป่าและสัตว์ป่าที่เหลืออยู่ค่อนข้างน้อย แต่บังไม่ได้สูญพันธุ์ (อภิญญา, 2552) เอียงข้าวตอกปากแหลม (*D. cuspidatum* Lindl.) ในประเทศไทยที่อำเภอแม่สอด ความสูงประมาณ 230 เมตร จากระดับน้ำทะเล ดูออกดอกประกอบประมาณเดือนตุลาคม (Baker and Baker, 1996)

เนื่องจากกล้วยไม้มีดอกสวยงาม จึงมีการลักลอบเก็บออกมากจากป่าธรรมชาติเป็นจำนวนมาก และป่าไม้ของไทยได้ถูกบุกรุกเป็นพื้นที่ทำกินทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปมาก กล้วยไม้มีโอกาสสูญพันธุ์ไปจากสภาพธรรมชาติได้โดยง่าย การศึกษาการปลูกเลี้ยงนอกสภาพ

ธรรมชาติจึงเป็นส่วนหนึ่งของการอนุรักษ์กล่าวไปไม้พื้นเมืองของไทย สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการอนุรักษ์พันธุ์ไม้พื้นเมืองอีกน้ำตก น้ำตกสายสั้น และอีกน้ำตกที่ตั้งตระหง่านในสภาพโรงเรือน

การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต และออกดอกของอีกน้ำตก อีกน้ำตกสายสั้น และอีกน้ำตกที่ตั้งตระหง่านในสภาพปลดปล่อย เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการผลิตกล่าวไปไม้พื้นเมืองต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษานิคของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำที่สัมพันธ์ต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของอีองนงลน อีองน้าครั่งสายสัน และอีองข้าวตอกปากແລມในรอบปี
2. เพื่อศึกษาการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลที่สัมพันธ์ต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของอีองนงลน อีองน้าครั่งสายสัน และอีองข้าวตอกปากແລມในรอบปี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงผลของนิควัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำที่สัมพันธ์ต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของอีองนงลน อีองน้าครั่งสายสัน และอีองข้าวตอกปากແລມในรอบปี
2. ทราบถึงการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลที่สัมพันธ์ต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของอีองนงลน อีองน้าครั่งสายสัน และอีองข้าวตอกปากແລມในรอบปี
3. ลดการนำกล้าวไม้ออกจากสภาพธรรมชาติ
4. เพื่อปลูกจิตสำนึกในเชิงอนุรักษ์กล้าวไม้ให้ดำรงอยู่ในสภาพธรรมชาติ ตลอดจนการรักษาป่าไม้ให้คงน้อบลงหรือหมวดป่าภาคประเทศไทย

ขอบเขตของการศึกษา

1. ศึกษานิคของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโต และออกดอกของอีองนงลน อีองน้าครั่งสายสัน และอีองข้าวตอกปากແລມในรอบปี
2. ศึกษาการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของอีองนงลน อีองน้าครั่งสายสัน และอีองข้าวตอกปากແລມในรอบปี

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

กล้วยไม้สกุลหวายเป็นกล้วยไม้สกุลใหญ่ที่สุดในป่าธรรมชาติของประเทศไทย พ奔มากกว่า 150 ชนิด ซึ่งมีรูปร่างลักษณะ หั้งดอก ใน และลำลูกกล้วยแตกต่างกันออกไปอย่าง กว้างขวาง เป็นกล้วยไม้สกุลใหญ่เพร่กระจายไปบริเวณกว้าง หั้งในทวีปเอเชียและหมู่เกาะใน มหาสมุทรแปซิฟิก (กลุ่มเกยตรสัญจร, 2531) มีการเจริญเติบโตแบบแตกออกจากด้านข้าง (sympodial) ลำลูกกล้วยเมื่อเจริญเติบโตแล้วแตกหน่อเป็นลำใหม่และเป็นกอ ลักษณะทั่วไปของกลีบเลี้ยง ด้านข้างยาวพอๆ กันแต่ต่ำยื่นอย่างอิสระเดียวๆ โครงประสานดิดกันยื่นออกไปทางด้านหลังของดอก โคนกลีบเลี้ยงด้านข้างและฐานของเส้าเกรสรชั่งประกอบกันมีลักษณะคล้ายเดียบ กลีบปากมี รูปร่างลักษณะต่างๆ กันแล้วแต่ชนิดของกล้วยไม้ (ระพี, 2530)

เอื้องนางลง (*Dendrobium peguanum* Lindl.) เป็นกล้วยไม้ไทยพันธุ์แท้ แพร่กระจายอยู่ในป่าดิบแห้งทางภาคเหนือ แต่พบค่อนข้างน้อย จึงเป็น珍惜ชนิดนั่น เป็นกล้วยไม้ ขนาดเล็กที่มีความสวยงามมาก ลำต้นเป็นรูปไข่หรือเกือบกลม ขนาด 1.5×1.2 เซนติเมตร มักคล้อง ยาว 10 ถึง 30 เซนติเมตร มีก้านใบสีเทาอ่อนปนขาวหุ้ม ใบเกิดที่ยอดมี 2 ถึง 3 ใบ รูปขอบขนาน แกนรูปปีร์ ขนาด 4 ถึง 6×1.2 เซนติเมตร แผ่นใบบางและทิ้งใบก่อนถึงฤดูดอก ช่อออกเกิดใกล้ยอด หรือจากยอด มักมีหลายช่อแต่ละช่อยาว 2 ถึง 5 เซนติเมตร ดอกเรียงในช่อค่อนข้างแน่น ขนาดดอก ประมาณ 1 เซนติเมตร กลีบสีขาว กลีบปากสีม่วงแดง ขอบหนาเป็นกลีบ ดอกนานทุกปี 1 เดือนหรือนานกว่า กลืนหนองคล้ายน้ำผึ้ง (ภาพ 1 ก) (ฉบับที่, 2552)

เอื้องน้ำครั้งสายสัน (*Dendrobium parishii* Rchb. f.) มีต้นกำเนิดทางตอนใต้ของ เอเชียและแผ่ขยายไปถึงทางตะวันออกของเทือกเขาหิมาลัยและแพร่ไปยังตะวันออกเฉียงใต้ของ อินเดีย มาลาเซีย และภูเขารินของพม่า ข้ามมาทางตอนเหนือและตอนใต้ของไทย ถึงลาว และ เวียดนามยังข้านมาถึง ยูนานและแม่น้ำลักษ์ใหญ่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของจีน ในประเทศไทยจะ เจริญเติบโตในป่าที่ลักษณะแห้งแห้งและความสูงประมาณ 250 ถึง 1,700 เมตรจากระดับน้ำทะเล (Baker and Baker, 1996) พบตามป่าดิบ และป่าเบญจพรรณทางภาคเหนือ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันตก (สำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช, 2551) راك เป็น แบบรากถิ่นอากาศ ลักษณะลำลูกกล้วย รูปทรงกระบอกถึงดึง ยาวประมาณ 15 ถึง 30 เซนติเมตร ลำ แก่งจะทิ้งใบ ใน รูปขอบขนานแกนรูปหอก แผ่นใบบางและร่วงเมื่อเจริญเติบโต ใบยาวประมาณ 7 ถึง 12 เซนติเมตร ดอกเกิดตามข้อสันๆ ช่อละ 1 ถึง 3 ดอก กลีบสีม่วงแดง แผ่นโคนปากมีนูนเป็น

หลอด ปากด้านในมีขนละเอียด ภายในคอกมีสีม่วงดำบนแผ่นปาก ก้านดอกยาว 3 ถึง 4 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางคอกประมาณ 5 ถึง 6 เซนติเมตร คอกมีกลีบหอน นานทนกว่า 1 สัปดาห์ (อบจันท์, 2552) ออกดอกช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงมีนาคม (ภาพ 1 ข) (สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์, 2543)

เอื้องข้าวตอกปากแพรก (*Dendrobium cuspidatum* Lindl.) ถิ่นกำเนิดพับที่เทือกเขาในประเทศไทย แต่ในเทือกเขาของภาคเหนือในประเทศไทย ที่ลำกอแม่สอด ความสูงประมาณ 230 เมตรจากระดับน้ำทะเล ลำต้นมีขนาด 5 ถึง 15 เซนติเมตร ลำต้นกอกลั่วยาว 2.5 ถึง 10 เซนติเมตร ลำต้นยังคง ปลายเรียว ใบเรียวยาวมี 3 ถึง 5 ใบต่อต้นขนาด 3 ถึง 5 เซนติเมตร ช่อดอกขนาด 2 ถึง 3 เซนติเมตร ช่อดอกเกิดขึ้นใกล้ปลายยอด คอกช่อละ 3 ถึง 6 ดอก คอกกว้าง 1.3 ถึง 1.8 เซนติเมตร(ภาพ 1 ก) (Baker and Baker, 1996)

ภาพ 1 กล้วยไม้พื้นเมืองไทยที่ใช้ในการศึกษา

- (ก) เอื้องนางลง
- (ข) เอื้องน้ำครั่งสายสั้น
- (ก) เอื้องข้าวตอกปากแพรก

วัสดุปฐกเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเลี้ยงกล้วยไม้ เพราะกล้วยไม้อาชญาสคุปถูก เป็นที่เกะยีคเหนี่ยว (สุจินดา, 2547) เพื่อให้ลำต้นตั้งตรง ไม่โอนเอียงหรือล้ม มีความจำเป็น สำหรับใช้ห่อหุ้มส่วนของรากและมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของระบบราก วัสดุปฐกยังทำ หน้าที่เก็บความชื้นและแร่ธาตุอาหารเพื่อให้รากดูดไปใช้ ขณะเดียวกันวัสดุปฐกมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การระบายน้ำและการถ่ายเทอากาศรอบๆ ระบบราก (ครรชิต, 2547) การพิจารณาวัสดุปฐกต้อง คำนึงถึงคุณสมบัติดังนี้ ช่วยให้ระบบรากและต้นกล้วยไม้เจริญงอกงามดี หาได้ง่าย ราคาไม่แพงนัก ทนทานไม่ย่อยสลายเร็วเกินไป ปราศจากสารพิษเจือปน สะดวกต่อการใช้ปฐก ไม่มีศัตรูของ เช่น ตะไคร้ร่นน้ำ หรือราขีนรบกวนเร็วเกินไป ไม่เป็นอาหารหรือสิ่งที่ศัตรุชอบ เช่น แมลงหรือ昆

ขอบรบกวน วัสดุปูลูกจึงมีความจำเป็นต้องเลือกให้เป็นไปตามความต้องการของกลัวยไม้ วัสดุปูลูกที่นิยมคือ

สแฟเกนนัมมอส (sphagnum moss) มีค่า pH ที่ 3.5 นิยมใช้กันมากในต่างประเทศ โดยใช้กับอ้อสมันดาเป็นเครื่องปูลูกกลวยไม้ทั้งเล็กและใหญ่ เนื่องจาก สแฟเกนนัมมอสช่วยให้เครื่องปูลูกอุ่นน้ำได้ดีขึ้น (ระพี, 2530) แต่บางครั้งใช้ได้กับกลวยไม้บางชนิด เท่านั้น สแฟเกนนัมมอสที่มีความชื้นอยู่จะค่อยๆ แปรสภาพเป็นปูหางธรรมชาติที่เหมาะสมสำหรับ กลวยไม้ โดยไม่จำเป็นต้องให้ปูหางเพิ่มหรือถ้าจะเพิ่มปูหากควรให้ทางใบที่มีความเข้มข้นค่า สามารถ เก็บรักษาความชื้นได้ดีเหมาะสมกับพืชที่มีปัญหาการได้รับความชื้นค่า มีประโยชน์อย่างยิ่งที่ช่วยเพิ่มฟู พืชที่อ่อนแอหรือเป็นโรค (Baker and Baker, 1991)

ถ่าน (charcoal) ถ่านเป็นวัสดุปูลูกที่ได้จากการเผาไม้เนื้อแข็งมีธาตุคารบอนเป็น องค์ประกอบ ไม่มีแร่ธาตุอื่นเมื่อใช้เป็นวัสดุปูลูกจึงจำเป็นต้องใส่ปูหางให้ครบถ้วน ถ่านไม่จัดเป็น เครื่องปูลูกกลวยไม้ที่ดี เพราะหากง่าย ราคาไม่แพง คงทนถาวร ไม่น่าเสียดายและ คุตชั้บันน้ำได้ ดีพอเหมาะสมไม่ชื้นและเกินไป (วิทยา, 2526) ไม่มีปัญหารื่องคันน้ำเนื่องจากมีการระบายน้ำดี แต่มี ข้อเสียคือมักจะมีเชื้อรากอยู่ การใช้ถ่านเป็นเครื่องปูลูกกลวยไม้ ถ่านที่ใช้ควรนำมาทำให้มีขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง 0.5 ถึง 2 เซนติเมตร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของราก ถ้ารากมีขนาดเล็กก็ใช้ถ่านที่มี ขนาดเล็ก (บรรจิต, 2547)

กากมะพร้าวและใบมะพร้าว กากมะพร้าวมีความคงทนพูพังช้า ต้องเป็นกาก มะพร้าวที่แก่จัด และกากที่คัดเปลือกเพียงข้างนอกคือกวากาชันในฯ เข้าไป (ไพบูลย์, 2521) กาก มะพร้าวและใบมะพร้าว ใช้ได้ในเบตร้อนแต่ไม่ทราบผลที่แน่นอน ใช้ในโรงเรือนมักให้ผลไม่ดี นัก เป็นวัสดุปูลูกที่ช่วยเก็บรักษาความชื้น และเก็บรักษาแร่ธาตุอาหาร ได้ดี แต่เมื่อใช้ในระบบ เวลานานแล้ว เส้นใยมีแนวโน้มจับด้วยกันแน่น ดังนั้นเมื่อใช้แล้วจึงไม่ควรนำกลับมาใช้อีก (Baker and Baker, 1991) ข้อเสียคือถ้ารคน้ำกากเกินไปทำให้อุ่นน้ำไวมาก อาจทำให้รากเน่าได้ง่าย นอกจากนี้ยังถูกตัวเร็ว จึงต้องเปลี่ยนวัสดุปูลูกบ่อยๆ ข้อดีของการใช้กากมะพร้าวเป็นเครื่อง ปูลูกกลวยไม้คือ หาง่าย ราคาถูก และคุณสมบัติการอุ่นน้ำของกากมะพร้าวนี้ จึงเหมาะสมที่นำมาใช้ เป็นเครื่องปูลูกกลวยไม้ที่มีระบบรากแบบกึ่งอากาศ (วิทยา, 2526)

การเปรียบเทียบชนิดของเครื่องปูลูกที่เหมาะสมกับ *Dendrobium Jaquelyn Conccct* เครื่องปูลูกทั้ง 5 ชนิดคือ อ้อสมันดา กากมะพร้าว ถ่าน ถ่านปืนและทราย และหินเล็ก เพื่อ ศึกษาความแตกต่างด้านการเจริญเติบโตพบว่า อ้อสมันดาทำให้มีจำนวนลำลูกกลวยยาวที่สุดคือ 13.9 เซนติเมตร รองลงมาคือ กากมะพร้าว ถ่านและทราย สำหรับเครื่องปูลูกที่ใช้ถ่านและหินเล็ก

ทำให้มีลำลูกกล้ำยสั้นที่สุด (อุทัย และจิตรารัตน, 2519) เอื้องแซหหลวงที่ปักกู โดยใช้วัสดุปัจจุบันของพืชร่วมมีการอุดชีวิตสูงสุดร้อยละ 95 และไม่มีเครื่องปัจจุบันและของสนับสนุนมา มีการอุดชีวิตร้อยละ 25 และ 10 ตามลำดับ (ภูมินทร์, 2544) ดันกล้ากล้ำยไม่มีเอื้องปากนกแก้วมีอัตราการอุดชีวิต 100 เปอร์เซ็นต์ ใน การปักกูทั้ง 2 รูปแบบคือ ที่ไม่มีเครื่องปัจจุบันและมีเครื่องปัจจุบัน ของสนับสนุน และลูกอัคค้านะพืช (ไกวิท และคณะ, 2542) การปักกู *Phalaenopsis* พันธุ์การค้า 2 พันธุ์คือ Stripe และ White Red Lip ในวัสดุปัจจุบันต่างกัน 5 ชนิด คือ สแฟกนัมนอมส กำบนะพืชผาผสม กำบนะพืชผาผสมสแฟกนัมนอมส หินภูเขาไฟ และเพอร์ไอล์ พบร่วมกับส่วนผสมของกำบนะพืชผาผสมกับสแฟกนัมนอมส ผลที่ได้ไม่มีความแตกต่างของจำนวนใบและน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของพืชทั้งสองสายพันธุ์ และส่วนผสมของกำบนะพืชผาผสมสแฟกนัมนอมส มีความเหมาะสมมากกว่าการใช้สแฟกนัมนอมสเพียงอย่างเดียว (Hwang and Jeong, 2007)

การเจริญเติบโตและการอุดคอกของพืชต้องอาศัยกระบวนการต่างๆ ทางศรีวิทยาที่สับซ้อน โดยมีปัจจัยทั้งทางด้านสภาพแวดล้อมภายนอก ตลอดจนอิทธิพลจากภายในพืชเองเข้ามาเกี่ยวข้องในกระบวนการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปเป็นส่วนต่างๆ ต่อไป (สมบูรณ์, 2538) การปักกูล้ำยไม่ให้สมบูรณ์และอุดคอกได้ดีนั้นต้องอาศัยปัจจัยที่ประกอบกัน 3 อย่างคือ ลักษณะทางพันธุกรรมของกล้ำยไม้ การปฏิบัติคุณแล และสิ่งแวดล้อมภายนอก อันได้แก่ แสง อุณหภูมิ ความชื้น อากาศ และอาหาร (ไพบูลย์, 2521) สิ่งแวดล้อมดังกล่าวที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตอาจแตกต่างจากการอุดคอกของพืชได้ โดยปัจจัยที่มีผลต่อการอุดคอกจะเกี่ยวข้องกับแสงและอุณหภูมิ ตลอดจนสารควบคุมการเจริญเติบโตพืชส่วนใหญ่ (คนัย, 2535) พันธุกรรมเป็นตัวบ่งบอกถึงลักษณะนิสัยเฉพาะตัวและการตอบสนองต่ออิทธิพลของสภาพแวดล้อมจากภายนอกของพืช (James and Galaton, 1958) กล้ำยไม้แต่ละสกุลแต่ละชนิดมีการคำรงชีวิตต่างกัน เพราะกล้ำยไม่มีถิ่นกำเนิดที่หลากหลาย การคัดเลือกพันธุ์ที่ดีมาปักกูประกอบกับการปฏิบัติคุณแลที่เหมาะสมกับชนิดของกล้ำยไม่นั้นๆ จะทำให้กล้ำยไม่มีการเจริญเติบโตและพัฒนาอย่างสมบูรณ์ จนกระทั่งให้คอก สำหรับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและอุดคอกของกล้ำยไม้คือ แสงเป็นแหล่งพลังงานที่สำคัญในกระบวนการสร้างและสะสมอาหารของพืชหลายชนิด (สมบูรณ์, 2538) และเป็นตัวกระตุ้นหรือกระบวนการพื้นฐานของการเจริญเติบโตและพัฒนาการต่างๆ ของพืช อิทธิพลของแสงที่เกี่ยวข้องคือ ช่วงแสง ความเข้มของแสง และคุณภาพของแสง (นันทิยา, 2533) สำหรับความต้องการแสงในกล้ำยไม่นั้นเป็นอยู่กับชนิดและสกุลตัวย (ระพี, 2530) โดยในเป็นตัวรับสัญญาณจากช่วงแสงทำให้พืชตอบสนองโดยมีการเจริญเติบโตทางลำดันอุดคอกหรือการพักตัว (ลิลลี่, 2546) เช่น กล้ำยไม้ *Oncidium Goldiana* พบร่วมอัตราการสังเคราะห์แสง

ในใบเพิ่มนากขึ้น ในช่วงที่มีการพัฒนาของตาข้างและซ่อคอก (Hew and Young, 1994 ถึงโดยสารยาร์น, 2549) พืชแต่ละชนิดตอบสนองต่อช่วงแสงหรือความขาวของวันแตกต่างกัน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อกระบวนการต่างๆ ในหลาบระยะ การเจริญเติบโต (นิตย์, 2541) แสงยังมีอิทธิพลต่อการออกดอกของกล้วยไม้ ความสูงของกล้วยไม้ แสงสว่างจึงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการดำรงชีวิตของกล้วยไม้แต่บางที่แสงมากเกินต้องพรางแสง (มาลินี, นปป.) วัสดุที่นำมาใช้ทำหลังคา เพื่อการพรางแสง คือตาข่ายพลาสติกที่มีความสามารถในการพรางแสงที่ระดับต่างๆ กัน ตั้งแต่การพรางแสงได้ 50 ถึง 90 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้ประสิทธิภาพในการพรางแสงขึ้นอยู่กับผู้ผลิตว่ามีการทำหักหอ ตาข่ายพลาสติกได้มาตรฐานเพียงใด ตาข่ายพลาสติกช่วยปะทะเม็ดฝนทำให้กระจายเป็นฝอยละเอียด (นฤทธิ์, 2550) สีของตาข่ายพลาสติกที่ใช้ควรเป็นชนิดสีคำ หากใช้ตาข่ายพลาสติกสีเขียว แสงแดดผ่านได้มากกว่าทำให้อากาศภายในร้อนอบอ้าว กล้วยไม้ที่ได้รับแสงอ่อนเกินไปจะเป็นสีเขียวคล้ำ ไม่สดใส ยอดหรือหน่อใหม่ที่แตกออกจากจะอ่อนอ่อนและหักง่าย ในขาวและด้านสูงจะดูดกัวปักดิ กล้วยไม้ที่ได้รับแสงเข้มเกินไป ในจะเป็นสีเขียวอมเหลืองจัด บางที่พบอาการใบไหม้ ใบร่วงเร็วกว่าที่ควร ส่วนกล้วยไม้ที่ได้รับแสงมีความเข้มพอเหมาะสม ใบจะเป็นสีเขียวอมเหลืองอ่อนๆ ผิวใบสดใสและไม่เปรอะ (ไพบูลย์, 2521) พลาสติกที่นำมาใช้เป็นวัสดุมุงหลังคาเพื่อกันฝนนั้น ควรเป็นพลาสติกใสและมีความหนาพอควร และควรมีความกว้างให้เท่ากับหน้ากว้างของส่วนที่ต้องการใช้พลาสติก การมุงหลังคาควรให้ส่วนของตาข่ายพรางแสงอยู่ด้านบนส่วนของพลาสติกกันฝนอยู่ด้านล่าง และทั้งสองส่วนนี้ ควรมีระยะห่างกันพอควร อย่างน้อยประมาณ 30 เซนติเมตร ปริมาณแสงที่ได้อาจไม่สม่ำเสมอ เพราะเมื่อใช้งานไปได้ระยะหนึ่ง มักเกิดตะไคร่น้ำ บริเวณรอยต่อการมุงหลังคาพลาสติกต้องคำนึงถึงการไหลของน้ำด้วย หลังคาควรมีความลาดชันพอควร เพื่อให้น้ำฝนไหลได้สะดวก (สิทธิ์, 2513)

Cattleya labiata เริ่มสร้างดาวดอกรเมื่อได้รับวันขาวในช่วงเวลากลางคืนต่อตัว ดอกมีการพักดัว เมื่อเข้าสู่ฤดูหนาวที่มีวันสั้นและอุณหภูมิกลางคืนต่ำกว่า 13 องศาเซลเซียส ดาวดอกรพัฒนาอย่างรวดเร็วและเติบโตเป็นช่อคอก กล้วยไม้มีดินบางสกุล เช่น กล้วยไม้ร่องเท้านารี (*Paphiopedilum* และ *Crypripedium*) และกล้วยไม้พวง Jewel Orchids ที่เติบโตในธรรมชาติส่วนใหญ่ได้รับความเข้มแสงต่ำจากร่มเงาของต้นไม้ใหญ่ในป่า เมื่ออุบัติได้สภาพการเพาะปลูกจำเป็นต้องให้ร่มเงาที่ใกล้เคียงกับสภาพธรรมชาติที่กล้วยไม้ชนิดดังกล่าวเติบโต โดยให้ร่มเงา 60 ถึง 75 เปอร์เซ็นต์ หรือความเข้มแสงประมาณ 1,000 ถึง 1,500 ฟุตเทิร์น ขณะเดียวกันมีกล้วยไม้มีดินอีกหลายชนิด เช่น เอื้องใบไฝ (*Arundina graminifolia*) กระยะร่อนปากเป็ด (*Cymbidium finlaysonianum*) และเอื้องดินใบหมาก (*Spathoglottis plicata*) ที่สามารถเติบโตได้ดีในพื้นที่ที่

ได้รับแสงเต็มที่ (Soon, 1980) ผลของ Light Emitting Diodes ที่มีต่อการขยายพันธุ์ของกล้วยไม้ *Phalaenopsis* ปลูกในอาหารวุ่น Vacin and Went ที่มีน้ำตาลกลูโคส 10 กรัมต่อลิตร โดยแหล่งที่มาของแสงมาจาก LEDs มีด้วยกัน 4 ชนิดคือ แสงสีแดง 100 เปอร์เซ็นต์ แสงสีแดง 90 เปอร์เซ็นต์ + แสงสีน้ำเงิน 10 เปอร์เซ็นต์ แสงสีแดง 80 เปอร์เซ็นต์ + แสงสีน้ำเงิน 20 เปอร์เซ็นต์ และแสงสีแดง 50 เปอร์เซ็นต์ + แสงสีขาว 50 เปอร์เซ็นต์ การออกของเมล็ดจะมีอัตราสูงของทุกช่วงแสง การเจริญและพัฒนาของใบโprocตอคอร์มจะสูงในช่วงแสงสีแดง 80 เปอร์เซ็นต์ + แสงสีน้ำเงิน 20 เปอร์เซ็นต์ หลังจากการทดลอง 4 เดือนพืชมีค่าเฉลี่ยของน้ำหนักสด ความสูง และความยาวในมากกว่าแสงฟลูออเรสเซนต์ (Wongnok et al., 2008) ส่วนในอึองนางลงและอึองน้ำครั้งสามสั้นนี้ แนะนำว่าควรได้รับความเข้มแสง 2,000 ถึง 3,000 ฟุตเทิร์น และในอึองข้าวตอกปากแหลมนี้แนะนำว่าควรได้รับความเข้มแสง 1,800 ถึง 2,400 ฟุตเทิร์น (Baker and Baker, 1996)

อุณหภูมิเป็นปัจจัยที่ควบคุมอัตราเริ่มต้นของการเกิดกระบวนการต่างๆ ในกล้วยไม้ เช่น กระบวนการสังเคราะห์แสง กระบวนการหายใจ และการเคลื่อนย้ายสารต่างๆ กระบวนการออกดอก ถ้าอุณหภูมิสูงกระบวนการต่างๆ เกิดขึ้นเร็ว ถ้าอุณหภูมิต่ำกระบวนการต่างๆ เกิดช้าลง แต่มีข้อจำกัดคือ อุณหภูมิที่สูงเกินหรือต่ำเกินไป กระบวนการต่างๆ จะหยุด (มาลินี, ม.บ.ป.) อุณหภูมิมีบทบาทสำคัญในกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโต การพัฒนา และการออกดอกของพืชเป็นอย่างมาก (ไสรยะ, 2544) กล้วยไม้เบตเตอร์อนเจริญเติบโตได้ดีในช่วงอุณหภูมิประมาณ 25 ถึง 30 องศาเซลเซียส ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอุณหภูมิของประเทศไทยไม่ค่อยเป็นอุปสรรคมากนัก เนื่องจากความแตกต่างของระดับอุณหภูมิในแต่ละท้องที่ไม่มากนัก ความแตกต่างอุณหภูมิเป็นผลมาจากการความเข้มของแสงแดด ความชื้นในบริเวณนั้น และลมที่พัดผ่านสามารถแบ่งกล้วยไม้ตามระดับของอุณหภูมิที่กล้วยไม้ต้องการได้เป็น 3 พากคือ พากที่ต้องการอากาศเย็น อากาศอบอุ่น และอากาศร้อน (กรรชิต, 2547) ซึ่งมีผลต่อการออกดอกของกล้วยไม้ หลายชนิดมากกว่าความยาวของช่วงวัน (Soon, 1980) กล้วยไม้แต่ละชนิดมีความต้องการอุณหภูมิไม่เหมือนกัน เช่น คัทลียา เจริญองค์ในอุณหภูมิที่ต่ำกว่ากล้วยไม้พากหวาน อุณหภูมิยังเกี่ยวข้องกับการระเหยของน้ำจากใบ (ชาลิต, 2546) นอกจากนี้อุณหภูมิยังมีผลต่ออัตราการเจริญเติบโต ขนาด รูปร่างของดอก ลำต้น และใบ เปอร์เซ็นต์ของน้ำในพืช และอัตราการบานของดอกอีกด้วย (สมเพียร, 2522) กล้วยไม้ *Calanthe striata* ที่ปลูกในโรงเรือนที่มีการให้อุณหภูมิต่ำ 5 องศาเซลเซียส นาน 60 วัน ให้ดอกมีคุณภาพ ก้านช่อดอกยาว ใบแผ่เต็มที่ และใบมีขนาดใหญ่ เช่นเดียวกับการปลูกบนพื้นที่ภูเขาสูง เช่น ภูเขา Halla บนเกาะ Jeju ในประเทศเกาหลีใต้ มีความสูง 730 เมตร จากระดับน้ำทะเล เป็นระยะเวลา 90 วัน ซึ่งมีอุณหภูมิต่ำตามธรรมชาติ และมีอุณหภูมิ

ผันแปรตั้งแต่ 0 ถึง 14 องศาเซลเซียส โดยสภาพดังกล่าวแตกต่างจากการปลูกในสภาพโรงเรือนที่ไม่มีการให้อุณหภูมิค่า ซึ่งมีผลทำให้ก้านดอกสั้น จำนวนดอกย่อหน้อยและใบแพ่ไม่เต็นที่ (Lee, 1993) ในกล้วยไม้ *Cymbidium Tropical Yellow Moon C. Venus C. Lapin Hat* และ *C. Anna* พบว่าสามารถออกดอกในฤดูร้อนได้ โดยให้อุณหภูมิในตอนกลางคืน 13–17 หรือ 21 องศาเซลเซียส นาน 12 ชั่วโมงต่อวันเป็นเวลา 60 วัน (Kim and Kwack, 1994 ถึง โดย สวีบาร์ฟ์, 2549) การใช้อุณหภูมิระหว่างกลางวันในการควบคุมการออกดอกของกล้วยไม้ *Phalaenopsis Miva Smartissimox, P. Anberra 450* และ *P. Brother Goldsmith 720* ทำการทดลองที่ระดับของอุณหภูมิคือ 14–17–20–23–26 และ 29 องศาเซลเซียส หลังจาก 20 สัปดาห์ มีช่อขีดออกมา 80 เปอร์เซ็นต์ อย่างเห็นได้ชัด เมื่อการเจริญเติบโตของพืชคงที่ ที่อุณหภูมิ 14–17–20 และ 23 องศาเซลเซียส อุณหภูมิของกลางวันและกลางคืนไม่มีผลต่อช่องออก (Blanchard and Runkle, 2006) ผลของอุณหภูมิเย็นและระยะเวลาต่อการออกดอกของกล้วยไม้ *Dendrobium nobile* ทำการศึกษา 2 สถานที่ คือ College Station ทำการทดลองที่ 1 ระดับอุณหภูมิ 10–13–15 และ 18 องศาเซลเซียส และระยะเวลาการบันทึกผล 2–4–5 และ 6 สัปดาห์ และที่ Weslaco Texas ทำการทดลองที่ระดับอุณหภูมิ 15–18 และ 21 องศาเซลเซียส และระยะเวลาการบันทึกผล 3–4–5–6 และ 7 สัปดาห์ ผลการศึกษาคือการใช้อุณหภูมิเย็นมีความจำเป็นอย่างมากในการออกดอกกล้วยไม้ ใน College Station การใช้อุณหภูมิ 10–13–15 องศาเซลเซียส มียอดที่ออกดอกและจำนวนดอกทั้งหมด มากกว่าที่ 18 องศาเซลเซียส เท่าเดียวกับ Weslaco Texas การใช้อุณหภูมิ 15 และ 18 องศาเซลเซียส ได้ผลต่ำกว่าที่ 21 องศาเซลเซียส แนะนำว่าควรใช้อุณหภูมิที่ 13 และ 15 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ช่วงลดต้นทุนการผลิต (Yen et al., 2008) ศึกษาถึงผลของอุณหภูมิและความแก่ลำูกกล้วยต่อการออกดอกของกล้วยไม้ *Miltoniopsis Augres ‘Trinity’* เมื่อพืชได้รับช่วงวันสั้นและได้รับอุณหภูมิ 11 หรือ 14 องศาเซลเซียส อย่างน้อย 8 สัปดาห์ ลำูกกล้วยที่มีเส้นผ่านศูนย์กลาง ≤ 1.5 เซนติเมตร ทำให้มีการออกดอกถึง 27 เปอร์เซ็นต์ ในทางตรงกันข้าม ลำูกกล้วยที่มีเส้นผ่านศูนย์กลาง ≥ 3.1 เซนติเมตร มีการออกดอกมากถึง 90 เปอร์เซ็นต์ ขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ (Lopez and Runkle, 2008) สำหรับอีองนางลงในฤดูร้อนอุณหภูมิกลางวันเฉลี่ยควรอยู่ในช่วง 30 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิกลางคืนเฉลี่ยควรอยู่ในช่วง 23 ถึง 24 องศาเซลเซียส ในอีองน้ำครั้งสายสั้นในฤดูร้อนอุณหภูมิกลางวันเฉลี่ยควรอยู่ในช่วง 25 ถึง 26 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิกลางคืนเฉลี่ยควรอยู่ในช่วง 17 ถึง 18 องศาเซลเซียส และอีองข้าวตอบภาคฤดูหนาวในฤดูร้อนอุณหภูมิกลางวันเฉลี่ยควรอยู่ในช่วง 29 ถึง 31 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิกลางคืนเฉลี่ยควรอยู่ในช่วง 23 ถึง 24 องศาเซลเซียส (Baker and Baker, 1996)

น้ำและความชื้น น้ำเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและมีมากที่สุดในเซลล์พืชถึง 80 ถึง 95 เปอร์เซ็นต์ มีผลต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของพืช เช่น การเพิ่มน้ำดื่มน้ำ ควบคุมกระบวนการทางสรีรวิทยาและชีวเคมี ได้แก่ การสังเคราะห์แสง การหายใจ การคงน้ำ และการสังเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ภายในเซลล์ นอกจากนี้ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการลำเลียงธาตุอาหารของพืช (ลิตติ, 2546) ซึ่งกล่าวไม่ส่วนใหญ่ต้องการความชื้นสูงและมีความชื้นสัมพัทธ์ในอากาศ 60 ถึง 80 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ต้องการให้บริเวณรากชื้นแห้งจนเกินไป โดยเฉพาะกล่าวไม้รากอากาศ กล่าวไม้ที่มีใบหนา ผิวใบหนารวมทั้งมีลำลูกกลัดวัย สามารถทนต่อสภาพแห้งแล้งได้ดีกว่ากล่าวไม้ที่มีใบบาง ผิวใบเนื้น รวมทั้งไม่มีลำลูกกลัดวัย (ครรชิต, 2547) ความชื้นหรือน้ำที่กล่าวไม้นำไปใช้ประโยชน์ได้นั้นมีอยู่ 2 สถานะคือ ในสถานะของเหลว คือน้ำธรรมชาติกับในรูปของไอ้น้ำ คือความชื้นในอากาศ (ไพบูลย์, 2521) ความชื้นที่อยู่ในเครื่องปักรถและความชื้นที่อยู่ในอากาศตามฤดูกาลมีประโยชน์หลักอย่าง เช่น ช่วยละลายสารต่างๆ ที่เป็นอาหารของกล่าวไม้ เพื่อให้กล่าวไม้ดูดไปใช้ประโยชน์ ช่วยให้ส่วนต่างๆ ของกล่าวไม้ เช่น ลำต้น ใน ดอก ทรงรูปอยู่ได้ เพราะน้ำทำให้เซลล์ทรงรูปอยู่ได้ เป็นตัวละลายและเป็นส่วนประกอบของสารต่างๆ (ชาลิต, 2546) ปริมาณการให้น้ำในแต่ละครั้งขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ ภาระน้ำ ชนิดของวัสดุปักรถ อาชญากรรม วัสดุปักรถ และขนาดของพืชในกระถาง (Sheehan, 1992) ความชื้นชี้ว่ากับน้ำจึงเป็นสิ่งแรกของการ กันเสียหายได้ ผู้สนใจปักรถกล่าวไม้ต้องให้ความสำคัญแก่ความชื้นชี้นี้ และต้องรู้จักพิจารณาด้านที่มี การปลีบันแปลงอยู่ในธรรมชาติเพื่อให้เกิดสมดุล ถือเป็นความต้องการของกล่าวไม้แต่ละชนิด (ระพี, 2544) ส่วนน้ำที่ใช้គความมีค่า pH 6.5 ถึง 7.5 (พีระศักดิ์, 2540) ในการดูแลกล่าวไม้ ต้องใช้น้ำที่ไม่มีกรดหรือด่าง ถ้าใช้น้ำที่มีกรดหรือด่างทำให้รากไม้เจริญ เมื่อรากไม้เจริญก็ไม่สามารถดูดอาหารได้ดีนักกล่าวไม้อาจตาย (ชาลิต, 2546)

น้ำประปาเป็นน้ำที่ใช้รักษาไม้ได้ดีรองลงมาจากน้ำฝน จัดว่ามีความบริสุทธิ์ พอดีสมควร แม่น้ำประปามีคลอรินเจือปนอยู่ แต่ก็มีปริมาณที่ไม่นักพอดีทำอันตรายต่อกล่าวไม้ ถ้าหากพิจารณาว่ามีคลอรินมากกว่าควรขึ้นน้ำประปาน้ำจะชันทั้งไว้กลางแดด 1 ถึง 2 วัน เพื่อให้ คลอรินระเหยไปเสียก่อน จึงค่อยนำมาใช้รักษาไม้ (บรรณ, 2542) น้ำควรให้ช่วงเช้า เพราะทำให้เซลล์ของใบ และรากขยายตัวเมื่อเวลาแคคออก น้ำควรมีอุณหภูมิที่พอเหมาะสม เช่น ไม่เย็นเกินไป เพราะทำให้ต้นกล่าวไม้ชักกัด หลังจากให้น้ำแล้วควรให้กานในแห้งภายใน 3 ชั่วโมง หากมีน้ำ ขังอยู่ที่ชอกใบและยอด เนื่องจากการถ่ายเทอากาศไม่ดีและโรงเรือนอับ ได้รับแสงไม่เพียงพออาจทำให้กล่าวไม้นั้นเป็นแหล่งของการแพะเรื้อรากและแบคทีเรีย (พีระศักดิ์, 2540) การให้น้ำ กล่าวไม้มีหลักวิธีดังนี้ 1. เครื่องพ่นน้ำขนาดเล็กแบบสูบลมด้วยมือ เหมาะสมสำหรับใช้พ่นน้ำแก่ราก

กลัวไม่อ่อน หัวใจดีอกับสายยาง หัวใจเป็นชนิดที่พ่นน้ำเป็นละอองฟอยบมีแรงกระแทกค่า ใช้รดน้ำได้สะควรดูเรื่วเหมาะสำหรับการปลูกเลี้ยงกลัวไม่เป็นจำนวนมาก 2. ระบบฝนเทียน (sprinkle) ทำได้โดยการติดตั้งหัวใจพ่นน้ำเป็นฝอยไว้ทั่วเรือนกลัวไม่ใช้เวลาอยู่แต่ควบคุมปริมาณการให้น้ำในบริเวณใดบริเวณหนึ่งให้มากน้อยได้ง่าย วิธีนี้เหมาะสมสำหรับกลัวไม่ที่ลงแปลงสะควรและรวมเรื่วที่สุด แต่เสียค่าใช้จ่ายสูง (การให้น้ำกลัวไม้, 2552) 3. บัวรดน้ำชนิดฟอยละเอียด มีก้านบัวขาว เพื่อสามารถถอดก้านเข้าไปคระถางหรือกระเช้าซึ่งแขนงอยู่บนราวนเรือนกลัวไม่ได้สะควร เวลาใช้บัวฟอกบัวหายขึ้น กระแสน้ำไหลลงมา มีแรงกระแทกเบาไม่กระทบกระเทือนกลัวไม่ และสามารถควบคุมปริมาณน้ำได้ง่าย (ไฟนูลย์, 2521) 4. ไนน้ำท่วม โดยทำให้ปลูกกลัวไม่ที่น้ำขังได้เวลาให้น้ำก็ไนน้ำให้เต็มโดย ทิ้งไว้จนเห็นว่าคุณชับน้ำเพียงพอแล้วจึงไนน้ำออก วิธีนี้ใช้กับกลัวไม่จำนวนมากๆ และกลัวไม่ไม่บอบช้ำ แต่ป้องกันการระบาดของโรคแมลงยาก และค่าใช้จ่ายสูงในการทำได้ (มาลินี, มป.) 5. จุ่มน้ำโดยการตักน้ำใส่กระป้องแล้ว Ago กลัวไม่จุ่มน้ำที่ลักษณะ หรือใช้กระป้องที่หากว่ากระถางกลัวไม่เล็กน้อยใส่น้ำให้เก็บเดือนแล้วยกขึ้นแล้วกระถางที่ลักษณะ การจุ่มน้ำนี้มีข้อดีที่น้ำซึมผ่านไปทั่วทุกส่วนของเครื่องปลูก เหมาะสำหรับกลัวไม่ที่ไม่มีรากเกะกะ และเครื่องปลูกแน่น ถ้าเครื่องปลูกเบาเครื่องปลูกจะลอย วิธีนี้ยังเป็นการล้างเครื่องปลูกอีกด้วย ข้อเสียคือการจุ่นบ่อยๆ แม้จะระมัดระวังอย่างดีแล้วก็อาจผลให้รากอ่อน หน่ออ่อนไปกระทบกระแทกกับกระป้องได้ และตักกลัวไม้มีโรคแมลงอาศัยอยู่น้ำในกระป้องก็เป็นพาหะให้โรคแมลงระบาดได้ง่าย การให้น้ำแบบนี้ไม่เหมาะสมกับกลัวไม่จำนวนมากๆ เหมาะกับกลัวไม่ที่น้ำจำนวนเดือนน้อย (สำอาง, 2550)

สิ่งที่ควรคำนึงในการให้น้ำกลัวไม้สกุลต่าง ๆ คือ ธรรมชาติและชนิดของกลัวไม้เด่นสกุล กลัวไม้ประเทตรา กากาแซลส์ ผิวของรากทำหน้าที่คุณน้ำเก็บน้ำ และลำเลียงน้ำได้ดี ไม่ต้องการเครื่องปลูกที่แผ่นและชื้นและจนเกินไป (การให้น้ำกลัวไม้, 2552) บางรายไม่ใส่เครื่องปลูกเลยแต่ธรรมชาติของรากกลัวไม้ประเทตรา มีผิวและคุณชับน้ำเอาไว้ได้นาน (ระพี, 2544) ดังนั้นการรดน้ำจึงไม่จำเป็นต้องทำบ่อยครั้ง ส่วนกลัวไม้ที่มีรากค่อนข้างเล็กและเป็นรากกึ่งอากาศ ต้องการความชื้นหรือน้ำมากกว่า แต่ไม่ต้องการเครื่องปลูกที่ชื้นและจนเกินไป ถูกกาลในฤดูฝนถ้าวันใดภายนะปลูกหรือเครื่องปลูกขังเปยกชื้นก็ไม่ควรให้น้ำ ถูกร้อนและถูกหนาวอาจให้น้ำวันละ 1 ถึง 2 ครั้ง ในบางฤดูกาลกลัวไม้ไทยพันธุ์เท่านั้นนิดอยู่ในระหว่างการพักดัว ซึ่งพอสังเกตได้จากการที่กลัวไม้หบุคการเริ่มต้นโดยทุกส่วน อย่างถูกกลัวไม้อาจทึ่งใบหมวด หรือเหลืออยู่เพียงส่วนน้อย ในระยะนี้นักลัวไม้ไม่ต้องการน้ำจึงไม่ต้องให้น้ำ รายงานกว่ารากใหม่สีเขียว ๆ หรือหน่ออ่อนกลัวไม้เริ่มเกิดขึ้นที่โคนลำปูกลัว แสดงว่ากลัวไม้หมุนกระยะพักดัว ถ้าให้น้ำ

มากอาจทำให้กลัวไม่敘าดี (ระพี, 2544) ในฤดูร้อนของการครกกลัวไม่ในตอนเช้าและตอนเย็นแล้ว ควรรีบินโรงเรือนให้ชุ่มเพื่อให้เกิดความชื้น กลัวไม่ต้องการความชื้นมากแต่ไม่ต้องการให้เครื่องปลูกและ สภาพของเรือนกลัวไม่ ถ้าได้รับแสงแดดจัด ตั้งอยู่ในที่อากาศถ่ายเทได้สะดวก กว่าในน้ำวันละ 1 ถึง 2 ครั้ง ถึงคนน้ำมากก็ไม่เป็นไร เพราะความร้อนของแสงแดดและลมทำให้เครื่องปลูกแห้งได้ง่าย (ชาลิต, 2546) แต่ถ้าสภาพอันทึบ อากาศถ่ายเทไม่สะดวกก็อาจคน้ำเพิบวันละครั้งก็พอ สภาพของภายนะและเครื่องปลูก ถ้าภายนะปลูกเป็นกระเซ้าไม่ท่อนไม้ และใช้เครื่องปลูกเป็นถ่านไม้ หรือไม่ใช้เครื่องปลูกเลย ก็อาจให้น้ำได้วันละ 1 ถึง 2 ครั้งแล้วแต่สภาพแวดล้อมอย่างอื่นประกอบด้วย แต่ถ้าภายนะปลูกเป็นกระถางค่อนข้างทึบ ใช้กานมะพร้าว เป็นเครื่องปลูก หรือใช้เครื่องปลูกอย่างอื่นที่เก็บความชื้นได้ดี หรือปลูกด้วยกระเซ้าสีดา ก็ควรคน้ำไม่เกินวันละครั้ง เวลาที่เหมาะสมในการให้น้ำคือตอนเช้า ถ้ามีความจำเป็นต้องคน้ำอีกครั้งก็ควรเป็นตอนบ่ายมาก ๆ แสงแดดอ่อน เพื่อช่วยบรรเทาความร้อนภายในเรือนกลัวไม้ ภายนะปลูก และเครื่องปลูก การรดน้ำในตอนบ่ายจะไม่จำเป็นดังเดิมมาก ภายนะปลูกและเครื่องปลูกซึ่งน้ำสภาพไปร่วงควรใช้เวลาให้น้ำนานกว่าภายนะปลูกและเครื่องปลูกที่ค่อนข้างแห้งแล้วทึบ (ระพี, 2544)

การเคลื่อนที่ของอากาศ กลัวไม้แตกต่างจากพืชชนิดอื่นคือเจริญเติบโตได้ดีในที่มีลมอ่อนๆ พัดผ่านโดยเฉพาะกลัวไม้อาหาร ดังนั้นบริเวณที่ปลูกเลี้ยงควรโล่งเพื่อให้ลมพัดผ่านทั้งต้น และหากไม่ควรปลูกบริเวณที่อับลม ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลัวไม้ที่เจริญเติบโตได้ดีมักปลูกเลี้ยงโดยใช้ลวดแขวน มีการใช้เครื่องปลูก และภายนะที่ไปร่วงเพื่อให้มีอากาศที่ดี (วิทยา, 2526)

ระดับความสูงของน้ำทะเล รวมถึงสภาพแวดล้อมทั่วๆ ไปในบุกกว้างซึ่งมีผลกระทบต่อการเจริญของงานของกลัวไม้ (ระพี, 2544) โดยทั่วไปแล้วพื้นที่ที่มีความสูงแตกต่างกันย่อมส่งผลต่อสภาพภูมิอากาศในแต่ละท้องถิ่นนั้นๆ ด้วย เมื่อพื้นที่มีความสูงเพิ่มนากขึ้นอุณหภูมิความกดอากาศ และความชื้นสัมพัทธ์ มีค่าลดลงไปตามลำดับของความสูงที่เพิ่มขึ้นถึงแม้ว่าปริมาณของรังสีจากดวงอาทิตย์มีค่าเพิ่มน้อยในช่วงเวลาที่มีแสงแดดมาก เช่น ในเวลากลางวันแม้ว่าอากาศจะมีอุณหภูมิสูงขึ้น แต่ในช่วงเวลากลางคืนสำหรับในที่สูงแล้วมีอากาศบางเบา ซึ่งทำให้ไม่สามารถเก็บความร้อนไว้ได้มาก จึงทำให้อุณหภูมิต่ำลงอย่างรวดเร็ว ค่าความแตกต่างของอุณหภูมิในช่วงเวลากลางวันและกลางคืนจึงค่อนข้างสูง แต่ปริมาณของฝน (precipitation) เพิ่มขึ้นเมื่อความสูงของพื้นที่เพิ่มนักในกรณีที่ค่าสูงสุดที่ความสูงประมาณ 1,290 ถึง 2,290 เมตร ส่วนในพื้นที่ที่สูงกว่า 2,290 เมตร นั้น อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ทำให้ปริมาณของฝนลดลง ความสูงของพื้นที่มีผลเด่นชัดต่ออุณหภูมิ โดยเฉพาะการกระจายของอุณหภูมิในแนวคั่งซึ่งอุณหภูมิลดลงตามความสูงของพื้นที่ โดยอุณหภูมิของอากาศในระดับสูง ต่ำกว่าอุณหภูมิของอากาศที่อยู่ติดกับผิวพื้น อัตรา

การลดลงที่แตกต่างกันไปนี้เปลี่ยนแปลงได้ตามวัน ถูกกาลที่ตั้ง กระแสจัยอื่นๆ โดยทั่วไปแล้วอัตราที่ลดลงนี้เรียกว่า อัตราลดปกติ (normal lapse rate) ซึ่งเมื่อพื้นที่มีความสูงเพิ่มขึ้นทุกๆ 100 เมตรในแนวตั้ง ส่งผลให้อุณหภูมินิ่ำลดลงเฉลี่ยประมาณ 1 องศาเซลเซียส (กลอยใจ, 2543 จังโดยประภัสสร, 2548)

ในส่วนของความกดอากาศ จะระดับน้ำทะเลเป็นกลาง โดยเฉลี่ยแล้วเท่ากับ 760 มิลลิเมตรค่าของความกดอากาศในแต่ละบริเวณแตกต่างกันไปตามสถานที่และเวลา (สุวพันธ์, 2543) โดยทั่วไปแล้วความกดอากาศลดลง 0.75 มิลลิเมตร เมื่อพื้นที่มีความสูงเพิ่มขึ้นทุกๆ 10 เมตร (ดวงพร, 2536; สุวพันธ์, 2543) และถึงแม้ว่าความกดอากาศในแนวตั้งนี้กำลังอ่อนมาก แต่ก็มีความสำคัญต่อลมฟ้าอากาศและภูมิอากาศเช่นกัน เนื่องจากเป็นตัวกำหนดลักษณะอากาศว่ามีลักษณะอากาศแบบใด เช่น ลักษณะอากาศแห้ง อากาศชื้น หรือลักษณะอากาศที่มีเมฆปกคลุม จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า อุณหภูมนิลคลงเมื่อความสูงของพื้นที่เพิ่มขึ้นซึ่งเมื่ออุณหภูมิเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ความชื้นสัมพัทธ์ (relative humidity) เปลี่ยนแปลงไปด้วยโดยความชื้นสัมพัทธ์ผันแปรในทางตรงข้ามกับอุณหภูมิคือ เมื่ออุณหภูมิลดต่ำลงความชื้นสัมพัทธ์สูงขึ้น (ดวงพร, 2536)

ธาตุอาหารและปุ๋ยคือสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของพืชทำให้พืชเจริญเติบโตครบวงจร (life cycle) ซึ่งธาตุอาหารที่จำเป็นนั้นมี 16 ธาตุ แต่ละธาตุเป็นองค์ประกอบภายในเซลล์และมีการทำงานในเซลล์ทั้งระบบที่แตกต่างกัน (คณาจารย์ภาควิชาปูพิทักษ์, 2523) ธาตุที่พืชต้องการมากคือ N P K Ca Mg และ S ซึ่งให้ในรูปของปุ๋ย ส่วนธาตุ C H O พบนอยู่ในอากาศในรูปของก๊าซ CO₂ และ O₂ ธาตุที่พืชต้องการในปริมาณน้อยคือ Fe Mn Zn B Cu Mo และ Cl นักพนบปะปนอยู่กับปุ๋ยหรืออาจละลายอยู่ในน้ำ (ครรชิต, 2547) การให้ปุ๋ยละลายช้า (slow-released fertilizer) เป็นวิธีการที่ประหยัดและช่วยลดอันตรายจากการที่ปุ๋ยสัมผัสรากโดยตรง (Sheehan, 1992) กล่าวไปมีควรได้รับธาตุอาหารที่ครบถ้วนและเพียงพอ การให้ปุ๋ยกลัววัยไม่มีควรให้ในช่วงเวลาที่เหมาะสมและวิธีถูกต้องกลัววัยไม่จึงเจริญเติบโตสมบูรณ์แข็งแรงและให้ดอกงามต้องการ (สำอาง, 2550)

ในระยะแรกของการปลูกกลัววัยไม่มีควรให้ปุ๋ยที่มีธาตุในโครงเขตสูงเพื่อช่วยเร่งการเจริญเติบโตของลำต้นและใบ เมื่อต้นกลัววัยไม่เจริญถึงระยะให้ดอกหรือต้องการเร่งให้ออกดอก ก็ใช้ปุ๋ยสูตรที่มีธาตุฟอฟอรัสสูงเพื่อกระตุ้นให้กลัววัยไม้ออกดอก กปริมาณปุ๋ยที่ใช้ในช่วงฤดูร้อนควรให้ปุ๋ยมากกว่าฤดูหนาวกับฤดูฝน ลูกกลัววัยไม่มีควรให้ปุ๋ยในอัตราที่อ่อนกว่ากลัววัยไม่ใหญ่ ถ้าเป็นเดือนที่โตเร็วและได้รับแสงแดดมากต้องให้ปุ๋ยมากกว่าพากที่โตชาและเลี้ยงในร่ม การให้ปุ๋ยควรให้สัปดาห์ละครั้ง การรดปุ๋ยกลัววัยไม้มีควรให้ถูกส่วนรากเพราะเป็นส่วนที่ดูดธาตุอาหารและนำไปได้ดีกว่าใบ และไม่ทำให้กลัววัยไม่บอบช้ำ (พุนศักดิ์, 2548) การให้ปุ๋ยกลัววัยไม่มีควร

ให้อาทิตย์ลักษรั้งหรือแบ่งรดเป็นอาทิตย์ละ 2 ครั้ง (มาลินี, 2542) เวลาที่คิดที่สุดในการให้ปูย์ก็คือเวลาที่ให้น้ำเก่ากลิ่นไม่ใส่ปูย์ลงในน้ำที่ให้ และรดผ่านเครื่องปููก และใส่ลงไปในที่พ่นสเปรย์และให้อาหารแก่ใบกลิ่นไม้ด้วยการฉีดพ่นเหนือใบ (ปูพิชล, 2547) ความต้องการธาตุอาหาร N P K ของกลิ่นไม้ลูกผสม *Dendrobium nobile* แบ่งออกเป็น 3 การหยอด มีอัตราของ K และ N 0.50 100 200 และ 400 มิลลิกรัมต่อลิตร อัตราของ P 0.25 50 100 และ 200 มิลลิกรัมต่อลิตร การให้ N เพิ่มขึ้นทำให้มีการออกของลำบากกลิ่นใหม่เพิ่มขึ้นและคลอโรฟิลล์เพิ่มขึ้น การให้ P ทำให้ยอดสูงเพิ่มขึ้น ส่วน K ทำให้ลำต้นและจำนวนยอดเพิ่มขึ้นแต่จำนวนและใบเพิ่มขึ้นเมื่อ K และ N เพิ่มขึ้น (Bichsel et al., 2006) และความต้องการของธาตุใน ไตรเจน ฟอสฟอรัส และโปเตสเซียม ที่มีความเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและการออกดอกของกลิ่นไม้ *Dendrobium nobile* ที่นำออกขายขาด จำนวนของดอกทั้งหมดและจำนวนยอดเพิ่มขึ้นแต่จำนวนและใบเพิ่มขึ้นเมื่ออัตราของโปเตสเซียมเพิ่มขึ้นถึง 100 มิลลิกรัมต่อลิตร ระยะเวลาของการใช้ใน ไตรเจน ไม่มีผลกระทบต่อลักษณะการออกดอก การใช้ปริมาณของ ใน ไตรเจน 100 มิลลิกรัมต่อลิตร ฟอสฟอรัส 25 มิลลิกรัมต่อลิตร และ โปเตสเซียม 100 มิลลิกรัมต่อลิตร เป็นอัตราส่วนที่แนะนำให้ใช้ซึ่งมีความเหมาะสมที่สุดต่อการเจริญเติบโตและขยายพันธุ์ของ *Nobile Dendrobium Red Emperor 'Prince'* (Bichsel et al., 2008) ข้อควรพิจารณาในการให้ปูย์ มีดังนี้ การเลือกใช้ปูย์ควรเลือกใช้ปูย์ให้เหมาะสมกับชนิด และขนาดของกลิ่นไม้และให้ถูกกับความประ斯顿ของผู้ปลูก กลิ่นไม้แต่ละชนิดต้องการปูย์ไม่เท่ากัน กลิ่นไม้ที่ปลูกในที่โล่งแจ้งและทันต่อแสงแดด เช่นกลิ่นไม้สกุลหวาย ต้องให้ปูย์มากกว่ากลิ่นไม้ที่ปลูกในที่ค่อนข้างร่ม เช่นกลิ่นไม้สกุลคัทลียา กลิ่นไม้ที่ปลูกด้วยเครื่องปููก เช่น กานะพร้าว ออสมันดา เศย ไม้ หรือปููกให้ดีกับท่อนไม้ ซึ่งเป็นสารอินทรีย์ สามารถถลายตัวให้ราศอาหารแก่กลิ่นไม้ได้บ้าง อาจให้ปูย์น้อยกว่ากลิ่นไม้ที่ปลูกด้วยต้น ก้อนหิน ก้อนกรวด หรือปููกในกระเช้าไม้โดยไม่ใส่เครื่องปููกเลย ถูกกลิ่นไม้และกลิ่นไม้ต้นใหญ่ก็ต้องการปูย์ไม่เหมือนกัน หรือผู้ปลูกต้องการให้กลิ่นไม้ออกดอกเร็วขึ้น راك ลำต้น ใน เจริญเร็วขึ้น ก็ต้องเลือกใช้ปูย์ให้เหมาะสม น้ำที่ใช้ผสมกับปูย์ต้องเป็นน้ำสะอาด และต้องให้ปูย์ละลายในน้ำจนเต็มที่ก่อน จึงนำไปใช้รดกลิ่นไม้ เวลาที่เหมาะสมกับการให้ปูย์ ต้องแต่เข้าครุฑ์จนกระทั้งประมาณ 11.00 น. เนื่องจากแสงแดดช่วยให้กลิ่นไม้ใช้ประโยชน์จากปูย์ได้เต็มที่ วันที่ครื้นฟ้าครื้นฝน แม้ว่าถึงกำหนดให้ปูย์ก็ไม่ควรทำเนื่องจากไม่มีประโยชน์ต่อการกลิ่นไม้เท่าที่ควร และฝนอาจช่วยล้างปูย์ได้ (การให้น้ำกลิ่นไม้, 2552) ความถี่ในการให้ปูย์ขึ้นอยู่กับชนิดของกลิ่นไม้ สภาพเรือนกลิ่นไม้ เครื่องปููก ความเข้มของการให้ปูย์แต่ละครั้ง เป็นต้น โดยทั่วไปให้ปูย์ 7 ถึง 15 วันต่อครั้ง การให้ปูย์กลิ่นไม้ควรให้ปูย์ที่มีความเข้มข้นน้อย ๆ แต่ให้บ่อยครั้ง การพ่นไวนิไซเดอร์ที่มีต่อคุณภาพของช่อดอกกลิ่นไม้ *Dendrobium*

Sonia No.17 โดยใช้ไก่โตชาณที่มีความเข้มข้น 0 200 400 และ 600 มิลลิกรัมต่อลิตร โดยมีช่องคอก ขนาด 5 เซนติเมตร ผลแสดงว่าช่องคอกที่พ่นด้วย ไก่โตชาณ 400 มิลลิกรัมต่อลิตร ทำให้มีน้ำหนักสดของช่องคอกสูงขึ้นจาก 27.5 กรัมเป็น 29.1 กรัมและช่องคอกที่พ่นไก่โตชาณ 600 มิลลิกรัมต่อลิตร แสดงให้เห็นว่ากลืนคอกมีความกว้างเพิ่มขึ้นจาก 2.77 เซนติเมตรเป็น 3.13 เซนติเมตร (Uthairatanakijm *et al.*, 2008) ปริมาณครัวให้ปูยกในปริมาณและผสมน้ำตามส่วนที่ระบุไว้ในคำแนะนำ แต่ต้านไม่แน่ใจว่าปริมาณปูยกที่แนะนำเข้มข้นเกินไปหรือไม่ ผลกระทบปริมาณปูยกที่ผสมแต่ละครั้งลง และให้ปูยกบ่อยครั้งขึ้น (การให้น้ำก้าวถ่ายไข้, 2552) ผลของความเข้มข้นของโป๊ಡສເຊີມต่อ ก้าวถ่ายไข้ไม้ลูกผสม *Phalaenopsis* ที่ปลูกในแปลงไม้ผสม หรือ สแฟกนั้มมอส โดยมีส่วนผสมของเปลือกสน 3 ส่วน เพอร์ไอลท์ 1 ส่วนและ Canadian peat 1 ส่วน หรือสแฟกนั้มมอส โดยมีความเข้มข้นของโป๊ດສເຊີມเท่ากับ 0 50 100 200 300 400 และ 500 มิลลิกรัมต่อลิตร ผลที่ได้อีกเมื่อ โป๊ດສເຊີມเพิ่มขึ้นพืชเจริญเติบโตในมอสทำให้ใบและยอดขาวเพิ่มขึ้นควรใช้โป๊ດສເຊີມอย่างน้อย 200 มิลลิกรัมต่อลิตร ทำให้พืชที่ได้มีคุณภาพดีในการเจริญเติบโตของใบสูงสุด การบานของคอกเร็วกว่ากำหนด (Wang and Tsai, 2006) แหล่งของปูยกและสัดส่วนปานกลางที่มีผลกระทบต่อ การเจริญเติบโตและธาตุอาหารของก้าวถ่ายไม้ลูกผสม โดยปูยกให้เป็นสารละลายคือ 10N-13.1P-16.6K 20N-2.2P-15.8K และ 20N-8.6P-16.6K หรือให้เป็นปูยน้ำ 2N-0.4P-1.7K พบว่าพืชที่ปลูก ด้วยเปลือกสนผสมสแฟกนั้มมอสที่ได้รับส่วนผสมของปูยก 20N-2.2P-15.8K พืชจะมีคุณภาพดีมาก ช่วยลดความเข้มข้นของการใช้ฟอสฟอรัสโดยใช้เพียง 22 มิลลิกรัมต่อลิตร (Wang and Konow, 2002)

ศัตtruก้าวถ่ายไม้บันเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเจริญเติบโตของต้นก้าวถ่ายไม้ และ คุณภาพของคอกก้าวถ่ายไม้ (นฤทธิ์, 2550) ศัตtruของก้าวถ่ายไม้แบ่งออกเป็น โรคซึ่งอาจเกิดจากสิ่งมีชีวิตต่างๆ ที่ทำให้เกิดโรค ได้แก่ เชื้อรา แบคทีเรีย ไวรัส ไส้เดือนฝอย และเกิดจากสิ่งไม่มีชีวิต เช่น โรคขาดธาตุอาหาร โรคที่เกิดจากความเป็นพิษของเครื่องปลูก โรคที่เกิดจากความแปรปรวนของคินฟ้าอากาศ แมลงทำลายก้าวถ่ายไม้ได้หลายอย่าง เช่น ค้าง ตึกแตen แมลงสาบ และหนอนกัดกินส่วนต่างๆ เพลี้ยหอย เพลี้ยแป้ง เพลี้ยอ่อนคุดกินน้ำเดี้ยงของก้าวถ่ายไม้ทำให้ทรายโกรน และ เพลี้ยไฟทำให้สีของคอกซีด ทำอันตรายต่อกลืนคอก แมงที่เป็นศัตtruร้ายแรงของก้าวถ่ายไม้คือ ไรแดงซึ่งเกาะอาศัยอยู่ตามส่วนต่างๆ พบนากตามชอกใบ ผิวใบด้านล่างและปลายรากอ่อน ทำลายโดยคุดกินน้ำเดี้ยงทำให้ริเวณที่เกาะอาศัยมีผิวกร้านแห้ง เชลล์ผิว ก้าวถ่ายไม้บริเวณนั้นตาย คนและสัตว์คนนักทำลายโดยการเด็ด ขโมย ส่วนสัตว์วิจิกินยอด จิกคอก กัดต้นเล็กๆ เหยียบย้ำ (นาลินี, 2542) วัชพืชเป็นศัตtruหนึ่งที่มีผลทางอ้อม รากของวัชพืชแบ่งอาหารจากเครื่องปลูกก้าวถ่ายไม้ หรือเป็น

แหล่งที่อยู่ของโรคหรือแมลงศัตรูกลัวไม้ (นฤทธิ์, 2550) เช่น ตะไคร่น้ำทางภาคใต้และเครื่องปลูก มอส เห็ด และต้นไม้อื่นที่ขึ้นในภาคใต้ปลูกกลัวไม้ แผ่นน้ำ อากาศ อาหาร และเย่งที่อยู่อาศัยของกลัวไม้ (มาลินี, 2542)

บทที่ 3
อุปกรณ์และวิธีการวิจัย

อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

1. ต้นเอื้องนางล้ม เอื้องน้ำครั้งสายสั้น และเอื้องข้าวตอกปากแหลม อายุ 2 ถึง 3 เดือนหลังนำออกจากขาวด ปลูก 1 ต้นต่อกระถาง
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการปลูก
 - 2.1 กระถางพลาสติกใส่ขนาด 2.5 นิ้ว
 - 2.2 วัสดุปลูก 3 ชนิด ได้แก่ ด่าน กาบมะพร้าวและสแฟกนัมนอมส
3. โรงเรือนที่มีการพรางแสงด้วยตาข่ายพลาสติก (ชาแนล) สีดำชนิดพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์
4. ปุ๋ยเคมีชนิดเม็ดละลายช้าสูตร 14-14-14 (ออสโน่โกล์ท®)
5. สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อราและเห็บพิษป้องกันหอยทาก
6. เครื่องพ่นสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช
7. เครื่องมือวัดขนาด
8. อุปกรณ์วัดความเข้มแสง (Light meter)
9. พลาสติกคลุมหลังคา ความหนา 150 ไมครอน

วิธีวิจัย

การทดลองที่ 1 ศึกษาผลของวัสดุปลูก ความถี่ของการให้น้ำที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของเอื้องนางล้มในรอบปี

การทดลองที่ 1.1 ศึกษาผลของวัสดุปลูก ความถี่ของการให้น้ำที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของเอื้องนางล้มในรอบปี

การทดลองที่ 1.2 ศึกษาผลของวัสดุปลูก ความถี่ของการให้น้ำที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของเอื้องน้ำครั้งสายสั้นในรอบปี

การทดลองที่ 1.3 ศึกษาผลของวัสดุปลูก ความถี่ของการให้น้ำที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของเอื้องข้าวตอกปากแหลมในรอบปี

ทุกการทดลองวางแผนการทดลองแบบ 3×3 สูตรสมบูรณ์ (3×3 Factorial in Completely Randomized Design) จำนวน 9 กรรมวิธี แต่ละกรรมวิธีมีจำนวน 3 ชั้น ศึกษา 2 ปัจจัย คือ วัสดุปูลูก 3 ชนิด(สแฟกนัมมอส กากมะพร้าว และถ่าน) และความถี่ของการให้น้ำ 3 ระดับ (วันละครึ่ง 2 วันครึ่ง และ 3 วันครึ่ง)

ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินงานวิจัย

ระยะเวลา: เริ่มการทดลอง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553

สิ้นสุดการทดลอง เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2554

สถานที่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ สาขาวิชาพัฒนาประดับ คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่

การบันทึกข้อมูล

บันทึกข้อมูลเมื่อเริ่มการทดลองและถึงระยะออกดอกในรอบปี ดังนี้ จำนวนลำลูกกล้า ความยาวลำลูกกล้า ความกว้างลำลูกกล้า จำนวนใบ ความยาวใบ ความกว้างใบ เปอร์เซ็นต์การออกซีวิต จำนวนช่อดอกต่อลำลูกกล้า จำนวนดอกต่อช่อ ความยาวของช่อ ระยะห่างระหว่างดอกบนช่อ จำนวนวันที่เกิดดอก อายุการบานของดอกบนต้น เปอร์เซ็นต์การเกิดดอก และจำนวนช่อดอกฟื้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม Sirichai Statistic Version 6.0 และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's Multiple Range Test (DMRT)

การทดลองที่ 2 ศึกษาผลของความเข้มแสง และความสูงเหนือระดับน้ำทະเลที่มีต่อการเจริญเติบโตและออกดอกออก

การทดลองที่ 2.1 ศึกษาผลของความเข้มแสง และความสูงเหนือระดับน้ำทະเลที่มีต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของเอื้องนางลุมในรอบปี

การทดลองที่ 2.2 ศึกษาผลของความเข้มแสง และความสูงเหนือระดับน้ำทະเลที่มีต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของเอื้องน้ำครั้งสายสั้นในรอบปี

การทดลองที่ 2.3 ศึกษาผลของความเข้มแสง และความสูงเหนือระดับน้ำทะเล ที่มีต่อการเจริญเติบโตและออกดอกออกผลอีองข้าวตอกปากแหลมในรอบปี

ทุกการทดลองวางแผนทดลอง Split plot in Completely Randomized Design จำนวน 9 กรรมวิธี แต่ละกรรมวิธีมี 3 ชั้า ละ 20 ต้น ศึกษา 2 ปีจัย โดยมี Main plot คือ ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 3 ระดับ (300 ถึง 400 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร) และ Sub plot คือ พรางแสง 3 ระดับ (50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์)

ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินงานวิจัย

ระยะเวลา: เริ่มการทดลอง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553

สิ้นสุดการทดลอง เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2554

สถานที่: หน่วยศึกษาไม้ สาขาวิชสวนประดับ คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร

ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่สาใหม่ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ความสูงระดับเหนือน้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร

ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองหอย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ความสูงระดับเหนือน้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200 เมตร

การบันทึกข้อมูล

บันทึกข้อมูลเมื่อเริ่มการทดลองและถึงระยะออกดอกในรอบปี ดังนี้จำนวนลำลูกกลัด ความยาวลำลูกกลัด ความกว้างลำลูกกลัด จำนวนใบ ความยาวใบ ความกว้างใบ เปอร์เซ็นต์การออกซีวิต จำนวนช่อดอกต่อลำลูกกลัด จำนวนดอกต่อช่อ ความยาวช่อดอก ระยะห่างระหว่างดอกบนช่อ จำนวนวันที่เกิดดอก อายุการบานของดอกบนต้น เปอร์เซ็นต์การเกิดดอก และจำนวนช่อดอกฟื้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม Sirichai Statistic Version 6.0 และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's Multiple Range Test (DMRT)

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์

ผลการวิจัย

การทดลองที่ 1 ศึกษาผลของวัสดุปูฐก และความถี่ของการให้น้ำที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและออกดอก

การทดลองที่ 1.1 ผลของวัสดุปูฐก และความถี่ของการให้น้ำต่อการเจริญเติบโต และออกดอกของเอื้องนางลุมในรอบปี

จากการทดลองใช้วัสดุปูฐก 3 ชนิดคือ ถ่าน กานมะพร้าว และสแฟเกนนัมอส และความถี่ของการให้น้ำ 3 ระดับคือ รดน้ำให้วันละครั้ง 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง ในรอบปีที่มีผลต่อการเจริญเติบโตด้าน จำนวน ความยาว และความกว้างลำลูกกล้ำย จำนวน ความยาว และความกว้างใบ และเปอร์เซ็นต์การรอดชีวิต และการออกดอกด้านจำนวนช่อดอกลูกกล้ำย จำนวนดอกต่อช่อ ความยาวช่อดอก ระยะห่างระหว่างดอกบนช่อ จำนวนวันที่เกิดดอก อาชญากรรมของดอกบนดัน เปอร์เซ็นต์การเกิดดอก และจำนวนช่อดอกผ่องซึ่งได้ผลการทดลองดังนี้

เอื้องนางลุมที่ใช้สแฟเกนนัมอสเป็นวัสดุปูฐก พบร่วมค่าเฉลี่ยจำนวนลูกกล้ำยมากที่สุดคือ 3.57 ลูก ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ใช้ถ่านและกานมะพร้าวเป็นวัสดุปูฐกคือ 2.20 และ 2.72 ลูก ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง การรดน้ำให้แก่เอื้องนางลุมวันละครั้ง 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง พบร่วมค่าเฉลี่ยจำนวนลูกกล้ำยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 2.89 2.83 และ 2.78 ตามลำดับ และพบร่วมค่าเฉลี่ยของวัสดุปูฐกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์ กันต่อจำนวนลูกกล้ำยของเอื้องนางลุม

เอื้องนางลุมที่ใช้กานมะพร้าวและสแฟเกนนัมอสเป็นวัสดุปูฐก พบร่วมค่าเฉลี่ยความยาวลูกกล้ำยมากที่สุดคือ 29.42 และ 29.16 มิลลิเมตร ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ใช้ถ่านเป็นวัสดุปูฐกคือ 25.84 มิลลิเมตร อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง การรดน้ำให้แก่เอื้องนางลุมวันละครั้ง พบร่วมค่าเฉลี่ยความยาวลูกกล้ำยมากที่สุดคือ 29.73 มิลลิเมตร ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยที่

รคน้ำให้ 3 วันครั้ง คือ 26.50 มิลลิเมตร อย่างมีนัยสำคัญ และพบว่าชนิดของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันด้วยความขาวดำลูกกลิ้วยของอื่องนางลง

อื่องนางลงที่ใช้ถ่าน กากมน้ำพร้าว และสแฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูลูก พบว่ามีค่าเฉลี่ยความกว้างดำลูกกลิ้วยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติคือ 10.29 10.91 และ 10.90 มิลลิเมตร ตามลำดับ การรคน้ำให้แก่อื่องนางลงวันละครั้ง พบว่าให้ค่าเฉลี่ยความกว้างดำลูกกลิ้วยมากที่สุด คือ 11.59 มิลลิเมตร ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่รคน้ำให้ 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง คือ 10.43 และ 10.08 มิลลิเมตร ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และพบว่าชนิดของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันด้วยความกว้างดำลูกกลิ้วยของอื่องนางลง (ตาราง 1)

ตาราง 1 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อจำนวนดำลูกกลิ้วย ความขาวดำลูกกลิ้วย และความกว้างดำลูกกลิ้วยของอื่องนางลง

ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนดำลูกกลิ้วย (ลิ่ม) ¹			ค่าเฉลี่ย ²
	ถ่าน	กากมน้ำพร้าว	สแฟกนัมมอส	
วันละครั้ง	2.32 ^a	2.81 ^a	3.53 ^a	2.89 ^a
2 วันครั้ง	2.39 ^a	2.65 ^a	3.44 ^a	2.83 ^a
3 วันครั้ง	1.90 ^b	2.70 ^a	3.74 ^a	2.78 ^a
ค่าเฉลี่ย ³	2.20 ^b	2.72 ^b	3.57 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	ความขาวดำลูกกลิ้วย (มม.) ¹			ค่าเฉลี่ย ²
	ถ่าน	กากมน้ำพร้าว	สแฟกนัมมอส	
วันละครั้ง	29.18 ^a	30.33 ^a	29.70 ^a	29.73 ^a
2 วันครั้ง	26.54 ^a	29.40 ^a	28.61 ^a	28.18 ^b
3 วันครั้ง	21.81 ^b	28.53 ^a	29.17 ^a	26.50 ^b
ค่าเฉลี่ย ³	25.84 ^b	29.42 ^a	29.16 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	ความกว้างดำลูกกลิ้วย (มม.) ¹			ค่าเฉลี่ย ²
	ถ่าน	กากมน้ำพร้าว	สแฟกนัมมอส	
วันละครั้ง	11.58 ^a	11.92 ^a	11.26 ^a	11.59 ^a
2 วันครั้ง	10.15 ^a	10.29 ^a	10.84 ^a	10.43 ^b
3 วันครั้ง	9.13 ^a	10.52 ^a	10.61 ^a	10.08 ^b
ค่าเฉลี่ย ³	10.29 ^a	10.91 ^a	10.90 ^a	

หมายเหตุ ¹⁾ ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

²⁾ ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

³⁾ ค่าเฉลี่ยในแนวนอนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื้องนางลงที่ใช้สแฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูถูก พบร่วมค่าเฉลี่ยจำนวนใบมากที่สุดคือ 15.60 ใน ชั่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่ใช้ถ่านเป็นวัสดุปูถูกคือ 11.00 ใน อายุร่วมมีน้ำสำลักญี่ง การรณ้ำให้แก่เอื้องนางลงวันละครั้ง 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง พบร่วมค่าเฉลี่ยจำนวนใบไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 12.4613.57 และ 13.56 ใน ตามลำดับ และพบร่วมว่าชนิดของวัสดุปูถูก และความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนใบของเอื้องนางลง

เอื้องนางลงที่ใช้กานมะพร้าวและสแฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูถูก พบร่วมค่าเฉลี่ยความยาวใบมากที่สุดคือ 58.41 และ 60.57 มิลลิเมตร ตามลำดับ ชั่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่ใช้ถ่านเป็นวัสดุปูถูกคือ 51.27 มิลลิเมตร อายุร่วมมีน้ำสำลักญี่ง การรณ้ำให้แก่เอื้องนางลงวันละครั้ง 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง พบร่วมค่าเฉลี่ยความยาวใบไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 59.3756.44 และ 54.44 มิลลิเมตรตามลำดับ และพบร่วมว่าชนิดของวัสดุปูถูกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนใบของเอื้องนางลง

เอื้องนางลงที่ใช้กานมะพร้าวและสแฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูถูก พบร่วมค่าเฉลี่ยความกว้างใบมากที่สุดคือ 15.72 และ 15.95 มิลลิเมตร ตามลำดับ ชั่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่ใช้ถ่านเป็นวัสดุปูถูกคือ 13.95 มิลลิเมตร อายุร่วมมีน้ำสำลักญี่ง การรณ้ำให้แก่เอื้องนางลงวันละครั้ง พบร่วมค่าเฉลี่ยความกว้างใบมากที่สุดคือ 16.07 มิลลิเมตร ชั่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่รดน้ำให้ 3 วันครั้ง คือ 14.44 มิลลิเมตร อายุร่วมมีน้ำสำลักญี่ง และพบร่วมว่าชนิดของวัสดุปูถูกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความกว้างใบของเอื้องนางลง โดยกรรนวิธีที่ใช้กานมะพร้าวเป็นวัสดุปูถูกร่วมกับรณ้ำให้วันละครั้ง พบร่วมค่าเฉลี่ยความกว้างใบมากที่สุดคือ 16.51 มิลลิเมตร ชั่งมากกว่ากรรนวิธีที่ใช้ถ่านวัสดุปูถูกร่วมกับรณ้ำให้ 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง คือ 14.43 และ 11.89 มิลลิเมตร อายุร่วมมีน้ำสำลักญี่ง (ตาราง 2)

ตาราง 2 ผลของวัสดุปลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อจำนวนใบ ความขาวใบ และความกว้างใบของอีองนาลง

ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนใบ (ใบ) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กากน้ำพร้าว	สแฟกนัมนอส	
วันละครึ้ง	10.52 ^a	12.57 ^a	14.29 ^a	12.46 ^a
2 วันครั้ง	12.38 ^a	13.24 ^a	15.09 ^a	13.57 ^a
3 วันครั้ง	10.10 ^a	13.17 ^a	17.42 ^a	13.56 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	11.00 ^b	12.99 ^{ab}	15.60 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	ความขาวใบ (ม.m.) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กากน้ำพร้าว	สแฟกนัมนอส	
วันละครึ้ง	55.82 ^a	59.70 ^a	62.58 ^a	59.37 ^a
2 วันครั้ง	53.26 ^a	59.71 ^a	56.37 ^a	56.44 ^a
3 วันครั้ง	44.74 ^a	55.83 ^a	62.76 ^a	54.44 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	51.27 ^b	58.41 ^a	60.57 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	ความกว้างใบ (ม.m.) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กากน้ำพร้าว	สแฟกนัมนอส	
วันละครึ้ง	15.52 ^{ab}	16.51 ^a	16.18 ^{ab}	16.07 ^a
2 วันครั้ง	14.43 ^b	15.42 ^{ab}	15.50 ^{ab}	15.12 ^{ab}
3 วันครั้ง	11.89 ^c	15.24 ^{ab}	16.17 ^{ab}	14.44 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	13.95 ^b	15.72 ^a	15.95 ^a	

หมายเหตุ ^{1*} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2**} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3***} ค่าเฉลี่ยในแนวอนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื่องนางลงที่ใช้ถ่าน กำบน้ำพร้าว และสแฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูกร พนบว่ามีค่าเฉลี่ยเบอร์เซ็นต์การรอชีวิตไม่มีความแตกต่างทางสถิติกือ 96.6798.89 และ 92.22 เบอร์เซ็นต์ตามลำดับ การคงน้ำให้แก่เอื่องนางลงวันละครึ่ง 2 วันครึ่ง และ 3 วันครึ่ง พนบว่าให้ค่าเฉลี่ยเบอร์เซ็นต์การรอชีวิตไม่มีความแตกต่างทางสถิติกือ 90.56 98.89 และ 98.33 วัน ตามลำดับ และพบว่าชนิดของวัสดุปูกรและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความกว้างในของเอื่องนางลง โดยกรรมวิธีที่ใช้สแฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูกรร่วมกับครุน้ำให้วันละครึ่ง พนบว่าให้ค่าเฉลี่ยเบอร์เซ็นต์การรอชีวิตน้อยที่สุดคือ 76.67 วัน อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งน้อยกว่ากรรมวิธีอื่น

เอื่องนางลงที่ใช้สแฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูกร พนบว่ามีค่าเฉลี่ยจำนวนช่องออกต่อลำลูกกล้ำยมากที่สุดคือ 7.77 ช่อง ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ใช้ถ่านและกำบน้ำพร้าวเป็นวัสดุปูกรคือ 4.45 และ 6.05 ช่อง ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง การคงน้ำให้แก่เอื่องนางลงวันละครึ่ง 2 วันครึ่ง และ 3 วันครึ่ง พนบว่าให้ค่าเฉลี่ยจำนวนช่องออกต่อลำลูกกล้ำยไม่มีความแตกต่างทางสถิติกือ 6.295.90 และ 6.09 ช่อง ตามลำดับ และพบว่าชนิดของวัสดุปูกรและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนช่องออกต่อลำลูกกล้ำยของเอื่องนางลง

เอื่องนางลงที่ใช้กำบน้ำพร้าวเป็นวัสดุปูกร พนบว่ามีค่าเฉลี่ยจำนวนช่องออกต่อช่องมากที่สุดคือ 8.94 ช่อง ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ใช้สแฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูกรคือ 7.42 ช่อง อย่างมีนัยสำคัญ การคงน้ำให้แก่เอื่องนางลงวันละครึ่ง 2 วันครึ่ง และ 3 วันครึ่ง พนบว่าให้ค่าเฉลี่ยจำนวนช่องออกต่อช่องไม่มีความแตกต่างทางสถิติกือ 8.418.12 และ 8.06 ช่อง ตามลำดับ และพบว่าชนิดของวัสดุปูกรและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนช่องออกต่อลำลูกกล้ำยของเอื่องนางลง (ตาราง 3)

ตาราง 3 ผลของวัสดุปัญญาและความถี่ของการให้น้ำต่อปีร์เซ็นต์การลดชีวิต จำนวนช่อคอกต่อ ลำลูกกล้วย และจำนวนคอกต่อช่อของอีองนางลง

ความถี่ของการให้น้ำ	ปีร์เซ็นต์การลดชีวิต (%) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สารเฝกนัมมอส	
วันละครึ้ง	98.33 ^a	96.67 ^a	76.67 ^b	90.56 ^a
2 วันครึ้ง	96.67 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a	98.89 ^a
3 วันครึ้ง	95.00 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a	98.33 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	96.67 ^a	98.89 ^a	92.22 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนช่อคอกต่อลำลูกกล้วย (ช่อ) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สารเฝกนัมมอส	
วันละครึ้ง	5.56 ^a	6.45 ^a	6.84 ^a	6.29 ^a
2 วันครึ้ง	4.50 ^a	5.57 ^a	7.61 ^a	5.90 ^a
3 วันครึ้ง	3.28 ^a	6.13 ^a	8.85 ^a	6.09 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	4.45 ^c	6.05 ^b	7.77 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนคอกต่อช่อ (คอก) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สารเฝกนัมมอส	
วันละครึ้ง	8.90 ^a	9.12 ^a	7.19 ^a	8.41 ^a
2 วันครึ้ง	8.22 ^a	8.71 ^a	7.43 ^a	8.12 ^a
3 วันครึ้ง	7.57 ^a	8.98 ^a	7.63 ^a	8.06 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	8.23 ^{ab}	8.94 ^a	7.42 ^b	

หมายเหตุ ^{1/} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2/} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3/} ค่าเฉลี่ยในแนวอนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื้องนางลงที่ใช้ถ่าน กาบมะพร้าว และสแฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูถูก พบร่วมน้ำค่าเฉลี่ยความขาวซ่อดอกไม้มีความแตกต่างทางสถิติกือ 36.5638.43 และ 35.38 มิลลิเมตร ตามลำดับ การลดน้ำให้แก่เอื้องนางลงวันละครึ่ง 2 วันครึ่ง และ 3 วันครึ่ง พบร่วมหาค่าเฉลี่ยความขาวซ่อดอกไม้มีความแตกต่างทางสถิติกือ 36.0637.56 และ 36.75 มิลลิเมตร ตามลำดับ และพบร่วมน้ำคิดของวัสดุปูถูกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความขาวซ่อดอกของเอื้องนางลง

เอื้องนางลงที่ใช้ถ่าน กาบมะพร้าว และสแฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูถูก พบร่วมน้ำค่าเฉลี่ยระยะห่างระหว่างดอกบนซ่อไม้มีความแตกต่างทางสถิติกือ 2.802.76 และ 2.82 มิลลิเมตร ตามลำดับ การลดน้ำให้แก่เอื้องนางลง 2 วันครึ่ง พบร่วมหาค่าเฉลี่ยระยะห่างระหว่างดอกบนซ่อมากที่สุดกือ 2.87 มิลลิเมตร ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่รดน้ำให้วันละครึ่ง กือ 2.68 มิลลิเมตร อย่างมีนัยสำคัญ และพบร่วมน้ำคิดของวัสดุปูถูกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อระยะห่างระหว่างดอกบนซ่อของเอื้องนางลง

เอื้องนางลงต้นที่ใช้แฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูถูก พบร่วมน้ำค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่เกิดดอกน้อยที่สุดกือ 234.58 วันซึ่งน้อยกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่ใช้ถ่าน และกาบมะพร้าวเป็นวัสดุปูถูกกือ 249.99 และ 249.07 วัน ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญยิ่งการลดน้ำให้แก่เอื้องนางลงวันละครึ่ง 2 วันครึ่ง และ 3 วันครึ่ง พบร่วมหาค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่เกิดดอกไม้มีความแตกต่างทางสถิติกือ 245.06 243.08 และ 245.50 วัน ตามลำดับ และพบร่วมน้ำคิดของวัสดุปูถูกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนวันที่เกิดดอกของเอื้องนางลง (ตาราง 4)

ตาราง 4 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำดื่มความขาวของช่องคอก ระยะห่างระหว่าง
คอกบนช่อ และจำนวนวันที่เกิดคอกของอีองนางลง

ความถี่ของการให้น้ำ	ความขาวช่องคอก (มม.) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2*}
	ถ่าน	กานมะพร้าว	สแฟกนัมนอส	
วันละครึ่ง	37.36 ^a	36.83 ^a	33.99 ^a	36.06 ^a
2 วันครึ่ง	38.32 ^a	38.89 ^a	35.47 ^a	37.56 ^a
3 วันครึ่ง	34.00 ^a	39.57 ^a	36.67 ^a	36.75 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3**}	36.56 ^a	38.43 ^a	35.38 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	ระยะห่างระหว่างคอกบนช่อ (มม.) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2*}
	ถ่าน	กานมะพร้าว	สแฟกนัมนอส	
วันละครึ่ง	2.71 ^a	2.58 ^a	2.75 ^a	2.68 ^b
วันครึ่ง	2.95 ^a	2.95 ^a	2.72 ^a	2.87 ^a
3 วันครึ่ง	2.74 ^a	2.75 ^a	3.00 ^a	2.83 ^{ab}
ค่าเฉลี่ย ^{3**}	2.80 ^a	2.76 ^a	2.82 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนวันที่เกิดคอก (วัน) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2*}
	ถ่าน	กานมะพร้าว	สแฟกนัมนอส	
วันละครึ่ง	250.58 ^a	248.11 ^a	236.49 ^a	245.06 ^a
2 วันครึ่ง	244.43 ^a	250.04 ^a	234.76 ^a	243.08 ^a
3 วันครึ่ง	254.96 ^a	249.06 ^a	232.48 ^a	245.50 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3**}	249.99 ^a	249.07 ^a	234.58 ^b	

หมายเหตุ ^{1*} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2*} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3**} ค่าเฉลี่ยในแนวอนันท์ที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื้องนางลงที่ใช้ถ่าน กานมพร้าว และสแฟกนัมนอสเป็นวัสดุปูลูก พบร่วมกับเฉลี่ยว่าการบานของดอกบันดันไม่มีความแตกต่างทางสถิติคือ 40.99 43.60 และ 41.66 วัน ตามลำดับ การคน้ำให้แก่เอื้องนางลงวันละครั้ง 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง พบร่วมกับเฉลี่ยว่าการบานของดอกบันดันไม่มีความแตกต่างทางสถิติคือ 42.60 42.47 และ 41.18 วัน ตามลำดับ และพบว่าชนิดของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่ออาชญากรรมของดอกบันดันของเอื้องนางลง

เอื้องนางลงที่ใช้กานมพร้าวและสแฟกนัมนอสเป็นวัสดุปูลูก พบร่วมกับเฉลี่ยเบอร์เช่นต์การเกิดออกมากที่สุดถึง 100.00 เบอร์เช่นต์ ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ใช้ถ่านเป็นวัสดุปูลูกคือ 97.62 เบอร์เช่นต์ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง การคน้ำให้แก่เอื้องนางลงวันละครั้ง 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง พบร่วมกับเฉลี่ยเบอร์เช่นต์การเกิดออกไม่มีความแตกต่างทางสถิติคือ 100.00 98.83 และ 98.79 เบอร์เช่นต์ ตามลำดับ และพบว่าชนิดของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อเบอร์เช่นต์การเกิดออกของเอื้องนางลง

เอื้องนางลงที่ใช้ถ่าน กานมพร้าว และสแฟกนัมนอสเป็นวัสดุปูลูก พบร่วมกับเฉลี่ยจำนวนช่องดอกฟื้อไม่มีความแตกต่างทางสถิติคือ $0.330.11$ และ 0.78 ช่อง ตามลำดับ การคน้ำให้แก่เอื้องนางลงวันละครั้ง 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง พบร่วมกับเฉลี่ยจำนวนช่องดอกฟื้อไม่มีความแตกต่างทางสถิติคือ $0.440.22$ และ 0.56 ช่อง ตามลำดับ และพบว่าชนิดของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนช่องดอกฟื้อของเอื้องนางลง (ตาราง 5)

ตาราง 5 ผลของวัสดุปูกระเบื้องและความถี่ของการให้น้ำต่ออายุการบานของดอกบันดัน เปอร์เซ็นต์ การเกิดออก และจำนวนช่องดอกฟื้อของอีองนางลง

ความถี่ของการให้น้ำ	อายุการบานของดอกบันดัน (วัน) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กานมะพร้าว	สแฟกนัมมอส	
วันละครั้ง	42.35 ^a	45.35 ^a	40.09 ^a	42.60 ^a
2 วันครั้ง	41.51 ^a	42.96 ^a	42.95 ^a	42.47 ^a
3 วันครั้ง	39.11 ^a	42.48 ^a	41.94 ^a	41.18 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	40.99 ^a	43.60 ^a	41.66 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	เปอร์เซ็นต์การเกิดออก (%) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กานมะพร้าว	สแฟกนัมมอส	
วันละครั้ง	100.00 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a
2 วันครั้ง	96.49 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a	98.83 ^a
3 วันครั้ง	96.37 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a	98.79 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	97.62 ^b	100.00 ^a	100.00 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนช่องดอกฟื้อ (ช่อง) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กานมะพร้าว	สแฟกนัมมอส	
วันละครั้ง	0.67 ^a	0.00 ^a	0.67 ^a	0.44 ^a
2 วันครั้ง	0.00 ^a	0.00 ^a	0.67 ^a	0.22 ^a
3 วันครั้ง	0.33 ^a	0.33 ^a	1.00 ^a	0.56 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	0.33 ^a	0.11 ^a	0.78 ^a	

หมายเหตุ ¹ ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

² ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

³ ค่าเฉลี่ยในแนวอนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

การใช้ถ่านเป็นวัสดุปลูกร่วมกับให้น้ำวันละครึ่ง

การใช้ถ่านเป็นวัสดุปลูกร่วมกับให้น้ำ 2 วันครึ่ง

การใช้ถ่านเป็นวัสดุปลูกร่วมกับให้น้ำ 3 วันครึ่ง

การใช้กานมะพร้าวเป็นวัสดุปลูกร่วมกับให้น้ำวันละครึ่ง

การใช้กานมะพร้าวเป็นวัสดุปลูกร่วมกับให้น้ำ 2 วันครึ่ง

การใช้กานมะพร้าวเป็นวัสดุปลูกร่วมกับให้น้ำ 3 วันครึ่ง

การใช้สแฟกนัมนอสเป็นวัสดุปลูกร่วมกับให้น้ำวันละครึ่ง

การใช้สแฟกนัมนอสเป็นวัสดุปลูกร่วมกับให้น้ำ 2 วันครึ่ง

การใช้สแฟกนัมนอสเป็นวัสดุปลูกร่วมกับให้น้ำ 3 วันครึ่ง

ภาพ 2 แสดงถักข่ายของการเจริญเติบโตและออกดอกของเอื้องนางลงจากการเปรียบเทียบการใช้วัสดุปลูกร่วมกับการให้น้ำในแต่ละกรรมวิธี

การทดลองที่ 1.2 ผลของวัสดุปูฐก และความถี่ของการให้น้ำต่อการเจริญเติบโต และออกรดของอีองน้ำครั้งสายสั้นในรอบปี

จากการทดลองใช้วัสดุปูฐก 3 ชนิดคือ ถ่าน กานบมะพร้าว และสแพกนัมมอส และความถี่ของการให้น้ำ 3 ระดับคือ SCN ให้วันละครั้ง 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง ในรอบปีที่มีผลต่อการเจริญเติบโตด้าน จำนวน ความยาว และความกว้างลำลูกกลวย จำนวน ความยาว และความกว้างใบ และเปอร์เซ็นต์การรอคชีวิต และการออกรดด้านจำนวนซึ่งต่อลำลูกกลวย จำนวนลดลง ต่อชั่วโมง ระหว่างรอคอก ระยะห่างระหว่างลดลงนั้นชั่วโมง จำนวนวันที่เกิดลดลง อยู่กระบวนการของลดลงนั้น เปอร์เซ็นต์การเกิดลดลง และจำนวนชั่วโมงที่ลดลงได้ผลการทดลองดังนี้

อีองน้ำครั้งสายสั้นที่ใช้ถ่าน กานบมะพร้าว และสแพกนัมมอสเป็นวัสดุปูฐก พบว่า มีค่าเฉลี่ยจำนวนลำลูกกลวยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 1.22 1.25 และ 1.20 釐 ตามลำดับ การ SCN ให้แก่อีองน้ำครั้งสายสั้นวันละครั้ง 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง พบว่าให้ค่าเฉลี่ยจำนวนลำลูกกลวยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 1.24 1.15 และ 1.27 釐 ตามลำดับ และพบว่าชนิดของวัสดุปูฐกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนลำลูกกลวยของอีองน้ำครั้งสายสั้น

อีองน้ำครั้งสายสั้นที่ใช้ถ่าน กานบมะพร้าว และสแพกนัมมอสเป็นวัสดุปูฐก พบว่า มีค่าเฉลี่ยความยาวลำลูกกลวยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 81.90 79.41 และ 76.12 มิลลิเมตร ตามลำดับ การ SCN ให้แก่อีองน้ำครั้งสายสั้น 3 วันครั้ง พบว่าให้ค่าเฉลี่ยความยาวลำลูกกลวยมากที่สุดคือ 105.46 มิลลิเมตร ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยที่ SCN ให้วันละครั้ง และ 2 วันครั้ง คือ 62.23 และ 69.75 มิลลิเมตร ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และพบว่าชนิดของวัสดุปูฐกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความยาวลำลูกกลวยของอีองน้ำครั้งสายสั้น

อีองน้ำครั้งสายสั้นที่ใช้ถ่าน กานบมะพร้าว และสแพกนัมมอสเป็นวัสดุปูฐก พบว่ามีค่าเฉลี่ยความกว้างลำลูกกลวยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 15.68 15.3 และ 15.25 มิลลิเมตร ตามลำดับ การ SCN ให้แก่อีองน้ำครั้งสายสั้น 3 วันครั้ง พบว่าให้ค่าเฉลี่ยความกว้างลำลูกกลวยมากที่สุดคือ 15.72 มิลลิเมตร ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ SCN ให้วันละครั้ง คือ 14.90 มิลลิเมตร อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และพบว่าชนิดของวัสดุปูฐกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความกว้างลำลูกกลวยของอีองน้ำครั้งสายสั้น (ตาราง 6)

ตาราง 6 ผลของวัสดุปลุกและความถี่ของการให้น้ำต่อจำนวนลำลูกกลัวข ความขาวลำลูกกลัวข และความกว้างลำลูกกลัวของเรื่องน้ำครั้งสาขสัน

ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนลำลูกกลัว (ลำ) ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2/*}
	ต่าน	การมะพร้าว	สะฟอกน้มอส	
วันละครั้ง	1.30 ^a	1.28 ^a	1.16 ^a	1.24 ^a
2 วันครั้ง	1.09 ^a	1.26 ^a	1.11 ^a	1.15 ^a
3 วันครั้ง	1.26 ^a	1.22 ^a	1.33 ^a	1.27 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/*}	1.22 ^a	1.25 ^a	1.20 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	ความขาวลำลูกกลัว (มน.) ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2/*}
	ต่าน	การมะพร้าว	สะฟอกน้มอส	
วันละครั้ง	68.91 ^a	61.90 ^a	55.86 ^a	62.23 ^b
2 วันครั้ง	78.67 ^a	63.48 ^a	67.10 ^a	69.75 ^b
3 วันครั้ง	98.13 ^a	112.86 ^a	105.40 ^a	105.46 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/*}	81.90 ^a	79.41 ^a	76.12 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	ความกว้างลำลูกกลัว (มน.) ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2/*}
	ต่าน	การมะพร้าว	สะฟอกน้มอส	
วันละครั้ง	15.12 ^a	14.94 ^a	14.65 ^a	14.90 ^b
2 วันครั้ง	16.21 ^a	15.36 ^a	15.23 ^a	15.60 ^{ab}
3 วันครั้ง	15.70 ^a	15.59 ^a	15.86 ^a	15.72 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/*}	15.68 ^a	15.30 ^a	15.25 ^a	

หมายเหตุ ^{1/} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2/} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3/} ค่าเฉลี่ยในแนวอนก์ที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื่องน้ำครั้งสายสั้นที่ใช้ถ่าน กานบะพร้าว และสแฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูกรู พบว่ามีค่าเฉลี่ยจำนวนใบไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 10.88 11.34 และ 10.52 มิลลิเมตร ตามลำดับ การลดน้ำให้แก่เอื่องน้ำครั้งสายสั้น 3 วันครั้ง พบว่าให้ค่าเฉลี่ยจำนวนใบมากที่สุดคือ 12.72 ใบ ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่รดน้ำให้วันละครั้ง และ 2 วันครั้ง คือ 9.90 และ 10.13 ใบ ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และพบว่าชนิดของวัสดุปูกรูและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนใบของเอื่องน้ำครั้งสายสั้น

เอื่องน้ำครั้งสายสั้นที่ใช้ถ่าน กานบะพร้าว และสแฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูกรู พบว่ามีค่าเฉลี่ยความขาวใบไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 58.91 57.26 และ 57.08 มิลลิเมตร ตามลำดับ การรดน้ำให้แก่เอื่องน้ำครั้งสายสั้น 3 วันครั้ง พบว่าให้ค่าเฉลี่ยความขาวใบมากที่สุดคือ 66.89 มิลลิเมตร ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่รดน้ำให้วันละครั้ง และ 2 วันครั้ง คือ 52.22 และ 54.14 มิลลิเมตร ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญ และพบว่าชนิดของวัสดุปูกรูและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความขาวใบของเอื่องน้ำครั้งสายสั้น

เอื่องน้ำครั้งสายสั้นที่ใช้ถ่าน กานบะพร้าวและสแฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูกรู พบว่า มีค่าเฉลี่ยความกว้างใบไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 25.19 23.98 และ 24.01 มิลลิเมตร ตามลำดับ การรดน้ำให้แก่เอื่องน้ำครั้งสายสั้น 3 วันครั้ง พบว่าให้ค่าเฉลี่ยความกว้างใบมากที่สุด คือ 28.48 มิลลิเมตร ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่รดน้ำให้วันละครั้ง และ 2 วันครั้ง คือ 21.56 และ 23.14 มิลลิเมตร ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และพบว่าชนิดของวัสดุปูกรูและความถี่ของ การให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความกว้างใบของเอื่องน้ำครั้งสายสั้น (ตาราง 7)

ตาราง 7 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อจำนวนไข่ ความขาวใน และความกร้าง ในของอีองน้ำครั้งสายสั้น

ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนไข่ (ใบ) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สารเฝกนัมมอส	
วันละครึ้ง	10.54 ^a	10.30 ^a	8.86 ^a	9.90 ^b
2 วันครั้ง	10.02 ^a	10.70 ^a	9.67 ^a	10.13 ^b
3 วันครั้ง	12.08 ^a	13.04 ^a	13.04 ^a	12.72 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	10.88 ^a	11.34 ^a	10.52 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	ความขาวใน (ม.m.) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สารเฝกนัมมอส	
วันละครึ้ง	54.28 ^a	52.39 ^a	50.00 ^a	52.22 ^b
2 วันครั้ง	58.62 ^a	51.66 ^a	52.14 ^a	52.14 ^a
3 วันครั้ง	63.83 ^a	67.73 ^a	69.10 ^a	66.89 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	58.91 ^a	57.26 ^a	57.08 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	ความกร้างใน (ม.m.) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สารเฝกนัมมอส	
วันละครึ้ง	22.83 ^a	21.43 ^a	20.42 ^a	21.56 ^b
2 วันครั้ง	24.86 ^a	22.06 ^a	22.51 ^a	23.14 ^b
3 วันครั้ง	27.87 ^a	28.45 ^a	29.11 ^a	28.48 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	25.19 ^a	23.98 ^a	24.01 ^a	

หมายเหตุ ^{1/} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2/} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3/} ค่าเฉลี่ยในแนวอนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื้องน้ำครั้งสายสั้นที่ใช้ถ่าน กับมีพรวา และสแฟกนั้มอสเป็นวัสดุปูกรูบบ่วงมีค่าเฉลี่ยเบอร์เช็นต์การลดชีวิตไม่มีความแตกต่างทางสถิติกือ 100.00 99.44 และ 97.78 เบอร์เช็นต์ ตามลำดับ การรดน้ำให้แก่เอื้องน้ำครั้งสายสั้นวันละครั้ง 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง พบว่าให้ค่าเฉลี่ยเบอร์เช็นต์การลดชีวิตไม่มีความแตกต่างทางสถิติกือ 97.78 99.44 และ 100.00 วัน ตามลำดับ และพบว่าชนิดของวัสดุปูกรูบและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์ กันต่อเบอร์เช็นต์การลดชีวิตของเอื้องน้ำครั้งสายสั้น

เอื้องน้ำครั้งสายสั้นที่ใช้ถ่าน กับมีพรวาและสแฟกนั้มอสเป็นวัสดุปูกรูบบ่วง มีค่าเฉลี่ยจำนวนช่องออกต่อคำลูกกลิ้วยไม่มีความแตกต่างทางสถิติกือ 2.87 2.49 และ 2.63 ช่อง ตามลำดับ การรดน้ำให้แก่เอื้องน้ำครั้งสายสั้น 3 วันครั้ง พบว่าให้ค่าเฉลี่ยจำนวนช่องออกต่อคำลูกกลิ้วยมากที่สุดคือ 3.46 ช่อง ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่รดน้ำให้วันละครั้ง และ 2 วันครั้ง คือ 2.22 และ 2.32 ช่อง ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และพบว่าชนิดของวัสดุปูกรูบและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนช่องออกต่อคำลูกกลิ้วยของเอื้องน้ำครั้งสายสั้น

เอื้องน้ำครั้งสายสั้นที่ใช้ถ่าน กับมีพรวาและสแฟกนั้มอสเป็นวัสดุปูกรูบบ่วง มีค่าเฉลี่ยจำนวนช่องออกต่อชั่วโมงไม่มีความแตกต่างทางสถิติกือ 1.58 1.57 และ 1.57 ชั่วโมง ตามลำดับ การรดน้ำให้แก่เอื้องน้ำครั้งสายสั้น 3 วันครั้ง พบว่าให้ค่าเฉลี่ยจำนวนช่องออกต่อชั่วโมงมากที่สุดคือ 1.74 ช่อง ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่รดน้ำให้วันละครั้ง คือ 1.42 ช่อง อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และพบว่าชนิดของวัสดุปูกรูบและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนช่องออกต่อชั่วโมงเอื้องน้ำครั้งสายสั้น (ตาราง 8)

ตาราง 8 ผลของวัสดุปัลสูกและความถี่ของการให้น้ำคือเปอร์เซ็นต์การรอดชีวิต จำนวนช่อคลอก ต่อ ลำูกอกลัวย และจำนวนคลอกต่อช่อของເອົ້ອນ້າຄົ່ງສາຍສັນ

ความถี่ของการให้น้ำ	เปอร์เซ็นต์การรอดชีวิต (%) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กานมะพร้าว	สแฟกนัมมอส	
วันละครั้ง	100.00 ^a	98.33 ^a	95.00 ^a	97.78 ^a
2 วันครั้ง	100.00 ^a	100.00 ^a	98.33 ^a	99.44 ^a
3 วันครั้ง	100.00 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3**}	100.00 ^a	99.44 ^a	97.78 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนช่อคลอกต่อลำูกอกลัวย (ช่อ) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กานมะพร้าว	สแฟกนัมมอส	
วันละครั้ง	2.74 ^a	2.02 ^a	1.89 ^a	2.22 ^b
2 วันครั้ง	2.41 ^a	2.04 ^a	2.50 ^a	2.32 ^b
3 วันครั้ง	3.45 ^a	3.42 ^a	3.50 ^a	3.46 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3**}	2.87 ^a	2.49 ^a	2.63 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนคลอกต่อช่อ (คลอก) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กานมะพร้าว	สแฟกนัมมอส	
วันละครั้ง	1.49 ^a	1.50 ^a	1.28 ^a	1.42 ^b
2 วันครั้ง	1.52 ^a	1.48 ^a	1.68 ^a	1.56 ^{ab}
3 วันครั้ง	1.73 ^a	1.74 ^a	1.76 ^a	1.74 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3**}	1.58 ^a	1.57 ^a	1.57 ^a	

หมายเหตุ ^{1*} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2**} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3**} ค่าเฉลี่ยในแนวโนนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื่องน้ำครั้งสายสั้นที่ใช้ถ่าน กับมะพร้าว และสแฟกนั้มอสเป็นวัสดุปูลูก พนว่า มีค่าเฉลี่ยความขาวซ่อมดอกไม่มีความแตกต่างทางสถิติกือ 68.93 69.16 และ 70.73 ช่อด ตามลำดับ การรณ้ำให้แก่เอื่องน้ำครั้งสายสั้นวันละครั้ง 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง พนว่าให้ค่าเฉลี่ยความขาวซ่อมดอกไม่มีความแตกต่างทางสถิติกือ 68.32 69.52 และ 70.98 มิลลิเมตร ตามลำดับ และ พนว่าชนิดของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความขาวซ่อมดอกของเอื่องน้ำครั้งสายสั้น

เอื่องน้ำครั้งสายสั้นที่ใช้ถ่าน กับมะพร้าว และสแฟกนั้มอสเป็นวัสดุปูลูก พนว่ามีค่าเฉลี่ยระหว่างระหว่างคงทนซ่อมดอกไม่มีความแตกต่างทางสถิติกือ 7.68 7.33 และ 6.58 ช่อด ตามลำดับ การรณ้ำให้แก่เอื่องน้ำครั้งสายสั้นวันละครั้ง 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง พนว่าให้ ค่าเฉลี่ยระหว่างระหว่างคงทนซ่อมดอกไม่มีความแตกต่างทางสถิติกือ 6.43 7.61 และ 7.54 มิลลิเมตร ตามลำดับ และพนว่าชนิดของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน ต่อระหว่างระหว่างคงทนซ่อมดอกของเอื่องน้ำครั้งสายสั้น

เอื่องน้ำครั้งสายสั้นที่ใช้ถ่าน กับมะพร้าว และสแฟกนั้มอสเป็นวัสดุปูลูก พนว่ามีค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่เกิดดอกไม่มีความแตกต่างทางสถิติกือ 421.07 422.65 และ 420.78 วัน ตามลำดับ การรณ้ำให้แก่เอื่องน้ำครั้งสายสั้น 3 วันครั้ง พนว่าให้ค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่เกิดดอกน้อย ที่สุด กือ 413.02 วัน ซึ่งน้อยกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่รกราน้ำให้วันละครั้ง และ 2 วันครั้งกือ 427.13 และ 424.35 วัน ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และพนว่าชนิดของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้ น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนวันที่เกิดดอกของเอื่องน้ำครั้งสายสั้น (ตาราง 9)

**ตาราง 9 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อความขาวของช่องคอก ระยะห่างระหว่าง
คอกบนช่อง และจำนวนวันที่เกิดคอกของอึ่งน้ำครั้งสายสั้น**

ความถี่ของการให้น้ำ	ความขาวช่องคอก (มม.) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สแฟฟกัน้มมอส	
วันละครึ้ง	68.62 ^a	67.26 ^a	69.08 ^a	68.32 ^a
2 วันครั้ง	66.67 ^a	69.28 ^a	72.62 ^a	69.52 ^a
3 วันครั้ง	71.50 ^a	70.96 ^a	70.48 ^a	70.98 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	68.93 ^a	69.16 ^a	70.73 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	ระยะห่างระหว่างคอกบนช่อง (มม.) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สแฟฟกัน้มมอส	
วันละครึ้ง	7.64 ^a	6.96 ^a	4.69 ^a	6.43 ^a
วันครั้ง	7.92 ^a	7.02 ^a	7.89 ^a	7.61 ^a
3 วันครั้ง	7.47 ^a	8.00 ^a	7.16 ^a	7.54 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	7.68 ^a	7.33 ^a	6.58 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนวันที่เกิดคอก (วัน) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สแฟฟกัน้มมอส	
วันละครึ้ง	425.48 ^a	428.81 ^a	427.11 ^a	427.13 ^a
2 วันครั้ง	422.74 ^a	428.48 ^a	421.83 ^a	424.35 ^a
3 วันครั้ง	415.00 ^a	410.67 ^a	413.39 ^a	413.02 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	421.07 ^a	422.65 ^a	420.78 ^a	

หมายเหตุ ^{1*} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2**} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3***} ค่าเฉลี่ยในแนวโนนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื้องน้ำครั้งสายสั้นที่ใช้ถ่าน กานบะพร้าว และสะเฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูฐก พนว่ามีค่าเฉลี่ยอายุการนานของคงบนดันไม่มีความแตกต่างทางสถิติกือ 18.05 18.79 และ 18.91 วัน ตามลำดับ การรณ้ำให้แก่เอื้องน้ำครั้งสายสั้นวันละครั้ง พนว่าให้ค่าเฉลี่ยอายุการนานของคงบนดันไม่มีความแตกต่างทางสถิติกือ 19.00 18.97 และ 17.77 วัน ตามลำดับ และพบว่าชนิดของวัสดุปูฐกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่ออายุการนานของคงบนดันของเอื้องน้ำครั้งสายสั้น

เอื้องน้ำครั้งสายสั้นที่ใช้ถ่านเป็นวัสดุปูฐก พนว่ามีค่าเฉลี่ยเบอร์เช็นต์การเกิดออกมากที่สุดคือ 77.78 เบอร์เช็นต์ ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากตันที่ใช้กานบะพร้าวและสะเฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูฐกคือ 55.26 และ 37.03 เบอร์เช็นต์ ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง การรณ้ำให้แก่เอื้องน้ำครั้งสายสั้นวันละครั้ง พนว่าให้ค่าเฉลี่ยเบอร์เช็นต์การเกิดออกมากที่สุดคือ 99.44 เบอร์เช็นต์ ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากตันที่รดน้ำให้ 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง คือ 90.87 และ 91.05 เบอร์เช็นต์ ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และพบว่าชนิดของวัสดุปูฐกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ มีปฏิสัมพันธ์กันต่อเบอร์เช็นต์การเกิดออกของเอื้องน้ำครั้งสายสั้น โดยกรณวิธีที่ใช้ถ่านเป็นวัสดุปูฐกร่วมกับรณ้ำให้วันละครั้ง 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง คือ 78.33 75.00 และ 80.00 ตามลำดับ และตันที่ใช้กานบะพร้าวเป็นวัสดุปูฐกร่วมกับรณ้ำให้ 3 วันครั้ง คือ 83.33 เบอร์เช็นต์ พนว่ามีค่าเฉลี่ยเบอร์เช็นต์การเกิดออกมากที่สุด ซึ่งมากกว่ากรณวิธีที่ใช้กานบะพร้าวเป็นวัสดุปูฐก ร่วมกับรณ้ำให้วันละครั้ง และ 2 วันครั้ง คือ 37.46 และ 45.00 เบอร์เช็นต์ ตามลำดับ และตันที่ใช้สะเฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูฐกร่วมกับรณ้ำให้วันละครั้ง และ 2 วันครั้ง คือ 20.91 และ 18.51 เบอร์เช็นต์ ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

เอื้องน้ำครั้งสายสั้นที่ใช้ถ่าน กานบะพร้าว และสะเฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูฐก พนว่ามีค่าเฉลี่ยจำนวนช่องคงฝอยไม่มีความแตกต่างทางสถิติกือ 1.11 1.09 และ 1.02 ช่อง ตามลำดับ การรณ้ำให้แก่เอื้องน้ำครั้งสายสั้นวันละครั้ง 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง พนว่าให้ค่าเฉลี่ยจำนวนช่องคงฝอยไม่มีความแตกต่างทางสถิติกือ 1.07 1.09 และ 1.07 ช่อง ตามลำดับ และพบว่าชนิดของวัสดุปูฐกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนช่องคงฝอยของเอื้องน้ำครั้งสายสั้น (ตาราง 10)

ตาราง 10 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่ออายุการบานของดอกบันดัน เปอร์เซ็นต์ การเกิดครอก และจำนวนช่อดอกฝืดของอีองน้ำครั้งสายสั้น

ความถี่ของการให้น้ำ	อายุการบานของดอกบันดัน (วัน) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สไฟฟันนมอส	
วันละครั้ง	18.62 ^a	19.45 ^a	18.94 ^a	19.00 ^a
2 วันครั้ง	18.01 ^a	18.92 ^a	19.98 ^a	18.97 ^a
3 วันครั้ง	17.51 ^a	17.99 ^a	17.80 ^a	17.77 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	18.05 ^a	18.79 ^a	18.91 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	เปอร์เซ็นต์การเกิดครอก (%) ^{1***}			ค่าเฉลี่ย ^{2***}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สไฟฟันนมอส	
วันละครั้ง	78.33 ^a	37.46 ^c	20.91 ^c	45.57 ^b
2 วันครั้ง	75.00 ^a	45.00 ^{bc}	18.51 ^c	46.17 ^b
3 วันครั้ง	80.00 ^a	83.33 ^a	71.67 ^{ab}	78.33 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	77.78 ^a	55.26 ^b	37.03 ^c	
ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนช่อดอกฝืด (ช่อด.) ^{1***}			ค่าเฉลี่ย ^{2***}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สไฟฟันนมอส	
วันละครั้ง	1.12 ^a	1.08 ^a	1.00 ^a	1.07 ^a
2 วันครั้ง	1.09 ^a	1.11 ^a	1.07 ^a	1.09 ^a
3 วันครั้ง	1.13 ^a	1.08 ^a	1.00 ^a	1.07 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	1.11 ^a	1.09 ^a	1.02 ^a	

หมายเหตุ ^{1*} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2**} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3***} ค่าเฉลี่ยในแนวอนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

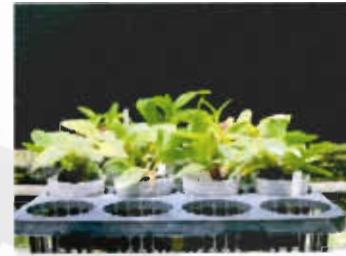
** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

การใช้ถ่านเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำวันละครึ่ง

การใช้ถ่านเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำ 2 วันครึ่ง

การใช้ถ่านเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำ 3 วันครึ่ง

การใช้กากมะพร้าวเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำวันละครึ่ง

การใช้กากมะพร้าวเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำ 2 วันครึ่ง

การใช้กากมะพร้าวเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำ 3 วันครึ่ง

การใช้สแฟกนัมนอสเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำวันละครึ่ง

การใช้สแฟกนัมนอสเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำ 2 วันครึ่ง

การใช้สแฟกนัมนอสเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำ 3 วันครึ่ง

ภาพ 3 แสดงถักยมและการเริญเดินโตรและอุดดอกของอ่องน้ำครั้งสายสันจาก การเปรียบเทียบ

การใช้วัสดุปูกร่วมกับการไห้น้ำในแต่ละกรรมวิธี

การทดลองที่ 1.3 ผลของวัสดุปูฐก และความถี่ของการให้น้ำต่อการเจริญเติบโต และอออกอกของอีองข้าวตอกปากແໜລົມໃນຮອບປີ

จากการทดลองใช้วัสดุปูฐก 3 ชนิดคือ ถ่าน กานນະພຽງ และສແພກນັນນອສ และความถี่ของการให้น้ำ 3 ระดับคือ ရົນນ້າໄຫວ້ນະຄົງ 2 ວັນຄົງ ແລະ 3 ວັນຄົງ ໃນຮອບປີທີ່ມີຜລດ່ອກາເຈົ້າຕໍ່ານ ຈຳນວນ ຄວາມຍາວ ແລະ ຄວາມກວ້າງລໍາຊູກກລ້ວຍ ຈຳນວນ ຄວາມຍາວ ແລະ ຄວາມກວ້າງໃນ ແລະ ເປົ້ອງເຫັນຕໍ່ກາຣອດຊືວີຕ ແລະ ກາຣອດອກດ້ານຈຳນວນຂ່ອຕໍ່ລໍາຊູກກລ້ວຍ ຈຳນວນຄອກຕ່ອ່ອ ຄວາມຍາວຂ່ອດອກ ຮະບ່າງຮ່າງວ່າງດອກບນ່ອ່ອ ຈຳນວນວັນທີເກີດດອກ ອາຍຸກາຣນານຂອງດອກບນ້ຳ ເປົ້ອງເຫັນຕໍ່ກາເກີດດອກ ແລະ ຈຳນວນຂ່ອດອກຝ່ອ່ອ້ຳໄດ້ກາຣທົດລອງດັ່ງນີ້

ເອິ້ນข້າວຕອກປາກແໜລົມທີ່ໃຊ້ສແພກນັນນອສເປັນວັສຄຸປຸງລູກ ພບວ່າມີຄ່າເຂົ້າເລື່ອງຈຳນວນລໍາຊູກກລ້ວຍນາກທີ່ສຸດຄື່ອ 1.80 ລໍາ ຜົ່ງນາກວ່າຄ່າເຂົ້າເລື່ອງຈຳນັ້ນທີ່ໃຊ້ດ່ານເປັນວັສຄຸປຸງລູກຄື່ອ 1.49 ລໍາ ອ່າງນີ້ນັບສໍາຄັງຢື່ງ ກາຣຄົ້ນນ້າໄຫ້ແກ່ເອິ້ນข້າວຕອກປາກແໜລົມວັນລະຄົງ ພບວ່າໄທ້ຄ່າເຂົ້າເລື່ອງຈຳນວນລໍາຊູກກລ້ວຍນາກທີ່ສຸດຄື່ອ 1.86 ລໍາ ຜົ່ງນາກວ່າຄ່າເຂົ້າເລື່ອງທີ່ຄົ້ນນ້າໄຫ້ 2 ວັນຄົງ ແລະ 3 ວັນຄົງ ຄື່ອ 1.57 ແລະ 1.56 ລໍາຕາມລຳດັບ ອ່າງນີ້ນັບສໍາຄັງຢື່ງ ແລະ ພບວ່າໜັນດີຂອງວັສຄຸປຸງລູກແລະ ຄວາມຄື່ອງກາຣໃຫ້ນ້າ ຮະດັບຕ່າງໆ ໄນມີປົງສັນພັນຮັກນ້ອຍຈຳນວນລໍາຊູກກລ້ວຍຂອງເອິ້ນข້າວຕອກປາກແໜລົມ

ເອິ້ນข້າວຕອກປາກແໜລົມທີ່ໃຊ້ສແພກນັນນອສເປັນວັສຄຸປຸງລູກ ພບວ່າມີຄ່າເຂົ້າເລື່ອງຄວາມຍາວລໍາຊູກກລ້ວຍນາກທີ່ສຸດຄື່ອ 46.62 ມິລືລິເມຕຣ ຜົ່ງນາກວ່າຄ່າເຂົ້າເລື່ອງຈຳນັ້ນທີ່ໃຊ້ດ່ານເປັນວັສຄຸປຸງລູກຄື່ອ 35.89 ມິລືລິເມຕຣ ອ່າງນີ້ນັບສໍາຄັງຢື່ງ ກາຣຄົ້ນນ້າໄຫ້ແກ່ເອິ້ນข້າວຕອກປາກແໜລົມວັນລະຄົງ 2 ວັນຄົງ ແລະ 3 ວັນຄົງ ພບວ່າໄທ້ຄ່າເຂົ້າເລື່ອງຄວາມຍາວລໍາຊູກກລ້ວຍໄນ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງສົດຕິຄື່ອ 45.65 38.50 ແລະ 41.83 ມິລືລິເມຕຣ ຕາມລຳດັບ ແລະ ພບວ່າໜັນດີຂອງວັສຄຸປຸງລູກແລະ ຄວາມຄື່ອງກາຣໃຫ້ນ້າ ຮະດັບຕ່າງໆ ໄນມີປົງສັນພັນຮັກນ້ອຍຈຳນວນຍາວລໍາຊູກກລ້ວຍຂອງເອິ້ນข້າວຕອກປາກແໜລົມ

ເອິ້ນข້າວຕອກປາກແໜລົມທີ່ໃຊ້ການນະພຽງເປັນວັສຄຸປຸງລູກ ພບວ່າມີຄ່າເຂົ້າເລື່ອງຄວາມກວ້າງລໍາຊູກກລ້ວຍນາກທີ່ສຸດຄື່ອ 7.66 ມິລືລິເມຕຣ ຜົ່ງນາກວ່າຄ່າເຂົ້າເລື່ອງຈຳນັ້ນທີ່ໃຊ້ດ່ານແລະ ສແພກນັນນອສເປັນວັສຄຸປຸງລູກຄື່ອ 7.05 ແລະ 7.10 ມິລືລິເມຕຣ ຕາມລຳດັບ ອ່າງນີ້ນັບສໍາຄັງ ກາຣຄົ້ນນ້າໄຫ້ແກ່ເອິ້ນข້າວຕອກປາກແໜລົມວັນລະຄົງ ພບວ່າໄທ້ຄ່າເຂົ້າເລື່ອງຄວາມກວ້າງລໍາຊູກກລ້ວຍນາກທີ່ສຸດຄື່ອ 7.82 ມິລືລິເມຕຣ ຜົ່ງນາກວ່າຄ່າເຂົ້າເລື່ອງຈຳນັ້ນທີ່ຮົນນ້າໄຫ້ 2 ວັນຄົງ ແລະ 3 ວັນຄົງ ຄື່ອ 6.99 ແລະ 7.01 ມິລືລິເມຕຣ ຕາມລຳດັບ ອ່າງນີ້ນັບສໍາຄັງຢື່ງ ແລະ ພບວ່າໜັນດີຂອງວັສຄຸປຸງລູກແລະ ຄວາມຄື່ອງກາຣໃຫ້ນ້າ ຮະດັບຕ່າງໆ ໄນມີປົງສັນພັນຮັກນ້ອຍຈຳນວນຍາວລໍາຊູກກລ້ວຍຂອງເອິ້ນข້າວຕອກປາກແໜລົມ (ຕາງໆ 11)

ตาราง 11 ผลของวัสดุปูจูกและความถี่ของการให้น้ำต่อจำนวนลำลูกกลิ้วย ความขาวลำลูกกลิ้วย และความกร้างลำลูกกลิ้วยของอีองข้าวตอกปากแพรก

ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนลำลูกกลิ้วย (ลำ) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กานมะพร้าว	สแฟกนัมมอส	
วันละครั้ง	1.51 ^a	2.00 ^a	2.07 ^a	1.86 ^a
2 วันครั้ง	1.51 ^a	1.59 ^a	1.62 ^a	1.57 ^b
3 วันครั้ง	1.46 ^a	1.52 ^a	1.70 ^a	1.56 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	1.49 ^b	1.70 ^{ab}	1.80 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	ความขาวลำลูกกลิ้วย (mn.) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กานมะพร้าว	สแฟกนัมมอส	
วันละครั้ง	40.29 ^a	46.91 ^a	49.75 ^a	45.65 ^a
2 วันครั้ง	35.97 ^a	35.48 ^a	44.04 ^a	38.50 ^a
3 วันครั้ง	31.42 ^a	47.98 ^a	46.08 ^a	41.83 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	35.89 ^b	43.46 ^{ab}	46.62 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	ความกร้างลำลูกกลิ้วย (nm.) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กานมะพร้าว	สแฟกนัมมอส	
วันละครั้ง	7.28 ^a	8.19 ^a	8.00 ^a	7.82 ^a
2 วันครั้ง	6.53 ^a	7.52 ^a	6.91 ^a	6.99 ^b
3 วันครั้ง	7.35 ^a	7.26 ^a	6.41 ^a	7.01 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	7.05 ^b	7.66 ^a	7.10 ^b	

หมายเหตุ ^{1*} ค่าเฉลี่ยที่ความด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2**} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ความด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3***} ค่าเฉลี่ยในแนวอนที่ความด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื้องข้าวตอกปากແຫລນທີ່ໃຊ້ການນະພರ້າວແລະສະແພກນັ້ນມອສເປັນວັສດຸປ່ຈູກ ພບວ່ານີ້ ອ່ານຄ່າເຂົ້າລື່ຍໍຈຳນວນໃນນາກທີ່ສຸດຄື່ອ 9.13 ແລະ 9.63 ໃນ ດານຄໍາດັບ ຜົ່ງນາກກວ່າອ່ານຄ່າເຂົ້າລື່ຍໍຈຳນວນທີ່ໃຊ້ດ່ານ ເປັນວັສດຸປ່ຈູກຄື່ອ 7.70 ໃນ ອ່າງມີນັບສຳຄັງຢື່ງ ກາຣຣນຳໄຫ້ແກ່ເອົ້ງຂ້າວຕອກປາກແຫລນວັນລະຄຽງ ພບວ່າໄຫ້ອ່ານຄ່າເຂົ້າລື່ຍໍຈຳນວນໃນນາກທີ່ສຸດຄື່ອ 9.65 ໃນ ຜົ່ງນາກກວ່າອ່ານຄ່າເຂົ້າລື່ຍໍຈຳນວນທີ່ຮຣນຳໄຫ້ 2 ວັນຄຽງ ແລະ 3 ວັນຄຽງ ຄື່ອ 8.32 ແລະ 8.49 ໃນ ດານຄໍາດັບ ອ່າງມີນັບສຳຄັງຢື່ງ ແລະພບວ່າໜີນິດຂອງວັສດຸປ່ຈູກ ແລະຄວາມດື່ນຂອງກາຣໃຫ້ຮ່າຮ່າດັບຕ່າງໆ ໃນມີປົງສັນພັນຮັກຕ່ອງຈຳນວນໃນຂອງເອົ້ອງຂ້າວຕອກປາກແຫລນ

ເອົ້ອງຂ້າວຕອກປາກແຫລນທີ່ໃຊ້ການນະພර້າວແລະສະແພກນັ້ນມອສເປັນວັສດຸປ່ຈູກ ພບວ່ານີ້ ອ່ານຄ່າເຂົ້າຄວາມຍາວໃນນາກທີ່ສຸດຄື່ອ 49.35 ແລະ 48.57 ມີລັດີມຕຣ ດານຄໍາດັບ ຜົ່ງນາກກວ່າອ່ານຄ່າເຂົ້າລື່ຍໍຈຳນວນທີ່ໃຊ້ດ່ານເປັນວັສດຸປ່ຈູກຄື່ອ 46.52 ມີລັດີມຕຣ ອ່າງມີນັບສຳຄັງ ກາຣຣນຳໄຫ້ແກ່ເອົ້ອງຂ້າວຕອກປາກ ແຫລນວັນລະຄຽງ ພບວ່າໄຫ້ອ່ານຄ່າເຂົ້າລື່ຍໍຄວາມຍາວໃນນາກທີ່ສຸດຄື່ອ 49.61 ມີລັດີມຕຣ ຜົ່ງນາກກວ່າອ່ານຄ່າເຂົ້າລື່ຍໍ ຈຳນວນທີ່ຮຣນຳໄຫ້ 2 ວັນຄຽງ ແລະ 3 ວັນຄຽງ ຄື່ອ 47.44 ແລະ 47.40 ມີລັດີມຕຣ ດານຄໍາດັບ ອ່າງມີນັບສຳຄັງ ແລະພບວ່າໜີນິດຂອງວັສດຸປ່ຈູກ ແລະຄວາມດື່ນຂອງກາຣໃຫ້ຮ່າຮ່າດັບຕ່າງໆ ມີປົງສັນພັນຮັກຕ່ອງຈຳນວນທີ່ຮຣນຳເປັນວັສດຸປ່ຈູກ ຕ່ອຄວາມຍາວໃນຂອງເອົ້ອງຂ້າວຕອກປາກແຫລນ ໂດຍກຣຣມວິຫຼທີ່ໃຊ້ສະແພກນັ້ນມອສເປັນວັສດຸປ່ຈູກຮ່ວມກັນ ຮຣນຳໄຫ້ວັນລະຄຽງ ພບວ່ານີ້ອ່ານຄ່າເຂົ້າລື່ຍໍຄວາມຍາວໃນນາກທີ່ສຸດຄື່ອ 51.08 ມີລັດີມຕຣ ຜົ່ງນາກກວ່າກຣຣມວິຫຼທີ່ໃຊ້ດ່ານເປັນວັສດຸປ່ຈູກຮ່ວມກັນຮຣນຳໄຫ້ 3 ວັນຄຽງ ຄື່ອ 43.71 ມີລັດີມຕຣ ແລະດັນທີ່ໃຊ້ສະແພກນັ້ນມອສເປັນວັສດຸປ່ຈູກຮ່ວມກັນຮຣນຳໄຫ້ 2 ວັນຄຽງ ຄື່ອ 46.37 ມີລັດີມຕຣ ອ່າງມີນັບສຳຄັງ

ເອົ້ອງຂ້າວຕອກປາກແຫລນທີ່ໃຊ້ການນະພර້າວແລະສະແພກນັ້ນມອສເປັນວັສດຸປ່ຈູກ ພບວ່ານີ້ ອ່ານຄ່າເຂົ້າລື່ຍໍຄວາມກ້ວາງໃນນາກທີ່ສຸດຄື່ອ 11.27 ແລະ 11.29 ມີລັດີມຕຣ ດານຄໍາດັບ ຜົ່ງນາກກວ່າອ່ານຄ່າເຂົ້າລື່ຍໍຈຳນວນທີ່ໃຊ້ດ່ານເປັນວັສດຸປ່ຈູກຄື່ອ 10.16 ມີລັດີມຕຣ ອ່າງມີນັບສຳຄັງຢື່ງ ກາຣຣນຳໄຫ້ແກ່ເອົ້ອງຂ້າວຕອກປາກແຫລນວັນລະຄຽງ ພບວ່າໄຫ້ອ່ານຄ່າເຂົ້າລື່ຍໍຄວາມກ້ວາງໃນນາກທີ່ສຸດຄື່ອ 11.37 ມີລັດີມຕຣ ຜົ່ງນາກກວ່າອ່ານຄ່າເຂົ້າລື່ຍໍຈຳນວນທີ່ຮຣນຳໄຫ້ 2 ວັນຄຽງ ຄື່ອ 10.58 ມີລັດີມຕຣ ອ່າງມີນັບສຳຄັງຢື່ງ ແລະພບວ່າໜີນິດຂອງວັສດຸປ່ຈູກ ແລະຄວາມດື່ນຂອງກາຣໃຫ້ຮ່າຮ່າດັບຕ່າງໆ ໃນມີປົງສັນພັນຮັກຕ່ອງຈຳນວນທີ່ຮຣນຳໄຫ້ 12

ตาราง 12 ผลของวัสดุปลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อจำนวนใน ความขาวใน และความกว้าง
ใบของอี๊จิ้งข้าวตอกปาเก้เหลม

ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนใบ (ใบ) ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สแฟกนัมนอส	
วันละครึ้ง	7.87 ^a	10.61 ^a	10.48 ^a	9.65 ^a
2 วันครึ้ง	7.91 ^a	8.22 ^a	8.83 ^a	8.32 ^b
3 วันครึ้ง	7.32 ^a	8.57 ^a	9.58 ^a	8.49 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	7.70 ^b	9.13 ^a	9.63 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	ความขาวใน (มม.) ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สแฟกนัมนอส	
วันละครึ้ง	48.03 ^{ab}	49.72 ^{ab}	51.08 ^a	49.61 ^a
2 วันครึ้ง	47.83 ^{ab}	48.10 ^{ab}	46.37 ^{bc}	47.44 ^b
3 วันครึ้ง	43.71 ^c	50.23 ^{ab}	48.25 ^{ab}	47.40 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	46.52 ^b	49.35 ^a	48.57 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	ความกว้างใน (มม.) ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2***}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สแฟกนัมนอส	
วันละครึ้ง	10.49 ^a	11.72 ^a	11.89 ^a	11.37 ^a
2 วันครึ้ง	10.35 ^a	10.63 ^a	10.77 ^a	10.58 ^b
3 วันครึ้ง	9.65 ^a	11.46 ^a	11.21 ^a	10.77 ^{ab}
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	10.16 ^b	11.27 ^a	11.29 ^a	

หมายเหตุ ^{1/} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2/} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3/} ค่าเฉลี่ยในแนวอนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื่องข้าวตอกปากແຫລນທີ່ໃຊ້ດ່ານ ການນະພ້າວ ແລະສແກນນັ້ນອສເປັນວັສຄຸປຸງລູກ ພບວ່າມີຄ່າເຄລື່ອປ່ອຮ່ານຕໍ່ກາຣອຄຈິວິຕໍ່ໄມ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງສົດີຕື່ອ 96.67 100.00 ແລະ 99.44 ເປ່ອຮ່ານຕໍ່ ຕານດໍາດັນ ກາຣຄນ້າໃຫ້ແກ່ເຂົ້າວັນຄຸປຸງແຫລນວັນລະຄົ້ງ 2 ວັນຄົ້ງ ແລະ 3 ວັນຄົ້ງ ພບວ່າໄກ້ຄ່າເຄລື່ອປ່ອຮ່ານຕໍ່ກາຣອຄຈິວິຕໍ່ໄມ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງສົດີຕື່ອ 100.00 98.33 ແລະ 97.78 ວັນ ຕານດໍາດັນ ແລະພບວ່າໜົນົດຂອງວັສຄຸປຸງລູກແລະຄວາມຄື່ຂອງກາຣໃຫ້ນໍາຮ່າດັບຕ່າງໆ ໄນມີປົງສັນພັນທີ່ ກັນຕ່ອປ່ອຮ່ານຕໍ່ກາຣອຄຈິວິຕໍ່ອົງຂ້າວັນຄຸປຸງແຫລນ

ເຂົ້າວັນຄຸປຸງແຫລນທີ່ໃຊ້ການນະພ້າວແລະສແກນນັ້ນອສເປັນວັສຄຸປຸງລູກ ພບວ່າມີ ກ່າເຄລື່ອຈຳນວນຂ່ອດອກຕ່ອດໍາລູກກໍສ້ວຍນາກທີ່ສຸດຕື່ອ 2.36 ແລະ 2.38 ຂ່ອ ຕານດໍາດັນ ຜົ່ງນາກກ່າວ ກ່າເຄລື່ອຈາກຕົ້ນທີ່ໃຊ້ດ່ານເປັນວັສຄຸປຸງລູກຕື່ອ 1.53 ຂ່ອ ອ່າງມືນຍສໍາຄັງຢື່ງ ກາຣຄນ້າໃຫ້ແກ່ເຂົ້າວັນຄຸປຸງແຫລນວັນລະຄົ້ງ ພບວ່າໄກ້ຄ່າເຄລື່ອຈຳນວນຂ່ອດອກຕ່ອດໍາລູກກໍສ້ວຍນາກທີ່ສຸດຕື່ອ 2.85 ຂ່ອ ຜົ່ງນາກກ່າວ ກ່າເຄລື່ອຈາກຕົ້ນທີ່ຮ່ານນ້າໃຫ້ 2 ວັນຄົ້ງ ແລະ 3 ວັນຄົ້ງ ຕື່ອ 1.67 ແລະ 1.75 ຂ່ອ ຕານດໍາດັນ ອ່າງມືນຍສໍາຄັງຢື່ງ ແລະພບວ່າໜົນົດຂອງວັສຄຸປຸງລູກແລະຄວາມຄື່ຂອງກາຣໃຫ້ນໍາຮ່າດັບຕ່າງໆ ໄນມີ ປົງສັນພັນທີ່ກັນຕ່ອຈຳນວນຂ່ອດອກຕ່ອດໍາລູກກໍສ້ວຍຂອງເຂົ້າວັນຄຸປຸງແຫລນ

ເຂົ້າວັນຄຸປຸງແຫລນທີ່ໃຊ້ການນະພ້າວເປັນວັສຄຸປຸງລູກ ພບວ່າມີກ່າເຄລື່ອຈຳນວນ ດອກຕ່ອ່ອນາກທີ່ສຸດຕື່ອ 5.44 ດອກ ຜົ່ງນາກກ່າວກ່າເຄລື່ອຈາກຕົ້ນທີ່ໃຊ້ສແກນນັ້ນອສແລະດ່ານເປັນວັສຄຸປຸງລູກຕື່ອ 4.85 ແລະ 4.48 ດອກ ຕານດໍາດັນ ອ່າງມືນຍສໍາຄັງຢື່ງ ກາຣຄນ້າໃຫ້ແກ່ເຂົ້າວັນຄຸປຸງແຫລນວັນລະຄົ້ງ ພບວ່າໄກ້ຄ່າເຄລື່ອຈຳນວນດອກຕ່ອ່ອນາກທີ່ສຸດຕື່ອ 5.56 ດອກ ຜົ່ງນາກກ່າວກ່າເຄລື່ອຈາກຕົ້ນທີ່ຮ່ານນ້າໃຫ້ 2 ວັນຄົ້ງ ແລະ 3 ວັນຄົ້ງ ຕື່ອ 4.73 ແລະ 4.48 ດອກ ຕານດໍາດັນ ອ່າງມືນຍສໍາຄັງຢື່ງ ແລະພບວ່າໜົນົດຂອງວັສຄຸປຸງລູກແລະຄວາມຄື່ຂອງກາຣໃຫ້ນໍາຮ່າດັບຕ່າງໆ ມີປົງສັນພັນທີ່ກັນຕ່ອຈຳນວນດອກຕ່ອ່ອບອນເຂົ້າວັນຄຸປຸງແຫລນ ໂດຍກຽມວິທີທີ່ໃຊ້ການນະພ້າວເປັນວັສຄຸປຸງລູກຮ່ວມກັບຮ່ານນ້າໃຫ້ວັນລະຄົ້ງ ພບວ່າມີກ່າເຄລື່ອຈຳນວນດອກຕ່ອ່ອນາກທີ່ສຸດຕື່ອ 5.86 ດອກ ຜົ່ງນາກກ່າວກ່າວຽມວິທີທີ່ໃຊ້ດ່ານເປັນວັສຄຸປຸງລູກຮ່ວມກັບຮ່ານນ້າໃຫ້ວັນລະຄົ້ງ 2 ວັນຄົ້ງ ແລະ 3 ວັນຄົ້ງ ຕື່ອ 5.16 4.57 ແລະ 3.71 ດອກ ຕານດໍາດັນ ຕົ້ນທີ່ໃຊ້ການນະພ້າວເປັນວັສຄຸປຸງລູກຮ່ວມກັບຮ່ານນ້າໃຫ້ 2 ວັນຄົ້ງຕື່ອ 5.00 ດອກ ແລະຕົ້ນທີ່ໃຊ້ສແກນນັ້ນອສເປັນວັສຄຸປຸງລູກຮ່ວມກັບຮ່ານນ້າໃຫ້ 2 ວັນຄົ້ງ ແລະ 3 ວັນຄົ້ງ ຕື່ອ 4.64 ແລະ 4.27 ດອກ ຕານດໍາດັນ ອ່າງມືນຍສໍາຄັງຢື່ງ (ຕາຮາງ 13)

ตาราง 13 ผลของวัสดุปลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อเปอร์เซ็นต์การลดชีวิต จำนวนช่องคอก
ต่อลำลูกกลิ้วย และจำนวนคอกต่อช่องอึ่งข้าวตอกภาคเหนือ

ความถี่ของการให้น้ำ	เปอร์เซ็นต์การลดชีวิต (%) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สแฟกนั้มอส	
วันละครั้ง	100.00 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a
2 วันครั้ง	95.00 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a	98.33 ^a
3 วันครั้ง	95.00 ^a	100.00 ^a	98.33 ^a	97.78 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/} *	96.67 ^a	100.00 ^a	99.44 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนช่องคอกต่อลำลูกกลิ้วย (ช่อง) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สแฟกนั้มอส	
วันละครั้ง	2.04 ^a	3.11 ^a	3.41 ^a	2.85 ^a
2 วันครั้ง	1.30 ^a	1.78 ^a	1.94 ^a	1.67 ^b
3 วันครั้ง	1.25 ^a	2.20 ^a	1.80 ^a	1.75 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/} *	1.53 ^b	2.36 ^a	2.38 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนคอกต่อช่อง (คอก) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
	ถ่าน	กากมะพร้าว	สแฟกนั้มอส	
วันละครั้ง	5.16 ^{bc}	5.86 ^a	5.65 ^{ab}	5.56 ^a
2 วันครั้ง	4.57 ^{cd}	5.00 ^{bc}	4.64 ^{cd}	4.73 ^b
3 วันครั้ง	3.71 ^c	5.45 ^{ab}	4.27 ^{de}	4.48 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/} *	4.48 ^c	5.44 ^a	4.85 ^b	

หมายเหตุ ^{1/} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2/} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3/} ค่าเฉลี่ยในแนวอนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื่องข้าวตอกปากແຫລນທີ່ໃຊ້ການນະພರ້ວເປັນວັສຄູປຸກ ພບວ່າມີຄ່າເຄີຍຄວາມຍາວ
ຂ່ອດອກນາກທີ່ສຸດຄື່ອ 53.73 ມິລິລິມຕຣ ຜົ່ງນາກກວ່າຄ່າເຄີຍຈາກຕົ້ນທີ່ໃຊ້ຄ່ານແລະສແພກນັ້ນອສເປັນ
ວັສຄູປຸກຄື່ອ 46.81 ແລະ 48.72 ມິລິລິມຕຣ ຕາມຄໍາດັບ ອໝາງນີ້ນີ້ສໍາຄັ້ງຢື່ງ ກາຮຽດນໍ້າໄຫ້ແກ່ເອື່ອ¹
ຂ້າວຕອກປາກແຫລນວັນລະຄຽ້ງ ພບວ່າໄຫ້ຄ່າເຄີຍຄວາມຍາວຂ່ອດອກນາກທີ່ສຸດຄື່ອ 55.11 ມິລິລິມຕຣ ຜົ່ງ
ນາກກວ່າຄ່າເຄີຍຈາກຕົ້ນທີ່ຮຽດນໍ້າໄຫ້ 2 ວັນຄຽ້ງ ແລະ 3 ວັນຄຽ້ງ ຄື່ອ 47.08 ແລະ 47.07 ມິລິລິມຕຣ
ຕາມຄໍາດັບ ອໝາງນີ້ນີ້ສໍາຄັ້ງຢື່ງ ແລະພບວ່າໜີນີ້ຂອງວັສຄູປຸກແລະຄວາມດື່ນຂອງກາຮຽດນໍ້າໄຫ້ນໍ້າຮັບຕ່າງໆ
ໄນ້ມີປົງສັນພັນທີ່ກັນຕ່ອງຄວາມຍາວຂ່ອດອກຂອງເອື່ອງຂ້າວຕອກປາກແຫລນ

ເອື່ອງຂ້າວຕອກປາກແຫລນທີ່ໃຊ້ການນະພර້ວເປັນວັສຄູປຸກ ພບວ່າມີຄ່າເຄີຍຮະບະໜ່າງ
ຮະຫວ່າງຕອກນັ້ນຂ່ອນນາກທີ່ສຸດຄື່ອ 5.52 ມິລິລິມຕຣ ຜົ່ງນາກກວ່າຄ່າເຄີຍຈາກຕົ້ນທີ່ໃຊ້ຄ່ານແລະສແພກນັ້ນ
ນອສເປັນວັສຄູປຸກຄື່ອ 4.88 ແລະ 4.96 ມິລິລິມຕຣ ຕາມຄໍາດັບ ອໝາງນີ້ນີ້ສໍາຄັ້ງຢື່ງ ກາຮຽດນໍ້າໄຫ້ແກ່²
ເອື່ອງຂ້າວຕອກປາກແຫລນວັນລະຄຽ້ງ ພບວ່າໄຫ້ຄ່າເຄີຍຮະບະໜ່າງຮະຫວ່າງຕອກນັ້ນຂ່ອນນາກທີ່ສຸດຄື່ອ 5.36
ມິລິລິມຕຣ ຜົ່ງນາກກວ່າຄ່າເຄີຍຈາກຕົ້ນທີ່ຮຽດນໍ້າໄຫ້ 2 ວັນຄຽ້ງ ແລະ 3 ວັນຄຽ້ງ ຄື່ອ 5.05 ແລະ 4.95
ມິລິລິມຕຣ ຕາມຄໍາດັບ ອໝາງນີ້ນີ້ສໍາຄັ້ງຢື່ງ ແລະພບວ່າໜີນີ້ຂອງວັສຄູປຸກແລະຄວາມດື່ນຂອງກາຮຽດນໍ້າໄຫ້ນໍ້າ
ຮັບຕ່າງໆ ໄນມີປົງສັນພັນທີ່ກັນຕ່ອງຮະບະໜ່າງຮະຫວ່າງຕອກນັ້ນຂ່ອງຂອງເອື່ອງຂ້າວຕອກປາກແຫລນ

ເອື່ອງຂ້າວຕອກປາກແຫລນທີ່ໃຊ້ຄ່ານ ການນະພර້ວ ແລະສແພກນັ້ນອສເປັນວັສຄູປຸກ
ພບວ່າມີຄ່າເຄີຍຈຳນວນວັນທີ່ເກີດໂອໄນ້ມີຄວາມແಡກຕ່າງທາງສົດຕືກື່ອ 194.12 191.66 ແລະ 186.08 ວັນ
ຕາມຄໍາດັບ ກາຮຽດນໍ້າໄຫ້ແກ່ເອື່ອງຂ້າວຕອກປາກແຫລນວັນລະຄຽ້ງ 2 ວັນຄຽ້ງ ແລະ 3 ວັນຄຽ້ງ ພບວ່າໄຫ້
ຄ່າເຄີຍຈຳນວນວັນທີ່ເກີດໂອໄນ້ມີຄວາມແດກຕ່າງທາງສົດຕືກື່ອ 185.73 190.65 ແລະ 195.49 ວັນ
ຕາມຄໍາດັບ ແລະພບວ່າໜີນີ້ຂອງວັສຄູປຸກແລະຄວາມດື່ນຂອງກາຮຽດນໍ້າໄຫ້ນໍ້າຮັບຕ່າງໆ ໄນມີປົງສັນພັນທີ່ກັນ
ຕ່ອງຈຳນວນວັນທີ່ເກີດໂອຂອງເອື່ອງຂ້າວຕອກປາກແຫລນ (ຕາຮາງ 14)

ตาราง 14 ผลของสคูปลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อความยาวช่องคอ ระยะห่างระหว่างคอ ก บ นช ช ร บ และจำนวนวันที่เกิดคอของอื่องข้าวตอกปากแพรก

ความถี่ของการให้น้ำ	ความยาวช่องคอ (มม.) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ต่าน	การมะพร้าว	สแฟกนัมอส	
วันละครั้ง	52.80 ^a	56.98 ^a	55.54 ^a	55.11 ^a
2 วันครั้ง	43.93 ^a	50.13 ^a	47.18 ^a	47.08 ^b
3 วันครั้ง	43.68 ^a	54.07 ^a	43.45 ^a	47.07 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	46.81 ^b	53.73 ^a	48.72 ^b	
ความถี่ของการให้น้ำ	ระยะห่างระหว่างคอ ก บ นช ช ร บ (มม.) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ต่าน	การมะพร้าว	สแฟกนัมอส	
วันละครั้ง	5.21 ^a	5.55 ^a	5.31 ^a	5.36 ^a
2 วันครั้ง	4.73 ^a	5.48 ^a	4.94 ^a	5.05 ^b
3 วันครั้ง	4.70 ^a	5.53 ^a	4.64 ^a	4.95 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	4.88 ^b	5.52 ^a	4.96 ^b	
ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนวันที่เกิดคอ (วัน) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ต่าน	การมะพร้าว	สแฟกนัมอส	
วันละครั้ง	189.55 ^a	185.79 ^a	181.84 ^a	185.73 ^a
2 วันครั้ง	186.63 ^a	194.32 ^a	190.98 ^a	190.65 ^a
3 วันครั้ง	206.19 ^a	194.85 ^a	185.42 ^a	195.49 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	194.12 ^a	191.66 ^a	186.08 ^a	

หมายเหตุ ^{1*} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2**} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3***} ค่าเฉลี่ยในแนวโนนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื้องข้าวตอกปากแหลมที่ใช้กานมะพร้าวเป็นวัสดุปูก พบว่ามีค่าเฉลี่ยอาชการนานของดอกบนดันมากที่สุดคือ 27.79 วัน ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ใช้สแฟกนั้มนอสเป็นวัสดุปูกคือ 23.89 วัน อย่างมีนัยสำคัญ การรค้น้ำให้แก่เอื้องข้าวตอกปากแหลมวันละครึ่ง พบว่าให้ค่าเฉลี่ยอาชการนานของดอกบนดันมากที่สุดคือ 28.47 วัน ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่รค้น้ำให้ 3 วันครึ่ง คือ 23.54 วัน อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และพบว่าชนิดของวัสดุปูกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่ออาชการนานของดอกบนดันของเอื้องข้าวตอกปากแหลม

เอื้องข้าวตอกปากแหลมที่ใช้กานมะพร้าวและสแฟกนั้มนอสเป็นวัสดุปูก พบว่า มีค่าเฉลี่ยเบอร์เช็นต์การเกิดดอกมากที่สุดคือ 97.78 และ 96.08 เบอร์เช็นต์ ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ใช้ถ่านเป็นวัสดุปูกคือ 87.50 เบอร์เช็นต์ อย่างมีนัยสำคัญ การรค้น้ำให้แก่เอื้องข้าวตอกปากแหลมวันละครึ่ง พบว่าให้ค่าเฉลี่ยเบอร์เช็นต์การเกิดดอกมากที่สุดคือ 99.44 เบอร์เช็นต์ ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่รค้น้ำให้ 2 วันครึ่ง และ 3 วันครึ่ง คือ 90.87 และ 91.05 เบอร์เช็นต์ ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญ และพบว่าชนิดของวัสดุปูกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อเบอร์เช็นต์การเกิดดอกของเอื้องข้าวตอกปากแหลม

เอื้องข้าวตอกปากแหลมที่ใช้ถ่านและสแฟกนั้มนอสเป็นวัสดุปูก พบว่ามีค่าเฉลี่ยจำนวนช่องดอกฝ่อนมากที่สุดคือ 2.11 และ 1.44 ช่อง ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ใช้กานมะพร้าวเป็นวัสดุปูกคือ 0.11 ช่อง อย่างมีนัยสำคัญ การรค้น้ำให้แก่เอื้องข้าวตอกปากแหลม 2 วันครึ่ง และ 3 วันครึ่ง พบว่าให้ค่าเฉลี่ยจำนวนช่องดอกฝ่อนมากที่สุดคือ 1.67 และ 1.89 ช่อง ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่รค้น้ำให้วันละครึ่ง คือ 0.11 ช่อง อย่างมีนัยสำคัญ และพบว่าชนิดของวัสดุปูกและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนช่องดอกฝ่อนของเอื้องข้าวตอกปากแหลม (ตาราง 15)

ตาราง 15 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่ออาชญากรรมของศอกบนด้าน เปอร์เซ็นต์ การเกิดครก และจำนวนช่องคอกฟ้อของเรื่องข้าวตอกปากแหลม

ความถี่ของการให้น้ำ	อาชญากรรมของศอกบนด้าน (วัน) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	ถ่าน	กานมะพร้าว	สแฟกนั้มอส	
วันละครั้ง	28.85 ^a	28.32 ^a	28.25 ^a	28.47 ^a
2 วันครั้ง	22.60 ^a	28.48 ^a	24.55 ^a	25.21 ^{ab}
3 วันครั้ง	25.19 ^a	26.57 ^a	18.87 ^a	23.54 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	25.55 ^{ab}	27.79 ^a	23.89 ^b	
ความถี่ของการให้น้ำ	เปอร์เซ็นต์การเกิดครก (%) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2*}
	ถ่าน	กานมะพร้าว	สแฟกนั้มอส	
วันละครั้ง	98.33 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a	99.44 ^a
2 วันครั้ง	87.60 ^a	93.33 ^a	91.67 ^a	90.87 ^b
3 วันครั้ง	76.57 ^a	100.00 ^a	96.58 ^a	91.05 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	87.50 ^b	97.78 ^a	96.08 ^a	
ความถี่ของการให้น้ำ	จำนวนช่องคอกฟ้อ (ช่อง) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2*}
	ถ่าน	กานมะพร้าว	สแฟกนั้มอส	
วันละครั้ง	0.00 ^a	0.00 ^a	0.33 ^a	0.11 ^b
2 วันครั้ง	2.67 ^a	0.33 ^a	2.00 ^a	1.67 ^a
3 วันครั้ง	3.67 ^a	0.00 ^a	2.00 ^a	1.89 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	2.11 ^a	0.11 ^b	1.44 ^a	

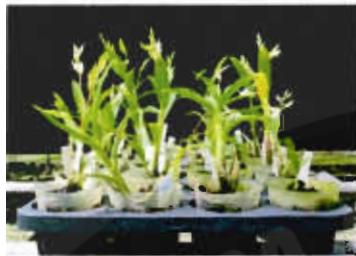
หมายเหตุ ¹ ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

² ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

³ ค่าเฉลี่ยในแนวอนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

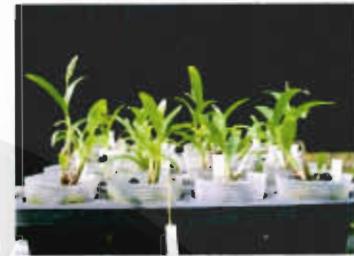
** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

การใช้ถ่านเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำวันละครึ่ง

การใช้ถ่านเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำ 2 วันครึ่ง

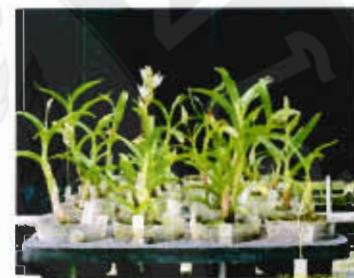
การใช้ถ่านเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำ 3 วันครึ่ง

การใช้กากมะพร้าวเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำวันละครึ่ง

การใช้กากมะพร้าวเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำ 2 วันครึ่ง

การใช้กากมะพร้าวเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำ 3 วันครึ่ง

การใช้สแฟกนัมนอสเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำวันละครึ่ง

การใช้สแฟกนัมนอสเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำ 2 วันครึ่ง

การใช้สแฟกนัมนอสเป็นวัสดุปูกร่วมกับไห้น้ำ 3 วันครึ่ง

ภาพ 4 แสดงลักษณะการเจริญเติบโตและออกดอกของเอื้องข้าวตอกปากเหลมจากการเปรียบ

เทียบการใช้วัสดุปูกร่วมกับการไห้น้ำในแต่ละกรรมวิธี

**การทดลองที่ 2 ศึกษาผลของความเข้มแสง
เจริญเติบโตและออกดอกออก**

และความสูงเหนือระดับน้ำทะเลที่มีต่อการ

**การทดลองที่ 2.1 ผลของการพรางแสง และความสูงเหนือระดับน้ำทะเลที่มีต่อการ
เจริญเติบโตและออกดอกของเอื้องนางอ่อนในรอบปี**

จากการทดลองพรางแสง 3 ระดับคือ 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ และความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 3 ระดับคือ 300 ถึง 400 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร ในรอบปีที่มีผลต่อการเจริญเติบโตด้านจำนวน ความขาว และความกว้างลำลูกกลวย จำนวน ความขาว และความกว้างใบ และเปอร์เซ็นต์การอุดชีวิต และการออกดอก ด้านจำนวนซึ่งต่อลำลูกกลวย จำนวนดอกต่อซ่อน ความขาวซ่อดอก ระยะห่างระหว่างดอกบนซ่อน จำนวนวันที่เกิดดอก อายุการนานของดอกบนต้น เปอร์เซ็นต์การเกิดดอก และจำนวนซ่อดอกฟ้องซึ่งได้ผลการทดลองดังนี้

เอื้องนางลุมที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบร่วมก้าเฉลี่ยจำนวนลำลูกกลวยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 2.96 3.09 และ 2.95 ลิตร ตามลำดับ ต้นเอื้องนางลุมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร พบร่วมก้าเฉลี่ยจำนวนลำลูกกลวยมากที่สุดคือ 4.86 ลิตร ซึ่งมากกว่าก้าเฉลี่ยจากต้นที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร คือ 2.12 และ 2.01 ลิตร ตามลำดับ อ่างมีน้ำสำคัญยิ่ง และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนลำลูกกลวยของเอื้องนางลุม

เอื้องนางลุมที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบร่วมก้าเฉลี่ยความขาวลำลูกกลวยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 19.23 19.47 และ 18.93 มิลลิเมตร ตามลำดับ ต้นเอื้องนางลุมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร พบร่วมก้าเฉลี่ยความขาวลำลูกกลวยมากที่สุดคือ 21.75 มิลลิเมตร ซึ่งมากกว่าก้าเฉลี่ยจากต้นที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร คือ 18.43 และ 17.44 มิลลิเมตร ตามลำดับ อ่างมีน้ำสำคัญยิ่ง และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความขาวลำลูกกลวยของเอื้องนางลุม

เอื้องนางลุมที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบร่วมก้าเฉลี่ยความกว้างลำลูกกลวยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 9.16 8.86 และ 8.73 มิลลิเมตร ตามลำดับ ต้นเอื้องนางลุมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200 เมตร พบร่วมก้าเฉลี่ยความ

กว้างลำลูกกล้ำยมากที่สุดคือ 9.75 มิลลิเมตร ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 และ 700 ถึง 800 เมตร คือ 8.49 และ 8.50 มิลลิเมตร ตามลำดับ อ้างมีนัยสำคัญยิ่ง และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อ ความกว้างลำลูกกล้ำยของอื่องนางลง (ตาราง 16)

ตาราง 16 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อจำนวนลำลูกกล้ำย ความยาว ลำลูกกล้ำย และความกว้างลำลูกกล้ำยของอื่องนางลง

ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนลำลูกกล้ำย (ลำ) ^{1/”}			ค่าเฉลี่ย ^{2/”}
	50%	60%	70%	
300-400	5.11 ^a	5.09 ^a	4.39 ^a	4.86 ^a
700-800	1.84 ^a	2.27 ^a	2.26 ^a	2.12 ^b
1,100-1,200	1.94 ^a	1.91 ^a	2.19 ^a	2.01 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/”}	2.96 ^a	3.09 ^a	2.95 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ความยาวลำลูกกล้ำย (ม.m.) ^{1/”}			ค่าเฉลี่ย ^{2/”}
	50%	60%	70%	
300-400	22.85 ^a	21.52 ^a	20.88 ^a	21.75 ^a
700-800	17.61 ^a	18.90 ^a	18.78 ^a	18.43 ^b
1,100-1,200	17.22 ^a	17.99 ^a	17.13 ^a	17.44 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/”}	19.23 ^a	19.47 ^a	18.93 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ความกว้างลำลูกกล้ำย (ม.m.) ^{1/”}			ค่าเฉลี่ย ^{2/”}
	50%	60%	70%	
300-400	8.52 ^a	8.55 ^a	8.39 ^a	8.49 ^b
700-800	8.74 ^a	8.42 ^a	8.35 ^a	8.50 ^b
1,100-1,200	10.22 ^a	9.60 ^a	9.44 ^a	9.75 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/”}	9.16 ^a	8.86 ^a	8.73 ^a	

หมายเหตุ ^{1/”} ค่าเฉลี่ยที่คำนวณด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2/”} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่คำนวณด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

³⁾ ค่าเฉลี่ยในแนวนอนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอ็องนางลงที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบร่วมค่าเฉลี่ยจำนวนใบไม้มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 14.07 14.87 และ 13.83 ใน ตามลำดับ ต้นเอ็องนางลงที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร พบร่วมค่าเฉลี่ยจำนวนใบมากที่สุดคือ 20.50 ในซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร กือ 11.37 และ 10.91 ใน ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และพบว่าชนิดของวัสดุปูกรุงและความถี่ของการให้น้ำระดับต่างๆ มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนใบของเอ็องนางลง โดยกรรมวิธีที่ปูกรุงที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร ร่วมกับได้รับการพรางแสง 50 และ 60 เปอร์เซ็นต์ พบร่วมค่าเฉลี่ยจำนวนใบมากที่สุดคือ 21.94 และ 21.91 ใน ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่ปูกรุงที่ความสูง 300 ถึง 400 เมตร ร่วมกับได้รับการพรางแสง 70 เปอร์เซ็นต์ กือ 17.65 ใน และค่าเฉลี่ยจากการรวมวิธีอื่น อย่างมีนัยสำคัญ

เอ็องนางลงที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบร่วมค่าเฉลี่ยความขาวใบไม้มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 50.02 50.18 และ 49.16 มิลลิเมตร ตามลำดับ ต้นเอ็องนางลงที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตรพบร่วมค่าเฉลี่ยความขาวใบมากที่สุดคือ 56.89 เมตร ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร กือ 47.39 และ 45.08 มิลลิเมตร ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความขาวใบของเอ็องนางลง

เอ็องนางลงที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบร่วมค่าเฉลี่ยความกรวังใบไม้มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 12.89 12.90 และ 12.84 มิลลิเมตร ตามลำดับ ต้นเอ็องนางลงที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร พบร่วมค่าเฉลี่ยความกรวังใบมากที่สุดคือ 15.22 มิลลิเมตร ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร กือ 12.54 และ 10.87 มิลลิเมตร ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความกรวังใบของเอ็องนางลง (ตาราง 17)

ตาราง 17 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อจำนวนไข่ใน ความขาวใน
และความกว้างไข่ของอีองนางลง

ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนไข่ (\bar{x}) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	50%	60%	70%	
300-400	21.94 ^{aA}	21.91 ^{aA}	17.65 ^{bA}	20.50 ^a
700-800	9.94 ^{aB}	11.98 ^{aB}	12.18 ^{aB}	11.37 ^b
1,100-1,200	10.31 ^{aB}	10.74 ^{aB}	11.67 ^{aB}	10.91 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3*}	14.07 ^a	14.87 ^a	13.83 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ความขาวใน (ม.m.) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	50%	60%	70%	
300-400	59.72 ^a	57.55 ^a	53.41 ^a	56.89 ^a
700-800	45.23 ^a	47.71 ^a	49.23 ^a	47.39 ^b
1,100-1,200	45.12 ^a	45.29 ^a	44.84 ^a	45.08 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3*}	50.02 ^a	50.18 ^a	49.16 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ความกว้างไข่ (ม.m.) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	50%	60%	70%	
300-400	15.33 ^a	15.24 ^a	15.08 ^a	15.22 ^a
700-800	12.25 ^a	12.50 ^a	12.87 ^a	12.54 ^b
1,100-1,200	11.10 ^a	10.95 ^a	10.57 ^a	10.87 ^c
ค่าเฉลี่ย ^{3*}	12.89 ^a	12.90 ^a	12.84 ^a	

หมายเหตุ ^{1*} ค่าเฉลี่ยที่ตามคิวยตัวอักษรพินพ์เล็กแนวนอนเหมือนกันและค่าเฉลี่ยที่ตามคิวยตัวอักษรพินพ์ใหญ่แนวนั้นกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

² ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามคิวยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

³ ค่าเฉลี่ยในแนวโนนที่ตามคิวยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื้องนางลมที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เมตรเห็นต์ พบร่วมค่าเฉลี่ย เปอร์เซ็นต์การลดชีวิตไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติคือ 97.78 96.67 และ 98.33 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ต้นเอื้องนางลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตรพบว่าให้ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์การลดชีวิตมากที่สุดคือ 100.00 และ 98.33 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร คือ 94.44 เปอร์เซ็นต์ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อเปอร์เซ็นต์การลดชีวิตของเอื้องนางลม

เอื้องนางลมที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เมตรเห็นต์ พบร่วมค่าเฉลี่ย จำนวนช่องคอกต่อลำลูกกลวยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติคือ 5.515.18 และ 4.50 ช่อง ตามลำดับ ต้นเอื้องนางลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร พบร่วมค่าเฉลี่ยจำนวนช่องคอกต่อลำลูกกลวยมากที่สุดคือ 9.90 ช่อง ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร คือ 2.66 และ 2.62 ช่อง ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่งและพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนช่องคอกต่อลำลูกกลวยของเอื้องนางลม

เอื้องนางลมที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เมตรเห็นต์ พบร่วมค่าเฉลี่ย จำนวนคอกต่อช่อ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติคือ 5.795.74 และ 5.59 คอก ตามลำดับ ต้นเอื้อง นางลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตรพบว่าให้ค่าเฉลี่ยจำนวนคอกต่อช่อ มากที่สุดคือ 7.64 คอก ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร คือ 4.77 และ 4.72 คอก ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่งและพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนคอกต่อช่อของเอื้อง นางลม (ตาราง 18)

**ตาราง 18 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลเดี่ยวน้ำที่เปลี่ยนตัวการรอดชีวิต
จำนวนช่องคอกต่อลำลูกกลิ้วย และจำนวนคอกต่อช่องของอื่องนางลง**

ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	เปลี่ยนตัวการรอดชีวิต (%) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
	50%	60%	70%	
300-400	100.00 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a
700-800	95.00 ^a	91.67 ^a	96.67 ^a	94.44 ^b
1,100-1,200	98.33 ^a	98.33 ^a	98.33 ^a	98.33 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	97.78 ^a	96.67 ^a	98.33 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนช่องคอกต่อลำลูกกลิ้วย (ช่อง) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
50%	60%	70%		
300-400	11.33 ^a	10.28 ^a	8.09 ^a	9.90 ^a
700-800	2.51 ^a	2.73 ^a	2.74 ^a	2.66 ^b
1,100-1,200	2.67 ^a	2.52 ^a	2.66 ^a	2.62 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	5.51 ^a	5.18 ^a	4.50 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนคอกต่อช่อง (คอก) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
50%	60%	70%		
300-400	7.53 ^a	7.93 ^a	7.47 ^a	7.64 ^a
700-800	5.03 ^a	4.54 ^a	4.74 ^a	4.77 ^b
1,100-1,200	4.83 ^a	4.76 ^a	4.57 ^a	4.72 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	5.79 ^a	5.74 ^a	5.59 ^a	

หมายเหตุ ^{1/} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2/} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3/} ค่าเฉลี่ยในแนวอนันท์ที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื่องน้ำลมที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบร่วมค่าเฉลี่ยความยาวของช่องดอกไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติคือ 23.95 24.26 และ 25.12 มิลลิเมตร ตามลำดับด้านเอื่องน้ำลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร พบร่วมค่าเฉลี่ยความยาวของช่องดอกมากที่สุดคือ 32.86 มิลลิเมตรซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากด้านที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร คือ 21.59 และ 18.88 มิลลิเมตร ตามลำดับ อย่างนี้ยังสำคัญยิ่งและพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์ กันต่อความยาวของช่องดอกของเอื่องน้ำลม

เอื่องน้ำลมที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 70 เปอร์เซ็นต์ พบร่วมค่าเฉลี่ยระหว่างระหว่างคอกบนช่องมากที่สุดคือ 2.51 มิลลิเมตร ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากด้านที่ได้รับการพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์คือ 2.32 มิลลิเมตร อย่างนี้ยังสำคัญตันเอื่องน้ำลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร พบร่วมค่าเฉลี่ยระหว่างระหว่างคอกบนช่องมากที่สุดคือ 3.03 มิลลิเมตร ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากด้านที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร คือ 2.21 และ 2.01 มิลลิเมตร ตามลำดับ อย่างนี้ยังสำคัญยิ่งและพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อระหว่างระหว่างคอกบนช่องของเอื่องน้ำลม

เอื่องน้ำลมที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบร่วมค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่เกิดดอกไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติคือ 232.90 233.77 และ 232.63 วัน ตามลำดับ ด้านเอื่องน้ำลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร พบร่วมค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่เกิดดอกไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติคือ 239.00232.72 และ 227.57 วัน ตามลำดับและพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนวันที่เกิดดอกของเอื่องน้ำลม (ตาราง 19)

ตาราง 19 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อความยาวของช่องคอ กะระห่างระหว่างคอกบนช่อง และจำนวนวันที่เกิดคอของอี๊องนางลง

ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ความยาวช่องคอ (ม.m.) ^{1**}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	50%	60%	70%	
300-400	31.12 ^a	33.93 ^a	33.55 ^a	32.86 ^a
700-800	21.62 ^a	19.74 ^b	23.41 ^a	21.59 ^b
1,100-1,200	19.13 ^a	19.12 ^b	18.39 ^a	18.88 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3**}	23.95 ^a	24.26 ^a	25.12 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ระยะห่างระหว่างคอกบนช่อง (ม.m.) ^{1**}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
300-400	3.08 ^a	3.02 ^a	2.99 ^a	3.03 ^a
700-800	1.98 ^a	2.20 ^a	2.45 ^a	2.21 ^b
1,100-1,200	1.88 ^a	2.07 ^a	2.09 ^a	2.01 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3**}	2.32 ^b	2.43 ^{ab}	2.51 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนวันที่เกิดคอ (วัน) ^{1**}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
300-400	236.68 ^a	239.42 ^a	240.91 ^a	239.00 ^a
700-800	232.06 ^a	230.74 ^a	235.38 ^a	232.72 ^a
1,100-1,200	229.97 ^a	231.14 ^a	221.60 ^a	227.57 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3**}	232.90 ^a	233.77 ^a	232.63 ^a	

หมายเหตุ ¹ ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

² ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

³ ค่าเฉลี่ยในแนวโนนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื้องนางลมที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เมอร์เซ่นต์ พบร่วมค่าเฉลี่ย อายุการนานของคอกรนดันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติคือ 37.64 37.75 และ 39.72 วัน ตามลำดับดันเอื้องนางลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร พบร่วมค่าเฉลี่ย อายุการนานของคอกรนดันมากที่สุดคือ 39.69 วัน ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ระดับความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร คือ 36.92 วัน อย่างมีนัยสำคัญและพบว่าการพรางแสงและความสูง เหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่ออายุการนานของคอกรนดันของเอื้องนางลม

เอื้องนางลมที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เมอร์เซ่นต์ พบร่วมค่าเฉลี่ย ต่อเมอร์เซ่นต์การเกิดคอกรไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติคือ 86.67 87.78 และ 90.00 เมอร์เซ่นต์ ตามลำดับ ดันเอื้องนางลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 พบร่วมค่าเฉลี่ย เมอร์เซ่นต์การเกิดคอกรมากที่สุดคือ 99.44 เมอร์เซ่นต์ ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ระดับความสูง เหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร คือ 79.44 และ 85.56 เมอร์เซ่นต์ ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญและพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มี ปฏิสัมพันธ์กันต่อเมอร์เซ่นต์การเกิดคอกรของเอื้องนางลม

เอื้องนางลมที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เมอร์เซ่นต์ พบร่วมค่าเฉลี่ย ต่อจำนวนช่องคอฟ้อไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติคือ 1.112.11 และ 1.33 ช่อง ตามลำดับ ดันเอื้อง นางลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 700 ถึง 800 เมตร และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร พบร่วมค่าเฉลี่ยจำนวนช่องคอฟ้อไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติคือ 0.562.22 และ 1.78 ช่อง ตามลำดับ และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อ จำนวนช่องคอฟ้อของเอื้องนางลม (ตาราง 20)

**ตาราง 20 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่ออายุการนานของคงบนต้น
เมอร์เซ่นต์การเกิดออก และจำนวนช่องคงฝื้นของอีองนางลง**

ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	อายุการนานของคงบนต้น (วัน) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
	50%	60%	70%	
300-400	39.93 ^a	39.21 ^a	39.93 ^a	39.69 ^a
700-800	36.92 ^a	33.21 ^a	40.63 ^a	36.92 ^b
1,100-1,200	36.06 ^a	40.82 ^a	38.60 ^a	38.49 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	37.64 ^a	37.75 ^a	39.72 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	เมอร์เซ่นต์การเกิดออก (%) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
300-400	100.00 ^a	98.33 ^a	100.00 ^a	99.44 ^a
700-800	76.67 ^a	76.67 ^a	85.00 ^a	79.44 ^b
1,100-1,200	83.33 ^a	88.33 ^a	85.00 ^a	85.56 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	86.67 ^a	87.78 ^a	90.00 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนช่องคงฝื้น (ช่อง) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
300-400	0.67 ^a	0.00 ^a	1.00 ^a	0.56 ^a
700-800	2.00 ^a	3.33 ^a	1.33 ^a	2.22 ^a
1,100-1,200	0.67 ^a	3.00 ^a	1.67 ^a	1.78 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	1.11 ^a	2.11 ^a	1.33 ^a	

หมายเหตุ ^{1/} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2/} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3/} ค่าเฉลี่ยในแนวอนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

การพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
น้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร

การพรางแสง 60 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
น้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร

การพรางแสง 70 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
น้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร

การพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
น้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร

การพรางแสง 60 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
น้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร

การพรางแสง 70 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
น้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร

การพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
น้ำทะเล 1,100 ถึง 1,20 เมตร

การพรางแสง 60 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
น้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200 เมตร

การพรางแสง 70 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
น้ำทะเล 1,100 ถึง 1,20 เมตร

ภาพ 5 แสดงลักษณะการเจริญเติบโตและออกดอกของเอื้องนางนมจากการเปรียบเทียบการพราง
แสงร่วมกับความสูงเหนือระดับน้ำทะเลในแต่ละกรณี

การทดลองที่ 2.2 ผลของการพรางแสง และความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของอีองน้ำครั้งสายสั้น

จากการทดลองพรางแสง 3 ระดับ คือ 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ และความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 3 ระดับ คือ 300 ถึง 400 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร ในรอบปีที่มีผลต่อการเจริญเติบโตด้านจำนวน ความขาว และความกว้างลำลูกกลวย จำนวน ความขาว และความกว้างใบ และเปอร์เซ็นต์การรอดชีวิต และการออกดอกด้านจำนวนซึ่งต่อลำลูกกลวย จำนวน ดอกต่อซ่อน ความขาวซ่อนดอก ระยะห่างระหว่างดอกบนซ่อนซ่อน จำนวนวันที่เกิดดอก อายุการนานของดอกบนศัน เปอร์เซ็นต์การเกิดดอก และจำนวนซ่อนดอกฟื้นฟูซึ่งปรากฏผลของการทดลองดังนี้

อีองน้ำครั้งสายสั้นต้นที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พนว่ามีค่าเฉลี่ยจำนวนลำลูกกลวยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 1.32 1.23 และ 1.32 คำ ตามลำดับ ต้นอีองน้ำครั้งสายสั้นปลูกที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร พนว่าให้ค่าเฉลี่ยจำนวนลำลูกกลวยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 1.36 1.27 และ 1.24 คำ ตามลำดับ และพนว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนลำลูกกลวยของอีองน้ำครั้งสายสั้น

อีองน้ำครั้งสายสั้น ต้นที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 60 เปอร์เซ็นต์ พนว่ามีค่าเฉลี่ยความขาวลำลูกกลวยมากที่สุดคือ 72.57 มิลลิเมตร ซึ่งมากกว่าต้นที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์คือ 63.34 มิลลิเมตรต้นอีองน้ำครั้งสายสั้นปลูกที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร พนว่าให้ค่าเฉลี่ยความขาวลำลูกกลวยมากที่สุดคือ 83.48 มิลลิเมตร ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร คือ 58.78 และ 62.54 มิลลิเมตร ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และพนว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความขาวลำลูกกลวยของอีองน้ำครั้งสายสั้น

อีองน้ำครั้งสายสั้น ต้นที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พนว่ามีค่าเฉลี่ยความกว้างลำลูกกลวยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 15.88 15.46 และ 15.54 มิลลิเมตร ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญ ต้นอีองน้ำครั้งสายสั้นปลูกที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร พนว่าให้ค่าเฉลี่ยความกว้างลำลูกกลวยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 15.91 15.30 และ 15.67 มิลลิเมตร ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญ และพนว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความกว้างลำลูกกลวยของอีองน้ำครั้งสายสั้น (ตาราง 21)

ตาราง 21 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อจำนวนลำลูกกลิ้วย ความขาว ลำลูกกลิ้วย และความกว้างลำลูกกลิ้วยของอ่องน้ำครั้งสามสั้น

ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนลำลูกกลิ้วย (ลำ) ^{1)*}			ค่าเฉลี่ย ^{2)**}
	50%	60%	70%	
300-400	1.46 ^a	1.28 ^a	1.33 ^a	1.36 ^a
700-800	1.18 ^a	1.20 ^a	1.42 ^a	1.27 ^a
1,100-1,200	1.30 ^a	1.22 ^a	1.19 ^a	1.24 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3)**}	1.32 ^a	1.23 ^a	1.32 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ความขาวลำลูกกลิ้วย (มม.) ^{1)*}			ค่าเฉลี่ย ^{2)**}
300-400	76.28 ^a	87.80 ^a	86.36 ^a	83.48 ^a
700-800	52.36 ^a	63.42 ^a	60.57 ^a	58.78 ^b
1,100-1,200	61.37 ^a	66.48 ^a	59.76 ^a	62.54 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3)**}	63.34 ^b	72.57 ^a	68.90 ^{ab}	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ความกว้างลำลูกกลิ้วย (มม.) ^{1)*}			ค่าเฉลี่ย ^{2)**}
300-400	15.69 ^a	15.66 ^a	16.37 ^a	15.91 ^a
700-800	15.78 ^a	15.22 ^a	14.89 ^a	15.30 ^a
1,100-1,200	16.16 ^a	15.51 ^a	15.35 ^a	15.67 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3)**}	15.88 ^a	15.46 ^a	15.54 ^a	

หมายเหตุ ^{1)*} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2)**} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3)**} ค่าเฉลี่ยในแนวอน茫茫ที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื่องน้ำครั้งสายสันตันที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยจำนวนใบไม้มีความแตกต่างกันทางสถิติคือ 9.98 9.49 และ 9.65 ใน ตามลำดับ ตัน เอื่องน้ำครั้งสายสัน ปูลูกที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร พบว่าให้ค่าเฉลี่ย จำนวนใบมากที่สุดคือ 12.95 ใน ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากตันที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร คือ 8.54 และ 7.62 ใน ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญ และ พบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฎิสัมพันธ์กันต่อจำนวนใบของ เอื่องน้ำครั้งสายสัน

เอื่องน้ำครั้งสายสันตันที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยความยาวใบไม้มีความแตกต่างกันทางสถิติคือ 46.76 46.20 และ 45.46 มิลลิเมตร ตามลำดับ ตันเอื่องน้ำครั้งสายสันปูลูกที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร พบว่าให้ค่าเฉลี่ยความยาวใบมากที่สุดคือ 58.47 มิลลิเมตรซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากตันที่ระดับความ สูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร คือ 43.37 และ 36.58 มิลลิเมตร ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่ มีปฎิสัมพันธ์กันต่อความยาวใบของเอื่องน้ำครั้งสายสัน

เอื่องน้ำครั้งสายสันตันที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยความกว้างใบไม้มีความแตกต่างกันทางสถิติคือ 21.86 22.19 และ 21.54 มิลลิเมตร ตามลำดับ ตันเอื่องน้ำครั้งสายสันปูลูกที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตรพบว่า ให้ค่าเฉลี่ยความกว้างใบมากที่สุดคือ 25.51 มิลลิเมตร ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากตันที่ระดับความสูง เหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตรคือ 20.09 และ 19.99 มิลลิเมตร ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มี ปฎิสัมพันธ์กันต่อความกว้างใบของเอื่องน้ำครั้งสายสัน (ตาราง 22)

ตาราง 22 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อจำนวนใบ ความขาวใบ และความกว้างใบของอีองน้ำครั้งสายสัน

ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนใบ ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	50%	60%	70%	
300-400	13.41 ^a	12.89 ^a	12.57 ^a	12.95 ^a
700-800	8.83 ^a	8.13 ^a	8.67 ^a	8.54 ^b
1,100-1,200	7.70 ^a	7.45 ^a	7.71 ^a	7.62 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/*}	9.98 ^a	9.49 ^a	9.65 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ความขาวใบ (มม.) ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	50%	60%	70%	
300-400	57.11 ^a	58.95 ^a	59.35 ^a	58.47 ^a
700-800	46.15 ^a	44.27 ^a	39.71 ^a	43.37 ^b
1,100-1,200	37.03 ^a	35.39 ^a	37.32 ^a	36.58 ^c
ค่าเฉลี่ย ^{3/*}	46.76 ^a	46.20 ^a	45.46 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ความกว้างใบ (มม.) ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	50%	60%	70%	
300-400	24.84 ^a	25.78 ^a	25.92 ^a	25.51 ^a
700-800	20.81 ^a	20.07 ^a	19.40 ^a	20.09 ^b
1,100-1,200	19.95 ^a	20.71 ^a	19.30 ^a	19.99 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/*}	21.86 ^a	22.19 ^a	21.54 ^a	

หมายเหตุ ^{1/} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2/} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3/} ค่าเฉลี่ยในแนวอนันท์ที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื้องน้ำครั้งสายสั้นต้นที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พนบว่า มีค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์การรอดชีวิตไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 100.00 100.00 และ 99.44 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ต้นเอื้องน้ำครั้งสายสั้นปลูกที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตรพบว่าให้ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์การรอดชีวิตไม่มีความแตกต่าง กันทางสถิติกือ 100.00 100.00 และ 99.44 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และพบว่าการพรางแสงและ ความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อเปอร์เซ็นต์การรอดชีวิตของเอื้องน้ำครั้ง สายสั้น

เอื้องน้ำครั้งสายสั้นต้นที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พนบว่า มีค่าเฉลี่ยจำนวนช่องดอกต่อลำลูกกลัดวิ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 2.24 1.52 และ 2.13 ช่อง ตามลำดับต้นเอื้องน้ำครั้งสายสั้นปลูกที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตรพบว่า ให้ค่าเฉลี่ยจำนวนช่องดอกต่อลำลูกกลัดวิ่งมากที่สุดคือ 3.42 ช่อง ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่ระดับ ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร คือ 1.58 และ 0.89 ช่อง ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญยิ่งและพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มี ปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนช่องดอกต่อลำลูกกลัดวิ่งของเอื้องน้ำครั้งสายสั้น

เอื้องน้ำครั้งสายสั้นต้นที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พนบว่า มีค่าเฉลี่ยจำนวนดอกต่อช่อไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 1.52 1.52 และ 1.55 ดอก ตามลำดับต้นเอื้องน้ำครั้งสายสั้นปลูกที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร พนบว่าให้ค่าเฉลี่ยจำนวนดอกต่อช่อไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 1.69 1.48 และ 1.42 ดอก ตามลำดับ และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล ต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนดอกต่อช่อของเอื้องน้ำครั้งสายสั้น (ตาราง 23)

ตาราง 23 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อเปอร์เซ็นต์การลดชีวิต
จำนวนช่องคอกต่อลำลูกกลิ้วย และจำนวนคอกต่อช่องเอียงน้ำครั้งสายสั้น

ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	เปอร์เซ็นต์การลดชีวิต (%) ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	50%	60%	70%	
300-400	100.00 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a
700-800	100.00 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a	100.00 ^a
1,100-1,200	100.00 ^a	100.00 ^a	98.33 ^a	99.44 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/*}	100.00 ^a	100.00 ^a	99.44 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนช่องคอกต่อลำลูกกลิ้วย (ช่อง) ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
50%	60%	70%		
300-400	3.73 ^a	3.32 ^a	3.21 ^a	3.42 ^a
700-800	2.00 ^a	1.25 ^a	1.50 ^a	1.58 ^b
1,100-1,200	1.00 ^a	0.00 ^a	1.67 ^a	0.89 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/*}	2.24 ^a	1.52 ^a	2.13 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนคอกต่อช่อง (คอก) ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
50%	60%	70%		
300-400	1.72 ^a	1.77 ^a	1.58 ^a	1.69 ^a
700-800	1.43 ^a	1.44 ^a	1.57 ^a	1.48 ^a
1,100-1,200	1.42 ^a	1.35 ^a	1.50 ^a	1.42 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/*}	1.52 ^a	1.52 ^a	1.55 ^a	

หมายเหตุ ^{1/} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2/} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3/} ค่าเฉลี่ยในแนวอนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื้องน้ำครั้งสายสั้นดันที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยความขาวของช่องคอกไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 66.84 64.77 และ 66.28 มิลลิเมตร ตามลำดับดันเอื้องน้ำครั้งสายสั้นปููกที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร พบว่า ให้ค่าเฉลี่ยความขาวของช่องคอกมากที่สุดคือ 69.31 มิลลิเมตรซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200 เมตร คือ 62.44 มิลลิเมตร อย่างมีนัยสำคัญและ พบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความขาวของช่องคอกของเอื้องน้ำครั้งสายสั้น

เอื้องน้ำครั้งสายสั้นดันที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยระยะห่างระหว่างคอกบนช่องไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 8.04 7.25 และ 7.16 มิลลิเมตร ตามลำดับ ดันเอื้องน้ำครั้งสายสั้นปููกที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร พบว่าให้ค่าเฉลี่ยระยะห่างระหว่างคอกบนช่องไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 7.36 7.77 และ 7.32 มิลลิเมตร ตามลำดับ และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อระยะห่างระหว่างคอกบนช่องเอื้องน้ำครั้งสายสั้น

เอื้องน้ำครั้งสายสั้นดันที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่เกิดคอกไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 397.88 405.38 และ 401.28 วัน ตามลำดับดันเอื้องน้ำครั้งสายสั้นปููกที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตรพบว่า ให้ค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่เกิดคอกน้อยที่สุดคือ 385.78 วัน ซึ่งน้อยกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร คือ 416.40 และ 402.35 วัน ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญยิ่งและพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนวันที่เกิดคอกของเอื้องน้ำครั้งสายสั้น (ตาราง 24)

ตาราง 24 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อความขาวของช่อดอก
ระยะห่างระหว่างดอกบนช่อ และจำนวนวันที่เกิดดอกของอ้อยน้ำครั้งสายสัน

ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ความขาวช่อดอก (มม.) ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2/*}
	50%	60%	70%	
300-400	69.50 ^a	68.91 ^a	69.51 ^a	69.31 ^a
700-800	69.97 ^a	64.54 ^a	63.91 ^a	66.14 ^{ab}
1,100-1,200	61.05 ^a	60.87 ^a	65.41 ^a	62.44 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/*}	66.84 ^a	64.77 ^a	66.28 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ระยะห่างระหว่างดอกบนช่อดอก (มม.) ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2/*}
300-400	7.48 ^a	7.53 ^a	7.06 ^a	7.36 ^a
700-800	9.47 ^a	7.03 ^a	6.82 ^a	7.77 ^a
1,100-1,200	7.16 ^a	7.20 ^a	7.59 ^a	7.32 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/*}	8.04 ^a	7.25 ^a	7.16 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนวันที่เกิดดอก (วัน) ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2/*}
300-400	415.97 ^a	413.93 ^a	419.31 ^a	416.40 ^a
700-800	373.72 ^a	398.58 ^a	385.05 ^a	385.78 ^b
1,100-1,200	403.95 ^a	403.63 ^a	399.49 ^a	402.35 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/*}	397.88 ^a	405.38 ^a	401.28 ^a	

หมายเหตุ ^{1/*} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2/*} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3/*} ค่าเฉลี่ยในแนวอน茫茫ที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื่องน้ำครั้งสายสันดันที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบร่วมกับค่าเฉลี่ยอายุการนานของคอคบันดันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 18.52 19.63 และ 19.99 วัน ตามลำดับ ดันเอื่องน้ำครั้งสายสันปูกลที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตรพบว่าให้ค่าเฉลี่ยจำนวนอายุการนานของคอคบันดันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 18.98 19.92 และ 19.24 วัน ตามลำดับ และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันคืออายุการนานของคอคบันดันของเอื่องน้ำครั้งสายสัน

เอื่องน้ำครั้งสายสันดันที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบร่วมกับค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์การเกิดคอไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 31.67 27.78 และ 30.58 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ดันเอื่องน้ำครั้งสายสันปูกลที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 พบร่วมกับค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์การเกิดคอมากที่สุดคือ 68.33 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตรคือ 17.78 และ 3.92 วัน ตามลำดับ อย่างนี้ยังสำคัญยิ่งและพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อเปอร์เซ็นต์การเกิดคอของเอื่องน้ำครั้งสายสัน

เอื่องน้ำครั้งสายสันดันที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบร่วมกับค่าเฉลี่ยจำนวนช่องคอฟื้อไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 0.94 0.44 และ 0.52 ช่อง ตามลำดับ ดันเอื่องน้ำครั้งสายสันปูกลที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตรพบว่าให้ค่าเฉลี่ยจำนวนช่องคอฟื้อมากที่สุดคือ 1.12 ช่อง ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร คือ 0.56 และ 0.22 ช่อง ตามลำดับ อย่างนี้ยังสำคัญและพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนช่องคอฟื้อของเอื่องน้ำครั้งสายสัน (ตาราง 25)

**ตาราง 25 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลเดต่ออาชญากรรมของคอคบันต้น
เบอร์เซ็นต์การเกิดคอคอก และจำนวนช่องคอฟ้อของเชื้อน้ำครั้งสายสั้น**

ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	อาชญากรรมของคอคบันต้น (วัน) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
	50%	60%	70%	
300-400	18.25 ^a	18.79 ^a	19.90 ^b	18.98 ^a
700-800	18.48 ^a	18.83 ^a	22.45 ^a	19.92 ^a
1,100-1,200	18.83 ^a	21.27 ^a	17.63 ^a	19.24 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	18.52 ^a	19.63 ^a	19.99 ^b	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	เบอร์เซ็นต์การเกิดคอคอก (%) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
300-400	61.67 ^a	68.33 ^a	75.00 ^a	68.33 ^a
700-800	30.00 ^a	15.00 ^a	8.33 ^a	17.78 ^b
1,100-1,200	3.33 ^a	0.00 ^a	8.42 ^b	3.92 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	31.67 ^a	27.78 ^a	30.58 ^b	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนช่องคอฟ้อ (ช่อง) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
300-400	1.15 ^a	1.00 ^a	1.22 ^a	1.12 ^a
700-800	1.00 ^a	0.33 ^a	0.33 ^a	0.56 ^{ab}
1,100-1,200	0.67 ^a	0.00 ^a	0.00 ^a	0.22 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	0.94 ^a	0.44 ^a	0.52 ^a	

หมายเหตุ ^{1/} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2/} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3/} ค่าเฉลี่ยในแนวโนนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

การพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
น้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร

การพรางแสง 60 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
น้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร

การพรางแสง 70 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
น้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร

การพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
น้ำ
ทะเล 700 ถึง 800 เมตร

การพรางแสง 60 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
น้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร

การพรางแสง 70 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
ทะเล 700 ถึง 800 เมตร

การพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
น้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200
เมตร

การพรางแสง 60 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
น้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200
เมตร

การพรางแสง 70 เปอร์เซ็นต์
ร่วมกับความสูงเหนือระดับ
น้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200 เมตร

ภาพ 6 แสดงลักษณะการเจริญเติบโตและออกดอกของเอื้องน้ำคั่รั่งสายสั้นจากการเปรียบเทียบการ
พรางแสงร่วมกับความสูงเหนือระดับน้ำทะเลในแต่ละกรณี

การทดลองที่ 2.3 ผลของการพรางแสง และความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อการเจริญเติบโตและอ Ged ของต้นข้าวตอกปากแหลมในรอบปี

จากการทดลองพรางแสง 3 ระดับ คือ 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ และความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 3 ระดับ คือ 300 ถึง 400 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร ในรอบปีที่มีผลต่อการเจริญเติบโตด้านจำนวน ความยาว และความกว้างลำลูกกลี้วย จำนวน ความยาว และความกว้างใบ และเปอร์เซ็นต์การรอดชีวิต และการอุดกอดด้านจำนวนซึ่งต่อค่าลำลูกกลี้วย จำนวน ความยาว ตอกต่อซึ่ง ความยาวซึ่งตอก ระยะห่างระหว่างดอกบนซึ่ง จำนวนวันที่เกิดดอก อายุการบานของดอกบนต้น เปอร์เซ็นต์การเกิดดอก และจำนวนซึ่งตอกฝื้นซึ่งปรากฏผลของการทดลองดังนี้

เอียงข้าวตอกปากแหลมต้นที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบร่วมค่าเฉลี่ยจำนวนลำลูกกลี้วยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 1.45 1.62 และ 1.59 釐เมตร ตามลำดับ ต้นเอียงข้าวตอกปากแหลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร พบร่วมค่าเฉลี่ยจำนวนลำลูกกลี้วยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 1.65 1.55 และ 1.46 釐เมตร ตามลำดับ และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนลำลูกกลี้วยของเอียงข้าวตอกปากแหลม

เอียงข้าวตอกปากแหลมต้นที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบร่วมค่าเฉลี่ยความยาวลำลูกกลี้วยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 41.23 40.94 และ 41.44 釐เมตร ตามลำดับ ต้นเอียงข้าวตอกปากแหลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร พบร่วมค่าเฉลี่ยความยาวลำลูกกลี้วยมากที่สุดคือ 45.01 และ 42.71 釐เมตร ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร คือ 35.90 釐เมตร อย่างน้อยสำคัญยิ่ง และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความยาวลำลูกกลี้วยของเอียงข้าวตอกปากแหลม

เอียงข้าวตอกปากแหลมต้นที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบร่วมค่าเฉลี่ยความกว้างลำลูกกลี้วยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 6.32 6.40 และ 6.41 釐เมตร ตามลำดับ ต้นเอียงข้าวตอกปากแหลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตรพบร่วมค่าเฉลี่ยความกว้างลำลูกกลี้วยมากที่สุดคือ 7.42 釐เมตร ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากต้นที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร คือ 5.57 และ 6.14 釐เมตร ตามลำดับ อย่างน้อยสำคัญยิ่ง และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความกว้างลำลูกกลี้วยของเอียงข้าวตอกปากแหลม (ตาราง 26)

ตาราง 26 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อจำนวนล่าลูกกล้วย ความยาวล่าลูกกล้วย และความกว้างล่าลูกกล้วยของอีองข้าวตอกปากแพรก

ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนล่าลูกกล้วย (ลำ) ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2/*}
	50%	60%	70%	
300-400	1.50 ^a	1.72 ^a	1.74 ^a	1.65 ^a
700-800	1.43 ^a	1.55 ^a	1.66 ^a	1.55 ^a
1,100-1,200	1.42 ^a	1.61 ^a	1.36 ^a	1.46 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/*}	1.45 ^a	1.62 ^a	1.59 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ความยาวล่าลูกกล้วย (ม.m.) ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2/*}
300-400	39.21 ^a	35.00 ^a	33.48 ^a	35.90 ^b
700-800	40.86 ^a	47.09 ^a	47.08 ^a	45.01 ^a
1,100-1,200	43.62 ^a	40.74 ^a	43.77 ^a	42.71 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/*}	41.23 ^a	40.94 ^a	41.44 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ความกว้างล่าลูกกล้วย (ม.m.) ^{1/*}			ค่าเฉลี่ย ^{2/*}
300-400	7.37 ^a	7.48 ^a	7.40 ^a	7.42 ^a
700-800	5.50 ^a	5.53 ^a	5.70 ^a	5.57 ^b
1,100-1,200	6.08 ^a	6.19 ^a	6.13 ^a	6.14 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/*}	6.32 ^a	6.40 ^a	6.41 ^a	

หมายเหตุ ^{1/*} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2/*} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3/*} ค่าเฉลี่ยในแนวอนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื้องข้าวตอกปากแหลมตันที่อยู่ภายในไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 8.75 9.53 และ 9.17 ใน ตามลำดับ ตัน เอื้องข้าวตอกปากแหลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตรพบว่าให้ค่าเฉลี่ยจำนวนใบไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 8.75 9.53 และ 9.17 ใน ตามลำดับ และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน ต่อจำนวนใบของเอื้องข้าวตอกปากแหลม

เอื้องข้าวตอกปากแหลมตันที่อยู่ภายในไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 45.14 45.67 และ 47.19 มิลลิเมตร ตามลำดับ ตันเอื้องข้าวตอกปากแหลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตรพบว่าให้ค่าเฉลี่ยความยาวใบไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 45.50 46.83 และ 45.67 มิลลิเมตร ตามลำดับ และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความยาวใบของเอื้องข้าวตอกปากแหลม

เอื้องข้าวตอกปากแหลมตันที่อยู่ภายในไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 9.64 9.80 และ 10.23 มิลลิเมตร ตามลำดับ ตันเอื้องข้าวตอกปากแหลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตรพบว่าให้ค่าเฉลี่ยความกว้างใบไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกือ 9.69 10.30 และ 9.66 มิลลิเมตร ตามลำดับ และพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อความกว้างใบของเอื้องข้าวตอกปากแหลม (ตาราง 27)

ตาราง 27 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อจำนวนใน ความเยาว์ใน และความกว้างใบของอีองข้าวตอกปากแหลม

ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนใบ ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
	50%	60%	70%	
300-400	8.50 ^a	9.36 ^a	8.83 ^a	8.90 ^a
700-800	8.68 ^a	9.63 ^a	9.75 ^a	9.35 ^a
1,100-1,200	9.07 ^a	9.60 ^a	8.92 ^a	9.20 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	8.75 ^a	9.53 ^a	9.17 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ความเยาว์ใน (มม.) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
	50%	60%	70%	
300-400	44.81 ^a	45.14 ^a	46.55 ^a	45.50 ^a
700-800	45.25 ^a	47.06 ^a	48.18 ^a	46.83 ^a
1,100-1,200	45.36 ^a	44.82 ^a	46.85 ^a	45.67 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	45.14 ^a	45.67 ^a	47.19 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ความกว้างใบ (มม.) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
	50%	60%	70%	
300-400	9.85 ^a	9.41 ^a	9.83 ^a	9.69 ^a
700-800	9.48 ^a	10.40 ^a	11.02 ^a	10.30 ^a
1,100-1,200	9.59 ^a	9.58 ^a	9.83 ^a	9.66 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	9.64 ^a	9.80 ^a	10.23 ^a	

หมายเหตุ ^{1/} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2/} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3/} ค่าเฉลี่ยในแนวอนก์ที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื้องข้าวตอกปากแหลมดันที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบว่ามีค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์การลดชีวิตไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติคือ 98.33 98.33 และ 96.67 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ดันเอื้องข้าวตอกปากแหลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตรพบว่าให้ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์การลดชีวิตไม่มีความแตกต่าง กันทางสถิติคือ 99.44 97.78 และ 96.11 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และพบว่าการพรางแสงและความ สูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อเปอร์เซ็นต์การลดชีวิตของเอื้องข้าวตอกปาก แหลม

เอื้องข้าวตอกปากแหลมดันที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบว่ามีค่าเฉลี่ยจำนวนช่องคอกต่อสำลักกล้วຍไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติคือ 1.89 1.91 และ 1.83 ช่อง ตามลำดับดันเอื้องข้าวตอกปากแหลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตรพบว่าให้ค่าเฉลี่ยจำนวนช่องคอกต่อสำลักกล้วຍมากที่สุดคือ 1.98 และ 2.03 ช่อง ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร คือ 1.61 ช่อง อย่างมีนัยสำคัญและพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อจำนวนช่องคอกต่อสำลักกล้วຍของเอื้องข้าวตอกปากแหลม

เอื้องข้าวตอกปากแหลมดันที่อยู่ภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบว่ามีค่าเฉลี่ยจำนวนคอกต่อช่องไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติคือ 3.74 3.74 และ 3.73 คอก ตามลำดับดันเอื้องข้าวตอกปากแหลมที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 พบว่าให้ ค่าเฉลี่ยจำนวนคอกต่อช่องมากที่สุดคือ 4.18 คอก ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยจากดันที่ระดับความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตรคือ 3.63 และ 3.40 คอก ตามลำดับ อย่างมี นัยสำคัญยิ่งและพบว่าการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่างๆ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อ จำนวนคอกต่อช่องของเอื้องข้าวตอกปากแหลม (ตาราง 28)

**ตาราง 28 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อเปอร์เซ็นต์การรอครชีวิต
จำนวนช่องคอกต่อลำลูกกลิ้วย และจำนวนคอกต่อช่องอึ่งข้าวตอกปากแหลม**

ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	เปอร์เซ็นต์การรอครชีวิต (%) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	50%	60%	70%	
300-400	100.00 ^a	98.33 ^a	100.00 ^a	99.44 ^a
700-800	98.33 ^a	98.33 ^a	96.67 ^a	97.78 ^a
1,100-1,200	96.67 ^a	98.33 ^a	93.33 ^a	96.11 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	98.33 ^a	98.33 ^a	96.67 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนช่องคอกต่อลำลูกกลิ้วย (ช่อง) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	50%	60%	70%	
300-400	2.06 ^a	2.08 ^a	1.80 ^a	1.98 ^a
700-800	1.52 ^a	1.69 ^a	1.63 ^a	1.61 ^b
1,100-1,200	2.08 ^a	1.96 ^a	2.06 ^a	2.03 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	1.89 ^a	1.91 ^a	1.83 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนคอกต่อช่อง (คอก) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2***}
	50%	60%	70%	
300-400	4.27 ^a	4.25 ^a	4.03 ^a	4.18 ^a
700-800	3.66 ^a	3.50 ^a	3.73 ^a	3.63 ^b
1,100-1,200	3.30 ^a	3.46 ^a	3.44 ^a	3.40 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3***}	3.74 ^a	3.74 ^a	3.73 ^a	

หมายเหตุ ^{1*} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2**} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3***} ค่าเฉลี่ยในแนวอนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื่องข้าวตอกปากແລມดັນທີ່ຍູ້ກາຍໄດ້ກາຣພຣາງແສງ 50 60 ແລະ 70 ເປືອເຊັ້ນຕໍ່ພບວ່ານີ້ຄ່າເຄລື່ຂວາງຂອງໜ້ອດອກໄນ້ມີກວາມແಡກຕ່າງກັນທາງສົດີຕື່ອ 34.03 34.64 ແລະ 34.38 ນິລິລິມີຕຣ ຕານລຳດັບດັນເອັ້ນຂ້າວຕອກປາກແລມທີ່ຮະດັບກວາມສູງເໜີນອະດັບນໍ້າທະເລ 300 ຄື່ງ 400 ເມຕຣ ພບວ່າໃຫ້ຄ່າເຄລື່ຂວາງຂອງໜ້ອດອກນາກທີ່ສຸດຕື່ອ 42.50 ນິລິລິມີຕຣ ຜົ່ງນາກກວ່າຄ່າເຄລື່ຈາກ ດັນທີ່ຮະດັບກວາມສູງເໜີນອະດັບນໍ້າທະເລ 700 ຄື່ງ 800 ແລະ 1,100 ຄື່ງ 1,200 ເມຕຣ ຕື່ອ 32.15 ແລະ 28.40 ນິລິລິມີຕຣ ຕານລຳດັບ ອ່າງນີ້ນັບສຳຄັງຢືນແລະພບວ່າກາຣພຣາງແສງແລະກວາມສູງເໜີນອະດັບນໍ້າທະເລຕ່າງໆ ໄນມີປົງສັນພັນຮັກນີ້ກັນຕ່ອງກວາມຂາວຂອງໜ້ອດອກຂອງເອັ້ນຂ້າວຕອກປາກແລມ

ເອັ້ນຂ້າວຕອກປາກແລມດັນທີ່ຍູ້ກາຍໄດ້ກາຣພຣາງແສງ 50 60 ແລະ 70 ເປືອເຊັ້ນຕໍ່ພບວ່ານີ້ຄ່າເຄລື່ຍະຮະໜ່າງຮ່າວ່າງໂຄກບັນຫ້່ໄນ້ມີກວາມແດກຕ່າງກັນທາງສົດີຕື່ອ 3.82 3.90 ແລະ 4.07 ນິລິລິມີຕຣ ຕານລຳດັບ ດັນເອັ້ນຂ້າວຕອກປາກແລມທີ່ຮະດັບກວາມສູງເໜີນອະດັບນໍ້າທະເລ 300 ຄື່ງ 400 ເມຕຣ ພບວ່າໃຫ້ຄ່າເຄລື່ຍະຮະໜ່າງຮ່າວ່າງໂຄກບັນຫ້່ນາກທີ່ສຸດຕື່ອ 4.83 ນິລິລິມີຕຣ ຜົ່ງນາກກວ່າຄ່າເຄລື່ຈາກ ດັນທີ່ຮະດັບກວາມສູງເໜີນອະດັບນໍ້າທະເລ 700 ຄື່ງ 800 ແລະ 1,100 ຄື່ງ 1,200 ເມຕຣ ຕື່ອ 3.58 ແລະ 3.38 ນິລິລິມີຕຣ ຕານລຳດັບ ອ່າງນີ້ນັບສຳຄັງຢືນແລະພບວ່າກາຣພຣາງແສງແລະກວາມສູງເໜີນອະດັບນໍ້າທະເລຕ່າງໆ ໄນມີປົງສັນພັນຮັກນີ້ກັນຕ່ອງຮະໜ່າງຮ່າວ່າງໂຄກບັນຫ້່ຂອງເອັ້ນຂ້າວຕອກປາກແລມ

ເອັ້ນຂ້າວຕອກປາກແລມດັນທີ່ຍູ້ກາຍໄດ້ກາຣພຣາງແສງ 50 60 ແລະ 70 ເປືອເຊັ້ນຕໍ່ພບວ່ານີ້ຄ່າເຄລື່ຈຳນວນວັນທີ່ເກີດໂຄກໄນ້ມີກວາມແດກຕ່າງກັນທາງສົດີຕື່ອ 185.79 188.02 ແລະ 186.43 ວັນ ຕານລຳດັບ ດັນເອັ້ນຂ້າວຕອກປາກແລມທີ່ຮະດັບກວາມສູງເໜີນອະດັບນໍ້າທະເລ 700 ຄື່ງ 800 ແລະ 1,100 ຄື່ງ 1,200 ເມຕຣ ພບວ່າໃຫ້ຄ່າເຄລື່ຈຳນວນວັນທີ່ເກີດໂຄກນ້ອຍທີ່ສຸດຕື່ອ 183.52 ແລະ 181.88 ວັນ ຕານລຳດັບ ຜົ່ງນ້ອຍກວ່າຄ່າເຄລື່ຈາກ ດັນທີ່ຮະດັບກວາມສູງເໜີນອະດັບນໍ້າທະເລ 300 ຄື່ງ 400 ເມຕຣ ຕື່ອ 194.84 ວັນ ອ່າງນີ້ນັບສຳຄັງຢືນແລະພບວ່າກາຣພຣາງແສງແລະກວາມສູງເໜີນອະດັບນໍ້າທະເລຕ່າງໆ ໄນມີປົງສັນພັນຮັກນີ້ຈຳນວນວັນທີ່ເກີດໂຄກຂອງເອັ້ນຂ້າວຕອກປາກແລມ (ຕາຮາງ 29)

**ตาราง 29 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อความยาวของช่องคอก
ระยะห่างระหว่างคอกบนช่อง และจำนวนวันที่เกิดคอกของอึ่งข้าวตอกปากแหลม**

ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ความยาวช่องคอก (ม.) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
	50%	60%	70%	
300-400	43.37 ^a	42.45 ^a	41.69 ^a	42.50 ^a
700-800	31.24 ^a	31.63 ^a	33.58 ^a	32.15 ^b
1,100-1,200	27.49 ^a	29.84 ^a	27.87 ^a	28.40 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	34.03 ^a	34.64 ^a	34.38 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	ระยะห่างระหว่างคอกบนช่อง (ม.) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
50%	60%	70%	ค่าเฉลี่ย ^{2/}	
300-400	4.79 ^a	4.68 ^a	5.01 ^a	4.83 ^a
700-800	3.50 ^a	3.52 ^a	3.72 ^a	3.58 ^b
1,100-1,200	3.16 ^a	3.50 ^a	3.47 ^a	3.38 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	3.82 ^a	3.90 ^a	4.07 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนวันที่เกิดคอก (วัน) ^{1/}			ค่าเฉลี่ย ^{2/}
50%	60%	70%	ค่าเฉลี่ย ^{2/}	
300-400	192.98 ^a	195.71 ^a	194.84 ^a	195.84 ^a
700-800	186.01 ^a	184.27 ^a	180.29 ^a	183.52 ^b
1,100-1,200	178.38 ^a	184.10 ^a	183.17 ^a	181.88 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3/}	185.79 ^a	188.02 ^a	186.43 ^a	

หมายเหตุ ^{1/} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2/} ค่าเฉลี่ยในแนวเดียวกันที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{3/} ค่าเฉลี่ยในแนวโนนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

เอื่องข้าวตอกปากແລມดັນທີ່ອູ້ກາຍໄດ້ກາຣພຣາງແສງ 50 60 ແລະ 70 ເປ່ອຮັ້ນຕໍ່
ພບວ່າມີຄ່າເຄີຍຂ່າຍກາຣບານຂອງຄອກນັນດັນໄມ້ມີການແຕກຕ່າງກັນທາງສົດີຕື່ອ 24.00 24.27 ແລະ
24.42 ວັນ ຕາມລຳດັບດັນເຂົ້າງຂ້າວຕອກປາກແລມທີ່ຮະດັບການສູງເໜືອຮະດັບນ້ຳທະເລ 300 ຄື່ງ 400
ແລະ 1,100 ຄື່ງ 1,200 ເມຕຣພບວ່າໃຫ້ຄ່າເຄີຍຈຳນວນຂ່າຍກາຣບານຂອງຄອກນັນນາກທີ່ສຸດຕື່ອ 26.13
ແລະ 24.76 ວັນ ຕາມລຳດັບ ຜົ່ງນາກກວ່າຄ່າເຄີຍຈຳນວນຈົ່າກັນທີ່ຮະດັບການສູງເໜືອຮະດັບນ້ຳທະເລ 700 ຄື່ງ
800 ເມຕຣ ຕື່ອ 21.81 ວັນ ອຍ່າງນິນຍສຳຄັຟຝຶ່ງແລະພບວ່າກາຣພຣາງແສງແລະການສູງເໜືອຮະດັບນ້ຳທະເລ
ຕ່າງໆ ໄນມີປົງສັນພັນຮັກນ້ອຍຂ່າຍກາຣບານຂອງຄອກນັນຂອງເຂົ້າງຂ້າວຕອກປາກແລມ

ເຂົ້າງຂ້າວຕອກປາກແລມດັນທີ່ອູ້ກາຍໄດ້ກາຣພຣາງແສງ 50 60 ແລະ 70 ເປ່ອຮັ້ນຕໍ່
ພບວ່າມີຄ່າເຄີຍເປ່ອຮັ້ນຕໍ່ກາຣເກີດຄອກໄມ້ມີການແຕກຕ່າງກັນທາງສົດີຕື່ອ 90.41 89.30 ແລະ 92.93
ເປ່ອຮັ້ນຕໍ່ ຕາມລຳດັບ ດັນເຂົ້າງຂ້າວຕອກປາກແລມທີ່ຮະດັບການສູງເໜືອຮະດັບນ້ຳທະເລ 300 ຄື່ງ 400
700 ຄື່ງ 800 ແລະ 1,100 ຄື່ງ 1,200 ເມຕຣພບວ່າໃຫ້ຄ່າເຄີຍເປ່ອຮັ້ນຕໍ່ກາຣເກີດຄອກໄມ້ມີການແຕກຕ່າງ
ກັນທາງສົດີຕື່ອ 93.89 88.59 ແລະ 90.16 ເປ່ອຮັ້ນຕໍ່ ຕາມລຳດັບ ແລະພບວ່າກາຣພຣາງແສງແລະການ
ສູງເໜືອຮະດັບນ້ຳທະເລຕ່າງໆ ໄນມີປົງສັນພັນຮັກນ້ອຍເປ່ອຮັ້ນຕໍ່ກາຣເກີດຄອກຂອງເຂົ້າງຂ້າວຕອກປາກ
ແລມ

ເຂົ້າງຂ້າວຕອກປາກແລມດັນທີ່ອູ້ກາຍໄດ້ກາຣພຣາງແສງ 50 60 ແລະ 70 ເປ່ອຮັ້ນຕໍ່
ພບວ່າມີຄ່າເຄີຍຈຳນວນຂ່ອຄອກຝ້ອໄມ້ມີການແຕກຕ່າງກັນທາງສົດີຕື່ອ 2.89 3.67 ແລະ 2.78 ຂ່ອ¹
ຕາມລຳດັບດັນເຂົ້າງຂ້າວຕອກປາກແລມທີ່ຮະດັບການສູງເໜືອຮະດັບນ້ຳທະເລ 700 ຄື່ງ 800 ເມຕຣພບວ່າ
ໃຫ້ຄ່າເຄີຍຈຳນວນຂ່ອຄອກຝ້ອນາກທີ່ສຸດຕື່ອ 4.67 ຂ່ອ ຜົ່ງນາກກວ່າຄ່າເຄີຍຈຳນວນທີ່ຮະດັບການສູງເໜືອຮະດັບນ້ຳທະເລ
300 ຄື່ງ 400 ແລະ 1,100 ຄື່ງ 1,200 ເມຕຣ ຕື່ອ 2.56 ແລະ 2.11 ຂ່ອ ຕາມລຳດັບ ອຍ່າງນິ
ນຍສຳຄັຟຝຶ່ງແລະພບວ່າກາຣພຣາງແສງແລະການສູງເໜືອຮະດັບນ້ຳທະເລຕ່າງໆ ໄນມີປົງສັນພັນຮັກນ້ອຍ
ຈຳນວນຂ່ອຄອກຝ້ອຂອງເຂົ້າງຂ້າວຕອກປາກແລມ (ຕາງໆ 30)

**ตาราง 30 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่ออายุการบานของดอกบันตัน
เปอร์เซ็นต์การเกิดดอก และจำนวนช่อดอกฟื้อของเอื้องข้าวทอกภาคแหลม**

ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	อายุการบานของดอกบันตัน (วัน) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	50%	60%	70%	
300-400	26.32 ^a	25.56 ^a	26.50 ^a	26.13 ^a
700-800	20.97 ^a	21.20 ^a	23.25 ^a	21.81 ^b
1,100-1,200	24.72 ^a	26.05 ^a	23.52 ^a	24.76 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3*}	24.00 ^a	24.27 ^a	24.42 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	เปอร์เซ็นต์การเกิดดอก (%) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	50%	60%	70%	
300-400	95.00 ^a	91.67 ^a	95.00 ^a	93.89 ^a
700-800	84.74 ^a	88.07 ^a	92.96 ^a	88.59 ^a
1,100-1,200	91.49 ^a	88.16 ^a	90.84 ^a	90.16 ^a
ค่าเฉลี่ย ^{3*}	90.41 ^a	89.30 ^a	92.93 ^a	
ความสูงเหนือ ระดับน้ำทะเล (ม.)	จำนวนช่อดอกฟื้อ (ช่อ) ^{1*}			ค่าเฉลี่ย ^{2**}
	50%	60%	70%	
300-400	1.33 ^a	4.00 ^a	2.33 ^a	2.56 ^b
700-800	6.00 ^a	4.33 ^a	3.67 ^a	4.67 ^a
1,100-1,200	1.33 ^a	2.67 ^a	2.33 ^a	2.11 ^b
ค่าเฉลี่ย ^{3*}	2.89 ^a	3.67 ^a	2.78 ^a	2.89 ^a

หมายเหตุ ^{1*} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

^{2**} ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

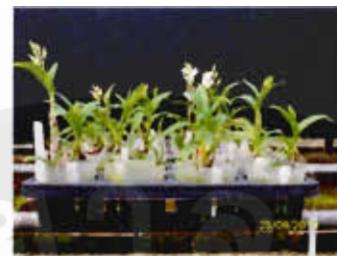
^{3*} ค่าเฉลี่ยในแนวโนนที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* ระดับความเชื่อมั่น 95% วิเคราะห์โดย DMRT

** ระดับความเชื่อมั่น 99% วิเคราะห์โดย DMRT

การพรางแสง 50 เมตร เช่นเดียวกับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร

การพรางแสง 60 เมตร เช่นเดียวกับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร

การพรางแสง 70 เมตร เช่นเดียวกับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร

การพรางแสง 50 เมตร เช่นเดียวกับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร

การพรางแสง 60 เมตร เช่นเดียวกับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร

การพรางแสง 70 เมตร เช่นเดียวกับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร

การพรางแสง 50 เมตร เช่นเดียวกับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200 เมตร

การพรางแสง 60 เมตร เช่นเดียวกับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200 เมตร

การพรางแสง 70 เมตร เช่นเดียวกับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200 เมตร

ภาพ 7 แสดงลักษณะการเจริญเติบโตและออกดอกของเอื้องข้าวตอกปากแห่งน้ำจากการเปรียบเทียบการพรางแสงร่วมกับความสูงเหนือระดับน้ำทะเลในแต่ละกรรมวิธี

วิจารณ์ผลการทดลอง

การทดลองที่ 1 ผลของวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของเอื้องนางลม เอื้องน้ำครั้งสายสั้น และเอื้องข้าวตอกปากแหณในร่องปี

การใช้สแฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูลูก ให้ค่าเฉลี่ยจำนวนลำลูกกล้วยและจำนวนช่อดอกต่อจำนวนช่อบาดาลของเอื้องนางลมมากกว่าการใช้ถ่านและการมะพร้าวเป็นวัสดุปูลูก และให้ค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่เกิดดอกของเอื้องนางลมน้อยกว่าการใช้ถ่านและการมะพร้าวเป็นวัสดุปูลูก ให้ค่าเฉลี่ยจำนวนใบของเอื้องนางลม จำนวนลำลูกกล้วยและความยาวลำลูกกล้วยของเอื้องข้าวตอกปากแหณมากกว่าการใช้ถ่านเป็นวัสดุปูลูกในขณะที่การใช้สแฟกนัมมอสและการมะพร้าวเป็นวัสดุปูลูกให้ค่าเฉลี่ยความยาวลำลูกกล้วย ความยาวใบ ความกว้างใบ และเบอร์เซ็นต์การเกิดดอกของเอื้องนางลมจำนวนใบ ความยาวใบ ความกว้างใบ จำนวนช่อดอกต่อลำลูกกล้วย และเบอร์เซ็นต์การเกิดดอกของเอื้องข้าวตอกปากแหณมากกว่าการใช้ถ่านเป็นวัสดุปูลูกทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัสดุปูลูกสแฟกนัมมอสสามารถเก็บความชื้นได้พอเหมาะสม และระบบทน้ำได้ดีซึ่งกล่าวไม่สามารถดูดซึมไปใช้ได้ (ระพี, 2530) ซึ่งสอดคล้องกับการใช้สแฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูลูกในเอื้องแซะหอนโดยให้ค่าเฉลี่ยจำนวนลำลูกกล้วย ความยาวลำลูกกล้วย และความยาวใบ มากกว่าการใช้ พืชมอสผอมกับเพอโรไลท์และกระถางดินเผาเป็นวัสดุปูลูก อย่างมีนัยสำคัญ (ชิต, 2546) และ สแฟกนัมมอสชนิดนี้เป็นวัสดุปูลูกของกล่าวไม่ใช้ได้ทั้งสุดและแห้ง สแฟกนัมมอสที่มีความชื้นอยู่จะดีกว่า แต่สภาพเป็นปุ๋ยทางธรรมชาติที่เหมาะสมสำหรับกล่าวไม่โดยไม่จำเป็นต้องให้ปุ๋ยเพิ่ม มีประโยชน์อย่างยิ่งที่ช่วยเพิ่มพูพิธที่อ่อนแอบหรือเป็นโรค เป็นประโยชน์ดีก็กล่าวไม่ที่ปูลูกใหม่เชื่อว่าความเป็นกรดในสแฟกนัมมอสจะช่วยป้องกันโรคได้ (Baker and Baker, 1991) การใช้การมะพร้าวเป็นวัสดุปูลูกให้ค่าเฉลี่ยจำนวนดอกต่อช่อบาดาล และอายุการนานของดอกบนต้นของเอื้องข้าวตอกปากแหณมากกว่าการใช้ถ่านและสแฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูลูกให้ค่าเฉลี่ยความกว้างลำลูกกล้วย จำนวนดอกต่อช่อ ความยาวช่อดอก และระยะห่างระหว่างดอกบนช่อบาดาลของเอื้องข้าวตอกปากแหณมากกว่าการใช้ถ่านและสแฟกนัมมอสเป็นวัสดุปูลูก การใช้ถ่านเป็นวัสดุปูลูก ให้ค่าเฉลี่ยเบอร์เซ็นต์การเกิดดอกของเอื้องน้ำครั้งสายสั้นมากกว่าการใช้การมะพร้าวและสแฟกนัมมอสสอดคล้องกับการศึกษาของ Phalaenopsis พันธุ์การค้า 2 พันธุ์คือ Stripe และ White Red Lip ในวัสดุปูลูกที่มีส่วนผสมของการมะพร้าวผสมกับสแฟกนัมมอสแตกต่างกัน 5 กรัมวิชี พนวจ ไม่ว่าไม่มีความแตกต่างของจำนวนใบ น้ำหนักสด และน้ำหนักแห้งของพืชทั้งสองพันธุ์ (Hwang and Jeong, 2007) การใช้

ถ่านและสไฟกันน้มอสเป็นวัสดุปูลูกให้ค่าเฉลี่ยจำนวนช่องดีดออกฟองของอึ่งข้าวตอกปากแหลมมากกว่าการใช้กานมะพร้าวซึ่งจากการศึกษาวัสดุปูลูกที่เหมาะสมในการปูลูกเลี้ยงกลัวไขไม้ร่องเท้า Narine ห้องดื่นภาคตะวันออกในวัสดุปูลูกที่มีส่วนผสมของกานมะพร้าวแตกต่างกัน 6 กรรมวิธีพบว่า วัสดุปูลูกที่มีส่วนผสมของอัญชาตงบุ: ในก้านฟูนักเปลือกมะพร้าวสับ: ถ่านอัตราส่วน 1:2:0.5:1 เป็นวัสดุปูลูกที่ทำให้ร่องเท้า Narine มีการเจริญเติบโตดีสมบูรณ์แข็งแรงและมีการอุดออกสายงานมีความสมบูรณ์ดีเฉลี่ย 72.98 เปอร์เซ็นต์ ไม่ต่างจากวัสดุปูลูกที่นิยมใช้เป็นการค้าในปัจจุบัน (ชนพู และคณะ, 2552) ทั้งนี้วัสดุปูลูกที่ดีต้องมีความทนทานไม่ผุปือหรือลายตัวได้ง่ายสามารถเก็บความชื้นได้ดีแต่ไม่แฉะ สะอาดปราศจากกลิ่นเป็นพิษ หาได้จ่ายและราคายอดเยี่ยมควรแก้วิธีปฏิบัติในการปูลูก ไม่เป็นอาหารหรือสิ่งที่ศัตรูชอบ (ระพี, 2516) การใช้กานมะพร้าวเป็นวัสดุปูลูกต้องตรวจสอบคุณภาพของกานมะพร้าวที่ใช้ไม่ให้มีสารเคมีและควรใช้ในพื้นที่ๆ ไม่มีฟันดกชุก เพราะกานมะพร้าวชุ่มน้ำมากเกินไปจะผุง่าย ทำให้ต้องเปลี่ยนวัสดุปูลูกบ่อย (โอพาร และเกรเมรูพงษ์, 2546)

การให้น้ำวันละครั้ง ให้ค่าเฉลี่ยความยาวลำลูกกลัวและความกว้างใบของอึ่งนางลง และอายุการบานของดอกบนดันของอึ่งข้าวตอกปากแหลมมากกว่าการให้น้ำ 3 วันครั้ง ให้ค่าเฉลี่ยความกว้างลำลูกกลัวของอึ่งนางลง และจำนวนลำลูกกลัว ความกว้างลำลูกกลัวจำนวนใบ ความยาวใบ จำนวนช่องดีดออกต่อลำลูกกลัว จำนวนดีดออกต่อช่อ ความยาวช่อ ระยะห่างระหว่างดีดออกบนช่อ และเปอร์เซ็นต์การเกิดดีดออกของอึ่งข้าวตอกปากแหลมมากกว่าการให้น้ำ 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง ให้ค่าเฉลี่ยความกว้างใบของอึ่งข้าวตอกปากแหลมมากกว่าการให้น้ำ 2 วันครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับการให้น้ำวันละครั้งแก้ดันอึ่งแซะหนองในระบบเจริญพันธุ์ทำให้ค่าเฉลี่ยจำนวนลำลูกกลัวมากกว่าดันอึ่งแซะหนองที่รดน้ำให้ 2 และ 3 วันต่อครั้ง อย่างมีนัยสำคัญ (ชิต, 2547) การให้น้ำ 2 วันครั้ง ให้ค่าเฉลี่ยระยะห่างระหว่างดีดออกบนช่อของอึ่งนางลง มากกว่าการให้น้ำวันละครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษากับดันกล้าเอื้องแซะหนองพบว่า การให้น้ำ 2 ครั้งต่อวันให้ค่าเฉลี่ยเส้นผ่าศูนย์กลางลำลูกกลัวของดันเอื้องแซะหนองมากกว่าการให้น้ำ 1 ครั้งต่อวันและ 1 ครั้งต่อสองวัน อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่าดันกล้าไขไม้เอื้องแซะหนองต้องการความชื้นในเครื่องปูลูกอย่างสม่ำเสมอ จึงมีการสะสมอาหารได้ดีกว่าดันที่ปูลูกในวัสดุที่มีความชื้นน้อยกว่า (ชิต, 2546) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษากับดันกล้ากลัวไม้เอื้องแซะหนอง พนบว่า การให้น้ำวันละ 2 ครั้ง มีผลทำให้เส้นผ่าศูนย์กลางลำลูกกลัวมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (วินทร์, 2545) การให้น้ำ 3 วันครั้งให้ค่าเฉลี่ยความยาวลำลูกกลัว จำนวนใบ ความยาวใบ จำนวนช่องดีดออกต่อลำลูกกลัวของอึ่งน้ำครั้งสายสัมมากกว่าการให้น้ำวันละครั้ง และ 2 วันครั้งและให้ค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่เกิดดีดออกของอึ่ง

ข้าวตอกปากແຫມນ້ອຍກວ່າການໃຫ້ນ້ຳວັນລະຄຽງ ແລະ 2 ວັນຄຽງໃຫ້ຄ່າເສດື່ອຄວາມກວ້າງລໍາຖຸກຄ້ວຍ
ຈຳນວນຄອກຕ່ອງຂ່ອນາກກວ່າການໃຫ້ນ້ຳວັນລະຄຽງ ການໃຫ້ນ້ຳ 2 ວັນຄຽງ ແລະ 3 ວັນຄຽງ ໃຫ້ຄ່າເສດື່ອ
ຈຳນວນຂ່ອຄອກຝ່ອຂອງເອື່ອງข້າວຕອກປາກແຫມນາກກວ່າການໃຫ້ນ້ຳວັນລະຄຽງການສຶກຍາກັບ ແກຣນາໂຕ
ຟິລັນນາແຕ ພບວ່າການໃຫ້ນ້ຳ 2 ວັນຄຽງ ໃຫ້ຄ່າເສດື່ອຄວາມຍາວໃນນາກກວ່າການໃຫ້ນ້ຳວັນລະຄຽງ ແລະ 3
ວັນຄຽງ ອຍ່າງມີນັບສຳຄັນຢືນທາງສົດີ (ຈັກພັ້ນ, 2547)

ການໃຊ້ຄ່ານ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳວັນລະຄຽງ 2 ວັນຄຽງ ແລະ 3 ວັນຄຽງ ແລະການ
ນະພັງວ່າວ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳ 3 ວັນຄຽງ ໃຫ້ຄ່າເສດື່ອເປົ່າເປົ້າເສີ່ນຕົວເກີດຄອກຂອງເອື່ອນ້ຳຄຽງສາຍສັນ
ນາກກວ່າການໃຊ້ການນະພັງວ່າວ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳວັນລະຄຽງແລະ 2 ວັນຄຽງແລະສັເພັກນັ້ນອສ່ວມກັບ
ການໃຫ້ນ້ຳວັນລະຄຽງແລະ 2 ວັນຄຽງ ການໃຊ້ການນະພັງວ່າວ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳວັນລະຄຽງ ໃຫ້ຄ່າເສດື່ອ
ຂອງຄວາມກວ້າງໃນຂອງເອື່ອນາງລົມນາກກວ່າກຣຣນວິທີທີ່ໃຊ້ຄ່ານ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳ 2 ວັນຄຽງແລະ 3 ວັນ
ຄຽງແລະຈຳນວນຄອກຕ່ອງຂ່ອງເອື່ອງข້າວຕອກປາກແຫມນາກກວ່າການໃຊ້ຄ່ານ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳວັນລະ
ຄຽງ 2 ວັນຄຽງແລະ 3 ວັນຄຽງ ແລະການນະພັງວ່າວ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳ 2 ວັນຄຽງ ແລະສັເພັກນັ້ນອສ
່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳ 2 ວັນຄຽງ ແລະ 3 ວັນຄຽງ ຈຶ່ງສອດຄລ້ອງກັບການສຶກຍາການໃຊ້ສັເພັກນັ້ນອສແລະ
ການນະພັງວ່າເປັນວັສດຸປຸງລູກຮ່ວມກັບຄວາມຄືຂອງການໃຫ້ນ້ຳວັນລະຄຽງ 2 ວັນຄຽງ ແລະ 3 ວັນຄຽງ ພບວ່າ
ໃຫ້ຄ່າເສດື່ອຈຳນວນຄອກຕ່ອງຂ່ອງເອື່ອນ້ຳຄຽງສາຍສັນ ໄນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງສົດີ (ສາງວຸດ, 2547)
ການໃຊ້ສັເພັກນັ້ນອສ່ວມກັບການ ໃຫ້ນ້ຳວັນລະຄຽງ ໃຫ້ຄ່າເສດື່ອເປົ່າເປົ້າເສີ່ນຕົວອະນຸຍົດຂອງເອື່ອນາງລົມ
ນ້ອຍກວ່າກຣຣນວິທີອື່ນ ແລະຄວາມຍາວໃນຂອງເອື່ອງข້າວຕອກປາກແຫມນາກກວ່າການໃຊ້ຄ່ານ່ວມກັບການ
ໃຫ້ນ້ຳ 3 ວັນຄຽງ ແລະ ສັເພັກນັ້ນອສ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳ 2 ວັນຄຽງ ຈຶ່ງສອດຄລ້ອງກັບການສຶກຍາກັບແກຣນ
ນາໂຕຟິລັນນາແຕ ພບວ່າການໃຊ້ ສັເພັກນັ້ນອສເປັນວັສດຸປຸງລູກຮ່ວມກັບຄວາມຄືຂອງການໃຫ້ນ້ຳ 2 ວັນຄຽງ
ແລະ 3 ວັນຄຽງ ໃຫ້ຄ່າເສດື່ອຄວາມຍາວໃນ ຄວາມຍາວລໍາຖຸກຄ້ວຍ ແລະຄວາມກວ້າງລໍາຖຸກຄ້ວຍ ນາກກວ່າຈາກ
ການໃຊ້ສັເພັກນັ້ນອສເປັນວັສດຸປຸງລູກຮ່ວມກັບຄວາມຄືຂອງການໃຫ້ນ້ຳວັນລະຄຽງແລະການໃຊ້ການນະພັງວ່າ
ຟລອຮັບໄວນ ແລະຄ່ານ່ວມເປັນວັສດຸປຸງລູກຮ່ວມກັບການໃຫ້ນ້ຳທຸກຮະດັບອຍ່າງມີນັບສຳຄັນຢືນ (ຈັກພັ້ນ, 2547)
ທັງນີ້ສິ່ງທີ່ກວ່າຄຳນິ້ນຄື່ນເສນອດືອດັນກ້ວຍໄນ້ມີໂຄສາຕາຍແລະະຈັກໄດ້ຈ່າຍເມື່ອມີນັ້ນາກເກີນໄປ ແຕ່
ຂພະເຕີວິກັນຄ້າໄມ່ຮັນກ້ວຍໄນ້ນາກຄ້ວຍໄນ້ນານຄື່ນ 1 ສັປາກ໌ ຕັນກ້ວຍໄນ້ກີ່ຂັງຄົງເຈີ່ງແຕ່ໄຕຕ່ໄປໄດ້
(ຄຣະຈິຕ, 2547)

การทดลองที่ 2 ผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของอีองนางลุมอีองน้ำครั้งสายสั้น และอีองข้าวตอกปากเหลงในรอบปี

การพรางแสงที่ระดับ 70 เปอร์เซ็นต์ ให้ค่าเฉลี่ยระยะห่างระหว่างดอกบนชื่อของอีองนางลุมมากกว่าการพรางแสงที่ระดับ 50 เปอร์เซ็นต์ การพรางแสงที่ระดับ 60 เปอร์เซ็นต์ให้ค่าเฉลี่ยความยาวลำลูกกล้าวยของอีองน้ำครั้งสายสั้นมากกว่าการพรางแสงที่ระดับ 50 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการลดความเข้มของแสงหรือการพรางแสงให้แก่พืชมีผลทำให้ความกว้างความยาว ความสูง ลดลงทั้งความยาวของก้าน ลำต้นนั้นเพิ่มขึ้น (Kawai and Shikans, 1972) และการศึกษาผลของระดับความเข้มของแสงต่อการเจริญเติบโตของเฟิร์นบางชนิด พบว่า ระดับความเข้มของแสง 30 เปอร์เซ็นต์ (พรางแสง 70 เปอร์เซ็นต์) มีผลทำให้ใบของเฟิร์นบนสันติสุกของมีความยาวเฉลี่ยใบสูงสุด (ไกรทอง, 2546) และพบว่า การปลูกอีองพร้าวภายใต้การพรางแสงด้วยชาแรง 60 เปอร์เซ็นต์ ได้หลังคาพลาสติก มีการเจริญเติบโตทางด้านลำต้นดีกว่า รวมทั้งมีการแห้งช่อดอกเร็ว ก้านช่อดอกมีขนาดใหญ่ ช่อดอกมีความยาว และแสดงอาการครองร่วงทั้งช่อซักกว่าการพรางแสงด้วยวิธีอื่น (สริยาภรณ์, 2549)

การปลูกในพื้นที่มีความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร ให้ค่าเฉลี่ยจำนวนลำลูกกล้าวย ความยาวลำลูกกล้าวย จำนวนใบ ความยาวใบ ความกว้างใบ จำนวนช่อต่อลำลูกกล้าวย จำนวนดอกต่อช่อ ความขาวช่อดอก ระยะห่างระหว่างดอกบนชื่อ และเปอร์เซ็นต์การเกิดดอกของอีองนางลุมและความยาวลำลูกกล้าวย จำนวนใบ ความขาวใบ ความกว้างใบ จำนวนช่อต่อลำลูกกล้าวย เปอร์เซ็นต์การเกิดดอกและจำนวนช่อดอกฟื้อของอีองน้ำครั้งสายสั้นและความกว้างลำลูกกล้าวย จำนวนดอกต่อช่อ ความขาวช่อนากกว่าที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตรทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมของพื้นที่สูงและพื้นที่ต่ำมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะสภาพภูมิอากาศที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตรมีความชื้นสัมพันธ์สูงกว่าที่ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร (ตารางผนวก 94 95 และ 96) และในช่วงฤดูฝนมีปริมาณหมอกที่สูงทำให้สกุปลูกมีความชื้นลดลงทำให้รากของกล้าวยไม่น่าเชื่อมั่นผลต่อค่านการเจริญเติบโตและค่านการออกดอกของกล้าวยไม้ซึ่งกล้าวยไม้ส่วนใหญ่ต้องการความชื้นสูงและมีความชื้นสัมพันธ์ในอากาศ 60 ถึง 80 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ต้องการให้บริเวณรากชื้นและจนเกินไป ที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200 เมตร ให้ค่าเฉลี่ยความกว้างลำลูกกล้าวยของอีองนางลุมมากกว่าที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 และ 700 ถึง 800 เมตร ที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร ให้ค่าเฉลี่ยอายุการบานของดอกบนต้นของอีอง

นางลงมากกว่าที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร และความยาวช่องคอของอื่องน้ำ ครั้งสายสัมมา กว่าที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200 เมตร ที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร ให้ค่าเฉลี่ยเปอร์เซ็นต์การครอบคลุมมากกว่า ลงจำนวนช่องลำลูกกล้ำย และอาณาจักรบานของคอ กบันด้านของอื่องข้าวตอกปากแหลม มากกว่าที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร ที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร ให้ค่าเฉลี่ยความยาวลำลูกกล้ำยของอื่องข้าวตอกปากแหลมมากกว่าที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร และให้ค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่เกิดคอของอื่องข้าวตอกปากแหลมน้อยกว่าที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร และให้ค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่เกิดคอของอื่องน้ำ ครั้งสายสัมมาน้อยกว่าที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร ให้ค่าเฉลี่ยจำนวนวันที่เกิดคอของอื่องข้าวตอกปากแหลมมากกว่าที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร และให้ค่าเฉลี่ยจำนวนช่องคอของอื่องข้าวตอกปากแหลมมากกว่าที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร จากผลการทดลองดังกล่าวอาจเป็นผลเนื่องมาจากการสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ของแหล่งกำเนิดรวมทั้งบทบาทการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ ซึ่งความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเป็นกระบวนการมีผลกำหนดครุภักดิ์และนิสัยของพันธุ์กล้ำยไม่ในท้องถิ่น อาทิ เช่น ระดับความสูงจากน้ำทะเล (elevation) และองศาสีน้ำรุ้งบนโลก (degree of latitude) เป็นต้น (ระพี, 2544) เช่นเดียวกับการศึกษาในสหราชอาณาจักรที่แสดงพันธุ์นี้การเจริญเติบโตแตกต่างกันของเนื้องามจากปัจจัยทางพันธุกรรมและปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น อุณหภูมิแสงและความชื้นอีกทั้งจากปัจจัยภายในตัวพืชเอง ได้แก่สารเคมีหรือฮอร์โมนที่พืชผลิตขึ้นปัจจัยทั้งสามนี้จะมีอิทธิพลร่วมกัน (สมบูรณ์, 2544; Battey *et al.*, 1998; Braun and Kender, 1985) สำหรับปัจจัยจากสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะอุณหภูมิหากอยู่ในระดับที่เหมาะสมจะทำให้กระบวนการสังเคราะห์แสงและกระบวนการต่างๆทางศรีร่วมชาเป็นไปด้วยดี เช่น อุณหภูมิที่เหมาะสมสนับสนุนการเจริญเติบโตและการพัฒนาของใบสหราชอาณาจักรที่อยู่ระหว่าง 20 ถึง 25 องศาเซลเซียส (ผ่องค์ชัย, 2543) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการท้องที่แต่ละแหล่งยื่นมีคืน พื้นที่อากาศความชื้นราดีไม่เหมือนกัน ซึ่งจะเป็นเหตุที่ทำให้การปฏิบัติเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ เหล่านี้มีผลกันไปด้วยซึ่งความจริงแล้วกล้ำยไม้ชนิดเดียวกันมีความต้องการสิ่งแวดล้อมต่างๆ เหมือนกัน ไม่ว่าจะอยู่ในที่แห้ง燥หากแต่สิ่งแวดล้อมที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติในแต่ละแห่งยื่นไม่เหมือนกัน จึงทำให้การปฏิบัติมีผลกันไปด้วย เช่น แหล่งที่มีความชุ่มชื้นสูงการให้น้ำก็ต้องให้แต่น้อย ถ้าอีกแหล่งหนึ่งซึ่งปลูกกล้ำยไม้ชนิดเดียวกันแต่ความชุ่มชื้นของอากาศต่างกัน ก็จำเป็นจะต้องให้น้ำมากกว่า (ระพี, 2530)

ที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร ร่วมกับการพรางแสง 50 และ 60 เปอร์เซ็นต์ให้ค่าเฉลี่ยจำนวนใบของอีองนางลมมากกว่าต้นที่ปลูกที่ความสูงระดับเดียวกันร่วมกับการพรางแสง 70 เปอร์เซ็นต์ และค่าเฉลี่ยจากการวิธีอื่น

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการทดลอง

การศึกษาผลของวัสดุปูลูกและความตื่นของการให้น้ำ ต่อการเริ่ญเตบ โถและอุด คอกของเอื้องนางลม เอื้องน้ำครั้งสายสัน្ឩ และเอื้องข้าวตอกปากแหลมในรอบปี พนวจการใช้ สแฟกนั้มมอสเป็นวัสดุปูลูกให้จำนวนลำลูกกล้วงและจำนวนช่องต่อตัวลำลูกกล้วงของเอื้องนางลมมาก ที่สุดทำให้เอื้องนางลมอุดคอกเร็วที่สุด และให้จำนวนใบของเอื้องนางลม และจำนวนและความ ขาวลำลูกกล้วงของเอื้องข้าวตอกปากแหลมมากกว่าการใช้ถ่านเป็นวัสดุปูลูกการใช้กานมะพร้าว และสแฟกนั้มมอสเป็นวัสดุปูลูก ให้ความขาวลำลูกกล้วง ความขาวใน ความกว้างใน และ เปอร์เซ็นต์การเกิดคอกของเอื้องนางลมและจำนวนใน ความขาวใน ความกว้างใน จำนวนช่องต่อตัว ลำลูกกล้วง และเปอร์เซ็นต์การเกิดคอกของเอื้องข้าวตอกปากแหลมมากที่สุด การใช้กาน มะพร้าวเป็นวัสดุปูลูก ให้จำนวนคอกต่อช่องเอื้องนางลม และอาชญาการบนของคอกบนต้นของ เอื้องข้าวตอกปากแหลมมากกว่าการใช้สแฟกนั้มมอสเป็นวัสดุปูลูกและมีความกว้างลำลูกกล้วง จำนวนคอกต่อช่อง ความขาวช่องคอก และระยะห่างระหว่างคอกบนช่องของเอื้องข้าวตอกปากแหลม มากที่สุดการใช้ถ่านเป็นวัสดุปูลูก ให้เปอร์เซ็นต์การเกิดคอกของเอื้องน้ำครั้งสายสัน្ឩมากที่สุด การ ใช้ถ่านและกานมะพร้าวเป็นวัสดุปูลูก ให้เอื้องนางลมอุดคอกช้าที่สุด การใช้ถ่านและสแฟกนั้ม มอสเป็นวัสดุปูลูก ทำให้เอื้องข้าวตอกปากแหลมนี้จำนวนช่องต่อคอกฝ่อมากที่สุด

การให้น้ำวันละครั้ง ให้ความขาวลำลูกกล้วงและความกว้างใบของเอื้องนางลม และอาชญาการบนของคอกบนต้นของเอื้องข้าวตอกปากแหลมมากกว่าการให้น้ำ 3 วันครั้ง และมี ความกว้างลำลูกกล้วงของเอื้องนางลม และจำนวนลำลูกกล้วง ความกว้างลำลูกกล้วง จำนวนใน ความขาวใน จำนวนช่องต่อตัว ลำลูกกล้วง จำนวนคอกต่อช่อง ความขาวช่อง ระยะห่างระหว่างคอก บนช่อง และเปอร์เซ็นต์การเกิดคอกของเอื้องข้าวตอกปากแหลมมากที่สุด และมีความกว้างใบของ เอื้องข้าวตอกปากแหลมมากกว่าการให้น้ำ 2 วันครั้ง การให้น้ำวันละครั้ง และ 2 วันครั้ง ให้ จำนวนวันที่เกิดคอกและเปอร์เซ็นต์การเกิดคอกของเอื้องน้ำครั้งสายสัน្ឩมากที่สุด การให้น้ำ 2 วัน ครั้ง ให้ระยะห่างระหว่างคอกบนช่องของเอื้องนางลมมากกว่าการให้น้ำวันละครั้ง การให้น้ำ 2 วัน ครั้ง และ 3 วันครั้ง ให้จำนวนช่องต่อคอกฝ่อของเอื้องข้าวตอกปากแหลมมากที่สุดการให้น้ำ 3 วันครั้ง ให้ความขาวลำลูกกล้วง จำนวนใน ความขาวใน ความกว้างใน จำนวนช่องต่อตัว ลำลูกกล้วงของ

เอื่องน้ำครั้งสายสันมากที่สุดและมีความกว้างลำลูกกล้วย จำนวนคอกต่อช่องมากกว่าการให้น้ำวันละครั้ง และทำให้เอื่องข้าวตอปากแหลมออกตอเรือที่สุด

การใช้กานมะพร้าวร่วมกับการให้น้ำวันละครั้ง ให้ความกว้างใบของเอื่องน้ำลงมากกว่ากรณีที่ใช้ต่านร่วมกับการให้น้ำ 2 วันครั้งและ 3 วันครั้งและมีจำนวนคอกต่อช่องของเอื่องข้าวตอปากแหลมมากกว่ากรณีที่ใช้ต่านร่วมกับการให้น้ำวันละครั้ง 2 วันครั้งและ 3 วันครั้ง และกานมะพร้าวร่วมกับการให้น้ำ 2 วันครั้ง และสภาพน้ำมีสร่าวร่วมกับการให้น้ำ 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้งการใช้สภาพน้ำมีสร่าวร่วมกับการให้น้ำวันละครั้ง ทำให้เปอร์เซ็นต์การระดูชีวิตของเอื่องน้ำลงน้อยที่สุด และมีความยาวใบของเอื่องข้าวตอปากแหลมมากกว่ากรณีที่ใช้ต่านร่วมกับการให้น้ำ 3 วันครั้ง และสภาพน้ำมีสร่าวร่วมกับการให้น้ำ 2 วันครั้งการใช้ต่านร่วมกับการให้น้ำวันละครั้ง 2 วันครั้ง และ 3 วันครั้ง และกานมะพร้าวร่วมกับการให้น้ำ 3 วันครั้งให้เปอร์เซ็นต์การเกิดดอกของเอื่องน้ำครั้งสายสันมากกว่าการใช้กานมะพร้าวร่วมกับการให้น้ำวันละครั้ง และ 2 วันครั้ง และสภาพน้ำมีสร่าวร่วมกับการให้น้ำวันละครั้ง และ 2 วันครั้ง

การศึกษาผลของการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล ต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของเอื่องน้ำลง เอื่องน้ำครั้งสายสัน และเอื่องข้าวตอปากแหลมในรอบปี พบว่าการพรางแสงที่ระดับ 70 เปอร์เซ็นต์ ให้ระยะห่างระหว่างคอกบนช่องของเอื่องน้ำลงมากกว่าการพรางแสงที่ระดับ 50 เปอร์เซ็นต์ การพรางแสงที่ระดับ 60 เปอร์เซ็นต์ให้ความยาวลำลูกกล้วยของเอื่องน้ำครั้งสายสันมากกว่าการพรางแสงที่ระดับ 50 เปอร์เซ็นต์ การพรางแสงทุกระดับให้ดำเนินการเจริญเติบโตและการออกดอกของเอื่องข้าวตอปากแหลมไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

การปลูกในพื้นที่มีความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร ให้จำนวนลำลูกกล้วย ความยาวลำลูกกล้วย จำนวนใบ ความยาวใบ ความกว้างใบ จำนวนช่อดอกลำลูกกล้วย จำนวนคอกต่อช่อง ความยาวช่อดอก ระยะห่างระหว่างคอกบนช่อง และเปอร์เซ็นต์การเกิดดอกของเอื่องน้ำลงมากที่สุด และมีความยาวลำลูกกล้วย จำนวนใบ ความยาวใบ ความกว้างใบ จำนวนช่อดอกลำลูกกล้วย เปอร์เซ็นต์การเกิดดอกและมีจำนวนช่อดอกฟื้อของเอื่องน้ำครั้งสายสันมากที่สุด และให้ความยาวช่อดอกของเอื่องน้ำครั้งสายสันมากกว่าที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200 เมตร และมีความกว้างลำลูกกล้วย จำนวนคอกต่อช่อง ความยาวช่อง และทำให้เอื่องข้าวตอปากแหลมออกดอกช้าที่สุดและมีอายุการนานของคอกบนต้นของเอื่องน้ำลงมากกว่าที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร ที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200 เมตร ให้ความกว้างลำลูกกล้วยของเอื่องน้ำลงที่สุด ที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 และ 1,100 ถึง 1,200

เมตร ให้เปอร์เซ็นต์การรอดชีวิตของอีองนางลงมากที่สุด และทำให้อีองน้ำครั้งสายสันนออกดอกออกซ้าที่สุด และมีจำนวนช่อต่อลำลูกกล้ำยและอาบุกานของดอกบนด้านของอีองข้าวดอกปากาแหลงมากที่สุด ที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 และ 1,100 ถึง 1,200 เมตร ให้ความเยาว์ ลำลูกกล้ำยของอีองข้าวดอกปากาแหลงมากที่สุดและออกดอกเร็วที่สุด ที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร ให้จำนวนช่อดอกฟื้อกองอีองข้าวดอกปากาแหลงมากที่สุด และทำให้อีองน้ำครั้งสายสันนออกดอกเร็วที่สุด

การปลูกในพื้นที่มีความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร ร่วมกับการพรางแสง 50 และ 60 เปอร์เซ็นต์ ให้จำนวนใบของอีองนางลงมากที่สุด การพรางแสงร่วมกับความสูงเหนือระดับน้ำทะเลต่อการเจริญเติบโตและออกดอกของอีองน้ำครั้งสายสันนและอีองข้าวดอกปากาแหลง พ布ว่าทำให้ด้านการเจริญเติบโตและการออกดอกไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

การทดลองครั้นี้ใช้วัสดุปูลูกปืน ถ่าน กากมะพร้าว และสแฟกนัมมอส ควรวิเคราะห์หาธาตุอาหารก่อนดำเนินการทดลอง เพื่อให้ทราบถึงปริมาณของธาตุอาหารที่มีอยู่ในแต่ละชนิดของวัสดุปูลูก

บรรณานุกรณ

- การให้น้ำกกลัวยไม้. 2552. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://dnfe5.nfe.go.th/ilp/occupation/45205/45205-6-1.html> (23 สิงหาคม 2552).
- กลุ่มเกษตรสัญจร. 2531. กกลัวยไม้. กรุงเทพฯ: สมมิตร. 63 น.
- ไกวิท กิตติครະกุลภูษะนันท์ สุรียาตันติวัฒน์ จิราพรรพพลีก แฉะศรีสมสุรัตนานนท์. 2542. ผลของpaclobutrazolและความเข้มแสงที่มีต่ออุบัติภัยแก้วในสภาพปลูกเชื้อเพื่อการเพิ่มอัตราอุดชีวิตภายในตัวไม้. วารสารวิชาชีววิทยาและเทคโนโลยี 256-261. ใน การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ครั้งที่ 37. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไกร ทองอุย. 2546. การศึกษาผลของระดับความเข้มของแสงต่อการเจริญเติบโตของพีร์นนางชนิด. เชียงใหม่: ปัญหาพิเศษปริญญาตรี. มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 51 น.
- คณาจารย์ภาควิชาปฐมวิทยา. 2523. ปฐมวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ภาควิชาปฐมวิทยา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 673 น.
- ครรชิต ธรรมศิริ. 2547. เทคโนโลยีการผลิตกกลัวยไม้. กรุงเทพฯ: บริษัทอัมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง. 283 น.
- จักพัฒ ชูเลิศ. 2547. ผลของวัสดุปูกลร่วมกับความถี่ของการให้น้ำต่อการเจริญเติบโตของแกรมนาโนพีลัมนาแท. เชียงใหม่: ปัญหาพิเศษปริญญาตรี. มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 26 น.
- ชุมพู จันที สุภากรณ์ สาชาติ อภิรัติ กอร์ปไพบูลย์ ศิริพร วรกุลคำรงชัย และอัจฉรา ศรีทองคำ. 2552. ศึกษาวัสดุปูกลที่เหมาะสมในการปูกลเดี่ยงกกลัวยไม้รองเท้านาฬิกาในท้องถิ่นภาคตะวันออก. น. 263-266. ใน การประชุมวิชาการพีชสวนแห่งชาติ ครั้งที่ 8. เชียงใหม่: คณะมหิดลกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ชาวลิต ดาวแก้ว. 2546. การปูกลเดี่ยงกกลัวยไม้สำหรับผู้แรกเริ่ม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไอเดียนสโตร์. 164 น.
- ชิต อินปรา. 2546. อิทธิพลของวัสดุปูกล ปูย และความถี่ของการให้น้ำต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้วยอ้อดงแซะหอน. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 52 น.
- . 2457. อิทธิพลของวัสดุปูกล ปูย และความถี่ของการให้น้ำต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้วยอ้อดงแซะหอน. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 47 น.

- แพรก์ชัย พิพัฒน์ชันวงศ์. 2543. สตอร์เบอร์รี. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 216 น.
- ดวงพร นพกุญ. 2536. ภูมิอาณาจักรไทย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 255 น.
- ตนัย บุณยเกียรติ. 2535. การปฏิบัติภาระดังการเก็บเกี่ยวผลไม้. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่. 146 น.
- นฤทธิ์ เจริญกิจประเสริฐ. 2550. คู่มือการปลูกเลี้ยงกล้วยไม้. กรุงเทพฯ: เกษตรสหกรณ์บุ๊คส์.
272 น.
- นันทิยา สมานนท์. 2533. ควรเน้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์. 198 น.
- นิตย์ ศกุนรักษ์. 2541. สารวิทยาของพืช. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 218 น.
- บรรณ บูรณะชนบท. 2542. กล้วยไม้สกุลหวาย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เทพพิทักษ์การพิมพ์.
94 น.
- ปฐพีชล วาข้อคิด. 2547. คู่มือกล้วยไม้. กรุงเทพฯ: เทพพิทักษ์. 240 น.
- ประภัสสร ริษาพันธ์. 2548. การเจริญเติบโตและผลผลิตของสตอร์เบอร์รีในสภาพที่ปลูกที่มี
ความสูงต่างๆ กัน. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
134 น.
- พีระศักดิ์ ฉันท์อุดมโชค. 2540. น้ำ-ปุ๋ย. น. 202-206. ใน สมัคก์ รักไพบูลย์สมบัติ.
ปลูกกล้วยไม้จากประสบการณ์. กรุงเทพฯ: บริษัทธรรมสาร จำกัด.
- พูนศักดิ์ ถักก้าวติดยก鼎. 2548. การให้น้ำและปุ๋ย. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/poonsak/orchid/sec06p01.html>
(4 กันยายน 2552).
- ไพบูลย์ ไฟรีพ่ายฤทธิ์. 2521. ตำราปลูกกล้วยไม้สำหรับผู้เริ่มเล่น. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนสามยุนนิติ
บุคคลอาثارการพิมพ์. 235 น.
- ภูมิรินทร์ คงณี. 2544. การศึกษาการงอกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของต้นกล้าอ่อนแข็งแรง
หลังในสภาพปลูกเชื้อ. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
78 น.
- นาลินี อนุพันธ์สกุล. ม.ป.ป. คู่มือการปลูกกล้วยไม้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
โครงการหนังสือเกษตรชุมชน. 104 น.

- _____. 2542. คู่มือการปููกอกลัวยไม้. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี: เกษตรบุ๊คส์พับลิเคชัน. 120 น.
- ระพี สารคrik. 2516. การปููกอกลัวยไม้ในสภาพแวดล้อมของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ชวนพิมพ์. 850 น.
- _____. 2530. กลัวยไม้. กรุงเทพฯ: ห้องนนทรี. 140 น.
- _____. 2544. กลัวยไม้สำหรับผู้เริ่มต้น. กรุงเทพฯ: วศิริ (บริษัทจำกัด). โครงการ ส่งเสริมคุณธรรมและการศึกษา. 222 น.
- ลลิตี ภาตี. 2546. การเปลี่ยนแปลงทางสังฐานวิทยาและพัฒนาการของพืช. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 320 น.
- วินทร์ จันทร์ตีแก้ว. 2545. ผลของวัสดุปูกร่วมกับความถี่ของการให้น้ำต่อการเจริญเติบโตและ อัตราการростของกลัวยไม้อีองเชะหอน. เชียงใหม่: ปัญหาพิเศษปริญญาตรี. มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 30 น.
- วิทยา สงคากุล. 2526. การเพาะเลี้ยงกลัวยไม้เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: กองอุทบานแห่งชาติ กรมป่าไม้. 184 น.
- สมบุญ เศษภิญญาวัฒน์. 2538. สรีริวิทยาของพืช. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: รั้วเขียว. 213 น.
- _____. 2544. สรีริวิทยาของพืช. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพฤกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 237 น.
- สมเพียร เกษมทรัพย์. 2522. การปููกไม้ดอก. กรุงเทพฯ: ฟันนี่พับลิชชิ่ง. 446 น.
- สวนพฤกษศาสตร์ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ องค์การสวนพฤกษศาสตร์. 2543. กลัวยไม้ไทย. เล่ม 6. กรุงเทพฯ: โอล. เอสพรินติ้งเฮ้าส์. 291 น.
- สราวยุ ศรีสัตย์เสถียร. 2547. ผลของวัสดุปูกร่วมกับการให้น้ำต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้า บร้าโซเลดิโอแคลเกลียเจี้ยหอดิน. เชียงใหม่: ปัญหาพิเศษปริญญาตรี. มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 31 น.
- สริยาภรณ์ ศิริพงษ์. 2549. การศึกษาการเจริญเติบโตและการอุดตอกของอีองพร้าวเพื่อผลิตเป็น กลัวยไม้เเกรนต์กิจ. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 136 น.
- สิงห์ คงพิริยะ. 2513. สรุปคำบรรยายการอบรมวิชาหลักการเพาะปููกกลัวยไม้ของสมาคม กลัวยไม้แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ประชุมวงศ์. 512 น.
- สุจินดา สอนพุค. 2547. ผลของการควบคุมสภาพแวดล้อมต่ออัตราการростของต้นอ่อนอีอง

- แซะหลวง. เรียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 157 น.
 ศุภพันธ์ นิตายน. 2543. ดุตูนิยมวิทยา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 194 น.
- สำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช. 2551. คู่มือศึกษากลัวยไม้ป่า. เล่ม 1. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด. 221 น.
- สำอาง เนตรนารี. 2550. ก้าวยไม้. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: เกษตรสยามบุ๊คส์. 160 น.
- ไสระยา ร่วมรังษี. 2544. สรีร่วมวิทยาไม้ดอก. กรุงเทพฯ: โอ. เอสเพรินติ้งเข้าส์. 100 น.
- อบจังหวัดไทยทอง. 2552. ก้าวยไม้เมืองไทย. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ: บ้านและสวน. 461 น.
- อกสภ. ใจแท้. 2552. นัญชื่อนุสัญญาไซเตส. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา www.dnp.go.th/wffp/บทความบัญชื่อนุสัญญา%5B1%5D.pdf (1 ตุลาคม 2552)
- ฤทธิ์ จารณศรี และจิตรพรพรรณ พลีก. 2519. การเปรียบเทียบชนิดของเครื่องปลูกที่เหมาะสมกับ ก้าวยไม้สกุลหวาน. วิทยาสารสโนรรักด้วยไม้บ้างบน 4: 63-66.
- โอลาร พิทักษ์ และศรษฐพงษ์ เลขวัฒนะ. 2546. แอนทอเรียน. เรียงใหม่: สิรินาฏการพิมพ์. 116 น.
- Baker, M. L. and C. O. Baker. 1991. *Orchid species culture*. Oregon: Portland Timber Press. 250 p.
- . 1996. *Orchid species culture : Dendrobium*. Oregon: Portland Timber Press. 852 p.
- Battey, NH., P. LcMiere., A. Tehrranifar., C. Cekic., S. Taylor., K. J. Shrives., P. Hadlley., A.J. Greenland., J. Darby. and M. J. Wilkinson. 1998. Genetic and environmental control of flowering in strawberry. p. 111-131. In Cockshull KE, Gray D, Seymour GB, Thomas B (eds.). **Genetic and Environmental Manipulation of Horticultural Crops**. Wallingford CAB International. UK: CABI Publishing. 225 p.
- Bichsel, R. G., T. W. Starman and Y. T. Wang. 2006. N P and K requirements of a hybrid Nobile*Dendrobium*. *Journal of the American Society for Horticultural Science* 41(4): 980.
- . 2008. Nitrogen Phosphorus and Potassium requirements for optimizing growth and flowering of the Nobile *Dendrobium* as a potted orchid. *Journal of the American Society for Horticultural Science* 43(2): 328-332.

- Blanchard, M. G. and E. S. Runkle. 2006. Temperature during the day, but not during the night, Controls flowering of *Phalaenopsis* orchids. **Journal of Experimental Botany** 57(15): 4043-4049.
- Braun, J. W. and W. J. Kender. 1985. Correlative bud inhibition and habit of the strawberry as influenced by application of gibberellic acid, cytokinin and chilling during short daylength. **J. Am. Soc. Hort. Sci.** 110: 28-34.
- Hwang, S. J. and B. R. Jeong. 2007. Growth of *Phalaenopsis* plants in five different potting media. **Journal of the Japanese Society for Horticultural Science** 76(4): 319-326.
- James, B. and A. W. Galaton. 1958. **Principles of Plant Physiology**. San Francisco: W. H. Freeman. 499 p.
- Kawai, H. and S. Shikans. 1972. Effect of light intensity on the growth and flowering of *Lespedeza senuliflora*. **Crop physio. Abstr.** 3(3): 591.
- Lee, J. S. 1993. Effect of low temperature treatment on growth and flowering of *Calanthe striata* R. BR. native to korea. **Acta Horticulturae** 337: 81-85.
- Lopez, R. G. and E. S. Runkle. 2008. Effect of temperature and pseudobulb maturity on flowering of the orchid *Miltoniopsis* Augres 'Trinity'. **Acta Horticulturae** 766: 273-278.
- Sheehan, T. J. 1992. Orchids. p. 113-142. In Roy A. L. (ed). **Information to Floriculture**. 2nd ed. New York: Academic Press. 636 p.
- Soon, T. E. 1980. **Orchid of Asia**. Singapore : Time Offset. 317 p.
- Uthairatanakij, A., P. Jitareerat and K. Obsuwan. 2008. Efficacy of chitosan spraying on improving quality of *Dendrobium* Sonia 'No.17' inflorescences. **Acta Horticulturae** 766: 291-298.
- Wang, Y. T. and E. A. Konow. 2002. Fertilizer source and medium composition affect vegetative growth and mineral nutrition of a hybrid Moth orchid. **Journal of the American Society for Horticultural Science** 127: 442-447.
- Wang, Y. T. and A. C. J. Tsai. 2006. Effect of potassium concentration on a hybrid *Phalaenopsis* grown in a bark mix or sphagnum moss. **Journal of the American Society for Horticultural Science** 41(4): 980.

- Wongnok, A., C. Piluek, T. Techasilpitak and S. Tantivivat. 2008. Effect of light emitting diodes on micropropagation of *Phalaenopsis* orchids. **Acta Horticulturae** 788: 149-155.
- Yen, C. Y. T., T. W. Starman, Y. T. Wang and G. Niu. 2008. Effect of cooling temperature and duration on flowering of the Nobile *Dendrobium* orchid. **Journal of the American Society for Horticultural Science** 43(6): 1765-1769

**ตารางผนวก 1 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ
จำนวนลำลูกกล้ำบของເອື່ອງນາງຄມ**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	9.2201	1.1525	4.68	2.51	3.71
A	2	8.6094	4.3047	17.49	3.55	6.01
B	2	0.0506	0.0253	0.10	3.55	6.01
AxB	4	0.5602	0.1400	0.57	2.93	4.58
Error	18	4.4311	0.2462			
Total	26	13.6513	0.5250			

C.V. (%) = 17.53

**ตารางผนวก 2 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของความຍາວ
ลำลูกกล้ำบของເອື່ອງນາງຄມ**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	161.6408	20.2051	4.02	2.51	3.71
A	2	71.5202	35.7601	7.12	3.55	6.01
B	2	46.9398	23.4699	4.67	3.55	6.01
AxB	4	43.1807	10.7952	2.15	2.93	4.58
Error	18	90.3705	5.0206			
Total	26	252.0112	9.6927			

C.V. (%) = 7.96

**ตารางผนวก 3 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของความ
กร้างลำลูกกล้ำของอีองนางลม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	16.7324	2.0915	2.93	2.51	3.71
A	2	2.2819	1.1409	1.60	3.55	6.01
B	2	11.1705	5.5852	7.82	3.55	6.01
AxB	4	3.2801	0.8200	1.15	2.93	4.58
Error	18	12.8485	0.7138			
Total	26	29.5809	1.1377			

C.V. (%) = 7.90

**ตารางผนวก 4 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของจำนวน
ใบของอีองนางลม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	121.4305	15.1788	3.68	2.51	3.71
A	2	95.9285	47.9642	11.64	3.55	6.01
B	2	7.3264	3.6632	0.89	3.55	6.01
AxB	4	18.1756	4.5439	1.10	2.93	4.58
Error	18	74.1657	4.1203			
Total	26	195.5963	7.5229			

C.V. (%) = 15.38

**ตารางผนวก 5 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปลูกและความถี่ของการให้น้ำของความ
ขาวใบของເອື່ອນາງຄນ**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	737.9259	92.2407	3.45	2.51	3.71
A	2	426.5052	213.2526	7.98	3.55	6.01
B	2	110.2568	55.1284	2.06	3.55	6.01
AxB	4	201.1639	50.2910	1.88	2.93	4.58
Error	18	480.8410	26.7134			
Total	26	1218.7669	46.8757			

C.V. (%) = 9.11

**ตารางผนวก 6 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปลูกและความถี่ของการให้น้ำของความ
กวางใบของເອື່ອນາງຄນ**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	46.1204	5.7651	5.62	2.51	3.71
A	2	21.5986	10.7993	10.52	3.55	6.01
B	2	12.1152	6.0576	5.90	3.55	6.01
AxB	4	12.4066	3.1016	3.02	2.93	4.58
Error	18	18.4783	1.0266			
Total	26	64.5987	2.4846			

C.V. (%) = 6.66

**ตารางผนวก 7 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ
เบอร์เซ่น์การอุดชีวิตของอีองนางลม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	1335.1852	166.8981	2.95	2.51	3.71
A	2	207.4074	103.7037	1.84	3.55	6.01
B	2	390.7407	195.3704	3.46	3.55	6.01
AxB	4	737.0370	184.2593	3.26	2.93	4.58
Error	18	1016.6667	56.4815			
Total	26	2351.8519	90.4558			

C.V. (%) = 7.83

**ตารางผนวก 8 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของจำนวน
ช่องออกต่อคำลูกกล้ำของอีองนางลม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	64.7938	8.0992	6.07	2.51	3.71
A	2	49.6224	24.8112	18.60	3.55	6.01
B	2	0.6845	0.3422	0.26	3.55	6.01
AxB	4	14.4869	3.6217	2.72	2.93	4.58
Error	18	24.0052	1.3336			
Total	26	88.7990	3.4153			

C.V. (%) = 18.96

**ตารางพนวก 9 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูกและความถี่ของการให้น้ำของ
จำนวนตอกต่อช่องของอีองนางลง**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	13.6863	1.7108	1.85	2.51	3.71
A	2	10.4578	5.2289	5.66	3.55	6.01
B	2	0.6149	0.3074	0.33	3.55	6.01
AxB	4	2.6137	0.6534	0.71	2.93	4.58
Error	18	16.6397	0.9244			
Total	26	30.3261	1.1664			

C.V. (%) = 11.73

**ตารางพนวก 10 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูกและความถี่ของการให้น้ำของความ
ขาวของช่องตอกของอีองนางลง**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	96.4633	12.0579	1.31	2.51	3.71
A	2	42.5052	21.2526	2.31	3.55	6.01
B	2	10.1637	5.0818	0.55	3.55	6.01
AxB	4	43.7944	10.9486	1.19	2.93	4.58
Error	18	165.3608	9.1867			
Total	26	261.8241	10.0702			

C.V. (%) = 8.24

ตารางพนวก 11 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปลูกและความถี่ของการให้น้ำของ
ระยะห่างระหว่างดอกบนช่อดอกของເອື່ອງນາງລມ

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	0.4600	0.0575	2.42	2.51	3.71
A	2	0.0167	0.0083	0.35	3.55	6.01
B	2	0.1778	0.0889	3.74	3.55	6.01
AxB	4	0.2656	0.0664	2.79	2.93	4.58
Error	18	0.4277	0.023			
Total	26	0.8878	0.0341			

C.V. (%) = 5.52

ตารางพนวก 12 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปลูกและความถี่ของการให้น้ำของ
จำนวนวันที่เกิดดอกของເອື່ອງນາງລມ

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	1543.0590	192.8824	5.97	2.51	3.71
A	2	1345.3501	672.6750	20.81	3.55	6.01
B	2	30.0772	15.0386	0.47	3.55	6.01
AxB	4	167.6317	41.9079	1.30	2.93	4.58
Error	18	581.7372	32.3187			
Total	26	2124.7962	81.7229			

C.V. (%) = 2.32

ตารางผนวก 13 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปลูกและความถี่ของการให้น้ำของอายุการบานของดอกกบันดันของเอื้องนางลุม

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	76.7982	9.5998	1.27	2.51	3.71
A	2	32.9913	16.4956	2.19	3.55	6.01
B	2	11.1286	5.5643	0.74	3.55	6.01
AxB	4	32.6784	8.1696	1.09	2.93	4.58
Error	18	135.5321	7.5296			
Total	26	212.3304	8.1666			

C.V. (%) = 6.52

**ตารางผนวก 14 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปลูกและความถี่ของการให้น้ำของ
เปอร์เซ็นต์การเกิดดอกของเอื้องนางลุม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	59.3868	7.4233	3.47	2.51	3.71
A	2	33.9230	16.9615	7.92	3.55	6.01
B	2	8.4879	4.2440	1.98	3.55	6.01
AxB	4	16.9759	4.2440	1.98	2.93	4.58
Error	18	38.5613	2.1423			
Total	26	97.9481	3.7672			

C.V. (%) = 1.48

**ตารางผนวก 15 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ
จำนวนช่องดอกฟองของอี๊องนางลง**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	3.1852	0.3981	0.77	2.51	3.71
A	2	2.0741	1.0370	2.00	3.55	6.01
B	2	0.5185	0.2593	0.50	3.55	6.01
AxB	4	0.5926	0.1481	0.29	2.93	4.58
Error	18	9.3333	0.5185			
Total	26	12.5185	0.4815			

C.V. (%) = 176.75

**ตารางผนวก 16 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของ
จำนวนถ้ำสูกกลดด้วยของอี๊องน้ำครั้งสามยั้น**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	0.1716	0.0215	1.02	2.51	3.71
A	2	0.0678	0.0339	1.61	3.55	6.01
B	2	0.0134	0.0067	0.32	3.55	6.01
AxB	4	0.0904	0.0226	1.07	2.93	4.58
Error	18	0.3800	0.0211			
Total	26	0.5516	0.0212			

C.V. (%) = 11.88

**ตารางผนวก 17 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปลูกและความถี่ของการให้น้ำและความของ
ยาจำสูกกลัวของอีองน้ำครั้งสายสั้น**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	10562.8164	1320.3521	14.08	2.51	3.71
A	2	9603.7928	4801.8964	51.22	3.55	6.01
B	2	151.3636	75.6818	0.81	3.55	6.01
AxB	4	807.6601	201.9150	2.15	2.93	4.58
Error	18	1687.4003	93.7445			
Total	26	12250.2167	471.1622			

C.V. (%) = 12.23

**ตารางผนวก 18 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปลูกและความถี่ของการให้น้ำของความ
กว้างจำสูกกลัวของอีองน้ำครั้งสายสั้น**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	5.6353	0.7044	2.45	2.51	3.71
A	2	3.4876	1.7438	6.07	3.55	6.01
B	2	0.9922	0.4961	1.73	3.55	6.01
AxB	4	1.1554	0.2889	1.01	2.93	4.58
Error	18	5.1686	0.2871			
Total	26	10.8039	0.4155			

C.V. (%) = 3.48

ตารางผนวก 19 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของจำนวนไข่ของอีองน้ำครั้งสายสั้น

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	52.5374	6.5672	6.85	2.51	3.71
A	2	44.1041	22.0521	22.99	3.55	6.01
B	2	3.0693	1.5347	1.60	3.55	6.01
AxB	4	5.3639	1.3410	1.40	2.93	4.58
Error	18	17.2681	0.9593			
Total	26	69.8055	2.6848			

C.V. (%) = 8.97

ตารางผนวก 20 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของความขาวใบของอีองน้ำครั้งสายสั้น

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	1306.2789	163.2849	12.48	2.51	3.71
A	2	1143.3830	571.6915	43.69	3.55	6.01
B	2	18.2687	9.1343	0.70	3.55	6.01
AxB	4	144.6273	36.1568	2.76	2.93	4.58
Error	18	235.5394	13.0855			
Total	26	1541.8183	59.3007			

C.V. (%) = 6.26

ตารางผนวก 21 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของความกว้างใบของอีองน้ำครั้งสายสั้น

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	261.2725	32.6591	17.06	2.51	3.71
A	2	236.6518	118.3259	61.80	3.55	6.01
B	2	8.5016	4.2508	2.22	3.55	6.01
AxB	4	16.1191	4.0298	2.10	2.93	4.58
Error	18	34.4646	1.9147			
Total	26	295.7371	11.3745			

C.V. (%) = 5.67

ตารางผนวก 22 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของเปลือรเช่นต์การรอดชีวิตของอีองน้ำครั้งสายสั้น

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	68.5185	8.5648	1.85	2.51	3.71
A	2	24.0741	12.0370	2.60	3.55	6.01
B	2	24.0741	12.0370	2.60	3.55	6.01
AxB	4	20.3704	5.0926	1.10	2.93	4.58
Error	18	83.3333	4.6296			
Total	26	151.8519	5.8405			

C.V. (%) = 2.17

ตารางผนวก 23 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูบลู๊กและความถี่ของการให้น้ำของจำนวนช่องคอกต่อลำดับกอกถัวของเอียงน้ำครั้งสายสั้น

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	10.1756	1.2719	4.91	2.51	3.71
A	2	8.5485	4.2743	16.51	3.55	6.01
B	2	0.6429	0.3214	1.24	3.55	6.01
AxB	4	0.9842	0.2460	0.95	2.93	4.58
Error	18	4.6593	0.2588			
Total	26	14.8349	0.5706			

C.V. (%) = 19.10

ตารางผนวก 24 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูบลู๊กและความถี่ของการให้น้ำของจำนวนช่องซ่อนของเอียงน้ำครั้งสายสั้น

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	0.6363	0.0795	2.24	2.51	3.71
A	2	0.4702	0.2351	6.61	3.55	6.01
B	2	0.0005	0.0003	0.01	3.55	6.01
AxB	4	0.1655	0.0414	1.16	2.93	4.58
Error	18	0.6400	0.0356			
Total	26	1.2763	0.0491			

C.V. (%) = 11.97

**ตารางที่ 25 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปลูกและความถี่ของการให้น้ำของความ
ขาวของช่องคอกกบของอีองน้ำครั้งสามสั้น**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	92.2705	11.5338	1.03	2.51	3.71
A	2	31.9382	15.9691	1.43	3.55	6.01
B	2	17.1977	8.5988	0.77	3.55	6.01
AxB	4	43.1347	10.7837	0.96	2.93	4.58
Error	18	201.3482	11.1860			
Total	26	293.6187	11.2930			

C.V. (%) = 4.81

**ตารางที่ 26 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปลูกและความถี่ของการให้น้ำของ
ระบบท่อระหว่างคอกกบช่องอีองน้ำครั้งสามสั้น**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	24.9362	3.1170	1.22	2.51	3.71
A	2	7.9271	3.9636	1.55	3.55	6.01
B	2	5.6674	2.8337	1.11	3.55	6.01
AxB	4	11.3417	2.8354	1.11	2.93	4.58
Error	18	46.0175	2.5565			
Total	26	70.9537	2.7290			

C.V. (%) = 22.23

**ตารางผนวก 27 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูกและความถี่ของการให้น้ำของ
จำนวนวันที่เกิดคอกบนด้านเอียงน้ำครั้งสายสั้น**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	1128.9645	141.1206	9.61	2.51	3.71
A	2	1005.6233	502.8116	34.24	3.55	6.01
B	2	18.3445	9.1723	0.62	3.55	6.01
AxB	4	104.9967	26.2492	1.79	2.93	4.58
Error	18	264.3549	14.6864			
Total	26	1393.3194	53.5892			

C.V. (%) = 0.91

**ตารางผนวก 28 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดูกและความถี่ของการให้น้ำของอาชญาการ
บนของคอกบนด้านเอียงน้ำครั้งสายสั้น**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	16.1745	2.0218	1.08	2.51	3.71
A	2	8.9517	4.4758	2.38	3.55	6.01
B	2	3.8859	1.9430	1.03	3.55	6.01
AxB	4	3.3369	0.8342	0.44	2.93	4.58
Error	18	33.8191	1.8788			
Total	26	49.9936	1.9228			

C.V. (%) = 7.38

**ตารางที่ 29 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดและความถี่ของการให้น้ำของ
เบอร์เช่นต์การเกิดออกของเอียงน้ำครั้งสายสั้น**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	16577.8513	2072.2314	15.85	2.51	3.71
A	2	6325.7179	3162.8590	24.20	3.55	6.01
B	2	7499.9946	3749.9973	28.69	3.55	6.01
AxB	4	2752.1387	688.0347	5.26	2.93	4.58
Error	18	2352.6571	130.7032			
Total	26	18930.5084	728.0965			

C.V. (%) = 20.17

**ตารางที่ 30 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูดและความถี่ของการให้น้ำของจำนวน
ช่องออกฟองของเอียงน้ำครั้งสายสั้น**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	0.0519	0.0065	0.05	2.51	3.71
A	2	0.0026	0.0013	0.01	3.55	6.01
B	2	0.0395	0.0197	0.16	3.55	6.01
AxB	4	0.0099	0.0025	0.02	2.93	4.58
Error	18	2.2269	0.1237			
Total	26	2.2789	0.0876			

C.V. (%) = 32.71

ตารางผนวก 31 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของจำนวนคำสูญกลัวของอึ่งข้าวตอกปากแ Helen

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	1.2094	0.1512	4.68	2.51	3.71
A	2	0.4440	0.2220	6.87	3.55	6.01
B	2	0.5252	0.2626	8.13	3.55	6.01
AxB	4	0.2401	0.0600	1.86	2.93	4.58
Error	18	0.5814	0.0323			
Total	26	1.7908	0.0689			

C.V. (%) = 10.81

ตารางผนวก 32 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของความเยาว์ลักษณะกลัวของอึ่งข้าวตอกปากแ Helen

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	1003.1695	125.3962	3.85	2.51	3.71
A	2	547.3380	273.6690	8.41	3.55	6.01
B	2	230.4845	115.2423	3.54	3.55	6.01
AxB	4	225.3470	56.3367	1.73	2.93	4.58
Error	18	585.5116	32.5284			
Total	26	1588.6811	61.1031			

C.V. (%) = 13.58

ตารางผนวก 33 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของความกว้างลำดูกกล้วของเสื่องข้าวตอกปากแหลม

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	8.5831	1.0729	3.82	2.51	3.71
A	2	2.0268	1.0134	3.61	3.55	6.01
B	2	4.0797	2.0398	7.26	3.55	6.01
AxB	4	2.4767	0.6192	2.20	2.93	4.58
Error	18	5.0570	0.2809			
Total	26	13.6401	0.5246			

C.V. (%) = 7.29

ตารางผนวก 34 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของจำนวนในของเสื่องข้าวตอกปากแหลม

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	32.7946	4.0993	6.45	2.51	3.71
A	2	18.0718	9.0359	14.21	3.55	6.01
B	2	9.4634	4.7317	7.44	3.55	6.01
AxB	4	5.2594	1.3148	2.07	2.93	4.58
Error	18	11.4479	0.6360			
Total	26	44.2426	1.7016			

C.V. (%) = 9.04

**ตารางผนวก 35 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของความขาว
ในของอ่องข้าวตอกปากแหลม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	115.1565	14.3946	3.60	2.51	3.71
A	2	38.2958	19.1479	4.79	3.55	6.01
B	2	28.8714	14.4357	3.61	3.55	6.01
AxB	4	47.9893	11.9973	3.00	2.93	4.58
Error	18	71.9389	3.9966			
Total	26	187.0954	7.1960			

C.V. (%) = 4.15

**ตารางผนวก 36 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความถี่ของการให้น้ำของความขาว
ในของอ่องข้าวตอกปากแหลม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	12.5655	1.5707	7.61	2.51	3.71
A	2	7.4916	3.7458	18.15	3.55	6.01
B	2	3.0183	1.5091	7.31	3.55	6.01
AxB	4	2.0556	0.5139	2.49	2.93	4.58
Error	18	3.7151	0.2064			
Total	26	16.2806	0.6262			

C.V. (%) = 4.16

ตารางผนวก 37 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูลูกและความตี่ของการให้น้ำของเบอร์เช่นเดียวกับชีวิตของเอื้องข้าวตอกปากแหลม

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	112.9630	14.1204	1.17	2.51	3.71
A	2	57.4074	28.7037	2.38	3.55	6.01
B	2	24.0741	12.0370	1.00	3.55	6.01
AxB	4	31.4815	7.8704	0.65	2.93	4.58
Error	18	216.6667	12.0370			
Total	26	329.6296	12.6781			

C.V. (%) = 3.52

ตารางผนวก 38 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปูกและความตี่ของการให้น้ำของจำนวนช่องดอกต่อลำดูกกสั่วของเอื้องข้าวตอกปากแหลม

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	12.9740	1.6217	17.09	2.51	3.71
A	2	4.2745	2.1372	22.52	3.55	6.01
B	2	7.8180	3.9090	41.19	3.55	6.01
AxB	4	0.8815	0.2204	2.32	2.93	4.58
Error	18	1.7081	0.0949			
Total	26	14.6821	0.5647			

C.V. (%) = 14.72

ตารางผนวก 39 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุบลูกและความถี่ของการให้น้ำของจำนวนดอกต่อช่องเอียงข้าวตอกปากแหลม

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	11.5642	1.4455	20.58	2.51	3.71
A	2	4.2010	2.1005	29.90	3.55	6.01
B	2	5.7178	2.8589	40.69	3.55	6.01
AxB	4	1.6454	0.4114	5.86	2.93	4.58
Error	18	1.2646	0.0703			
Total	26	12.8288	0.4934			

C.V. (%) = 5.39

ตารางผนวก 40 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุบลูกและความถี่ของการให้น้ำของความขาวของช่องดอกของเอียงข้าวตอกปากแหลม

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	692.4526	86.5566	11.21	2.51	3.71
A	2	229.7390	114.8695	14.87	3.55	6.01
B	2	387.2609	193.6304	25.07	3.55	6.01
AxB	4	75.4528	18.8632	2.44	2.93	4.58
Error	18	139.0389	7.7244			
Total	26	831.4916	31.9804			

C.V. (%) = 5.59

ตารางผนวก 41 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุบล็อกและความถี่ของการให้น้ำของระบบท่างระหว่างคอกบนช่องเอียงข้าวตอกปากแ伦ม

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	3.3961	0.4245	8.33	2.51	3.71
A	2	2.2081	1.1041	21.67	3.55	6.01
B	2	0.7996	0.3998	7.85	3.55	6.01
AxB	4	0.3883	0.0971	1.91	2.93	4.58
Error	18	0.9171	0.0510			
Total	26	4.3132	0.1659			

C.V. (%) = 4.41

ตารางผนวก 42 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุบล็อกและความถี่ของการให้น้ำของจำนวนวันที่เกิดคอกของเอียงข้าวตอกปากแ伦ม

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	1256.2024	157.0253	1.31	2.51	3.71
A	2	305.7065	152.8533	1.28	3.55	6.01
B	2	428.6674	214.3337	1.79	3.55	6.01
AxB	4	521.8284	130.4571	1.09	2.93	4.58
Error	18	2156.3180	119.7954			
Total	26	3412.5204	131.2508			

C.V. (%) = 5.74

**ตารางผนวก 43 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปลูกและความถี่ของการให้น้ำของอายุการ
นานของดอกบันตันของเอื้องข้าวคอกปากแพรก**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	268.7472	33.5934	3.62	2.51	3.71
A	2	69.0393	34.5196	3.72	3.55	6.01
B	2	113.1628	56.5814	6.10	3.55	6.01
AxB	4	86.5451	21.6363	2.33	2.93	4.58
Error	18	166.9212	9.2734			
Total	26	435.6683	16.7565			

C.V. (%) = 11.83

**ตารางผนวก 44 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปลูกและความถี่ของการให้น้ำของเปอร์เซ็นต์
การเกิดดอกของเอื้องข้าวคอกปากแพรก**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	1451.0393	181.3799	3.55	2.51	3.71
A	2	546.3607	273.1804	5.35	3.55	6.01
B	2	432.2357	216.1179	4.24	3.55	6.01
AxB	4	472.4429	118.1107	2.31	2.93	4.58
Error	18	918.5576	51.0310			
Total	26	2369.5970	91.1383			

C.V. (%) = 7.61

ตารางผนวก 45 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนวัสดุปลอกและความถี่ของการให้น้ำของจำนวนช่องดอกฝ่าของอึ่งข้าวตอกปากแหนม

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
Treatment	8	46.0000	5.7500	3.61	2.51	3.71
A	2	18.6667	9.3333	5.86	3.55	6.01
B	2	16.8889	8.4444	5.30	3.55	6.01
AxB	4	10.4444	2.6111	1.64	2.93	4.58
Error	18	28.6667	1.5926			
Total	26	74.6667	2.8718			

C.V. (%) = 103.25

ตารางผนวก 46 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของจำนวนคำถูกกล่าวของอึ่งนางลง

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	46.9091	23.4545	482.2361	5.14	10.92
Error A	6	0.2918	0.0486			
B	2	0.1128	0.0564	0.3508	3.89	6.93
AxB	4	1.4167	0.3542	2.2037	3.26	5.41
Error B	12	1.9286	0.1607			
Total	26	50.6589	1.9484			

C.V. A (%) = 7.35

C.V. B (%) = 13.36

ตารางผนวก 47 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของความกว้างลำลูกกล้าวยของอีองนางลง

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	91.5593	45.7797	12.8895	5.14	10.92
Error A	6	21.3101	3.5517			
B	2	1.3172	0.6586	0.2408	3.89	6.93
AxB	4	9.1130	2.2782	0.8330	3.26	5.41
Error B	12	32.8219	2.7352			
Total	26	156.1215	6.0047			

C.V. A (%) = 9.81

C.V. B (%) = 8.61

ตารางผนวก 48 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของความกว้างลำลูกกล้าวยของอีองนางลง

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	9.4935	4.7467	10.4021	5.14	10.92
Error A	6	2.7380	0.456			
B	2	0.8924	0.4462	0.6584	3.89	6.93
AxB	4	0.4304	0.1076	0.1588	3.26	5.41
Error B	12	8.1324	0.6777			
Total	26	21.6867	0.8341			

C.V. A (%) = 5.98

C.V. B (%) = 5.86

**ตารางผนวก 49 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของจำนวนใบของเอื้องนางล้ม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	526.9172	263.4586	182.9777	5.14	10.92
Error A	6	8.6390	1.4398			
B	2	5.3773	2.6886	0.8960	3.89	6.93
AxB	4	43.2861	10.8215	3.6062	3.26	5.41
Error B	12	36.0095	3.0008			
Total	26	620.2291	23.8550			

C.V. A (%) = 8.42

C.V. B (%) = 12.15

**ตารางผนวก 50 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของความขาวใบของเอื้องนางล้ม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	705.3305	352.6652	71.3921	5.14	10.92
Error A	6	29.6390	4.9398			
B	2	5.4577	2.7288	0.437	3.89	6.93
AxB	4	80.9737	20.2434	3.2444	3.26	5.41
Error B	12	74.8748	6.2396			
Total	26	896.2757	34.472			

C.V. A (%) = 4.46

C.V. B (%) = 5.02

**ตารางผนวก 51 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของความกว้างใบของอีองนางลง**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	86.3738	43.1869	67.4650	5.14	10.92
Error A	6	3.8408	0.6401			
B	2	0.0201	0.0101	0.0106	3.89	6.93
AxB	4	1.1088	0.2772	0.2930	3.26	5.41
Error B	12	11.3533	0.9461			
Total	26	102.6968	3.9499			

C.V. A (%) = 6.21

C.V. B (%) = 7.55

**ตารางผนวก 52 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของเปอร์เซ็นต์การลดชีวิตของอีองนางลง**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	146.2963	73.1481	19.7500	5.14	10.92
Error A	6	22.2222	3.7037			
B	2	12.9630	6.4815	0.7000	3.89	6.93
AxB	4	25.9259	6.4815	0.7000	3.26	5.41
Error B	12	111.1111	9.2593			
Total	26	318.5185	12.2507			

C.V. A (%) = 1.97

C.V. B (%) = 3.12

**ตารางผนวก 53 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของจำนวนช่องคอกต่อลำลูกกลิ้วยของอี่องนางลง**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	316.5450	158.2725	214.3688	5.14	10.92
Error A	6	4.4299	0.7383			
B	2	4.7540	2.3770	1.8116	3.89	6.93
AxB	4	11.7882	2.9470	2.2460	3.26	5.41
Error B	12	15.7454	1.3121			
Total	26	353.2625	13.5870			

C.V. A (%) = 16.98

C.V. B (%) = 22.63

**ตารางผนวก 54 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของจำนวนคอกต่อช่องของอี่องนางลง**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	50.5094	25.2547	42.4568	5.14	10.92
Error A	6	3.5690	0.5948			
B	2	0.1967	0.0983	0.1690	3.89	6.93
AxB	4	0.6590	0.1647	0.2832	3.26	5.41
Error B	12	6.9810	0.5818			
Total	26	61.9151	2.3814			

C.V. A (%) = 13.51

C.V. B (%) = 13.36

**ตารางผนวก 55 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของความยาวของช่องคอกของอีองนางลง**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	990.2855	495.1427	89.7404	5.14	10.92
Error A	6	33.1050	5.5175			
B	2	6.5096	3.2548	0.8579	3.89	6.93
AxB	4	28.7445	7.1861	1.8941	3.26	5.41
Error B	12	45.5269	3.7939			
Total	26	1104.1715	42.4681			

C.V. A (%) = 9.61

C.V. B (%) = 7.97

**ตารางผนวก 56 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของระยะห่างระหว่างคอกบนช่องคอกของอีองนางลง**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	5.2463	2.6232	100.5042	5.14	10.92
Error A	6	0.1566	0.0261			
B	2	0.1740	0.0870	4.2818	3.89	6.93
AxB	4	0.2433	0.0608	2.9936	3.26	5.41
Error B	12	0.2438	0.0203			
Total	26	6.0640	0.2332			

C.V. A (%) = 6.68

C.V. B (%) = 5.89

ตารางผนวก 57 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของจำนวนวันที่เกิดคลอกของอี่องนางลง

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	590.1343	295.0672	4.3469	5.14	10.92
Error A	6	407.2764	67.8794			
B	2	6.3456	3.1728	0.1265	3.89	6.93
AxB	4	218.1729	54.5432	2.1742	3.26	5.41
Error B	12	301.0454	25.0871			
Total	26	1522.9745	58.5759			

C.V. A (%) = 3.53

C.V. B (%) = 2.15

ตารางผนวก 58 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของอาชญากรรมของคอกบันตันของอี่องนางลง

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	34.5988	17.2994	6.7624	5.14	10.92
Error A	6	15.3491	2.5582			
B	2	24.6998	12.3499	1.2339	3.89	6.93
AxB	4	92.9475	23.2369	2.3217	3.26	5.41
Error B	12	120.1033	10.0086			
Total	26	287.6985	11.0653			

C.V. A (%) = 4.17

C.V. B (%) = 8.25

**ตารางผนวก 59 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของเปอร์เซ็นต์การเกิดคอกของเอื้องนางคลม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	1890.7407	945.3704	9.4537	5.14	10.92
Error A	6	600.0000	100.0000			
B	2	51.8519	25.9259	0.1905	3.89	6.93
AxB	4	131.4815	32.8704	0.2415	3.26	5.41
Error B	12	1633.3333	136.1111			
Total	26	4307.4074	165.6695			

C.V. A (%) = 11.34

C.V. B (%) = 13.24

**ตารางผนวก 60 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของจำนวนช่องคอกฟ้อของเอื้องนางคลม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	13.4074	6.7037	1.3407	5.14	10.92
Error A	6	30.0000	5.0000			
B	2	4.9630	2.4815	1.9420	3.89	6.93
AxB	4	11.0370	2.7593	2.1594	3.26	5.41
Error B	12	15.3333	1.2778			
Total	26	74.7407	2.8746			

C.V. A (%) = 147.25

C.V. B (%) = 74.44

**ตารางผนวก 61 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของจำนวนลำลูกกลิ้วยของอี่องน้ำครั้งสายสัน**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	0.0694	0.0347	4.8017	5.14	10.92
Error A	6	0.0434	0.0072			
B	2	0.0395	0.0197	1.3108	3.89	6.93
AxB	4	0.1410	0.0352	2.3405	3.26	5.41
Error B	12	0.1807	0.0151			
Total	26	0.4739	0.0182			

C.V. A (%) = 6.60

C.V. B (%) = 9.52

**ตารางผนวก 62 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของความยาวลำลูกกลิ้วยของอี่องน้ำครั้งสายสัน**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	3187.4143	1593.7071	32.3881	5.14	10.92
Error A	6	295.2393	49.2066			
B	2	388.6529	194.3264	11.4043	3.89	6.93
AxB	4	119.3036	29.8259	1.7504	3.26	5.41
Error B	12	204.4768	17.0397			
Total	26	4195.0868	161.3495			

C.V. A (%) = 10.28

C.V. B (%) = 6.05

**ตารางผนวก 63 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของความกว้างลำลูกกล้ำยของอีองน้ำครั้งสายสั้น**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	1.7204	0.8602	3.8320	5.14	10.92
Error A	6	1.3468	0.2245			
B	2	0.8722	0.4361	0.9493	3.89	6.93
AxB	4	2.4126	0.6031	1.3129	3.26	5.41
Error B	12	5.5128	0.4594			
Total	26	11.8648	0.4563			

C.V. A (%) = 3.03

C.V. B (%) = 4.34

**ตารางผนวก 64 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของจำนวนใบของอีองน้ำครั้งสายสั้น**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	146.3419	73.1710	152.8724	5.14	10.92
Error A	6	2.8718	0.4786			
B	2	1.1403	0.5701	0.5019	3.89	6.93
AxB	4	0.8744	0.2186	0.1924	3.26	5.41
Error B	12	13.6312	1.1359			
Total	26	164.8597	6.3408			

C.V. A (%) = 7.13

C.V. B (%) = 10.98

**ตารางผนวก 65 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของความกว้างใบของเอื้องน้ำครั้งสายสั้น**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	2259.8284	1129.9142	181.6236	5.14	10.92
Error A	6	37.3271	6.2212			
B	2	7.6833	3.8416	0.6189	3.89	6.93
AxB	4	73.2587	18.3147	2.9505	3.26	5.41
Error B	12	74.4876	6.2073			
Total	26	2452.5852	94.3302			

C.V. A (%) = 5.40

C.V. B (%) = 5.40

**ตารางผนวก 66 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของความกว้างใบของเอื้องน้ำครั้งสายสั้น**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	179.6849	89.8425	119.0446	5.14	10.92
Error A	6	4.5282	0.7547			
B	2	1.8818	0.9409	0.4784	3.89	6.93
AxB	4	6.1697	1.5424	0.7842	3.26	5.41
Error B	12	23.6022	1.9668			
Total	26	215.8668	8.3026			

C.V. A (%) = 3.97

C.V. B (%) = 6.41

**ตารางผนวก 67 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของปอร์เซ็นต์การลดซีวิตของอีองน้ำครั้งสายสั้น**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	1.8519	0.9259	1.0000	5.14	10.92
Error A	6	5.5556	0.9259			
B	2	1.8519	0.9259	1.0000	3.89	6.93
AxB	4	3.7037	0.9259	1.0000	3.26	5.41
Error B	12	11.1111	0.9259			
Total	26	24.0741	0.9259			

C.V. A (%) = 0.96

C.V. B (%) = 0.96

**ตารางผนวก 68 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของจำนวนช่องคอกต่อลำลูกกล้าวยของอีองน้ำครั้งสายสั้น**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	30.7282	15.3641	26.6539	5.14	10.92
Error A	6	3.4586	0.5764			
B	2	2.6881	1.3440	3.2119	3.89	6.93
AxB	4	2.8556	0.7139	1.7060	3.26	5.41
Error B	12	5.0214	0.4185			
Total	26	44.7518	1.7212			

C.V. A (%) = 38.67

C.V. B (%) = 32.95

**ตารางผนวก 69 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของจำนวนคอกต่อช่องของอีองน้ำครั้งสายสั้น**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	0.3533	0.1766	4.3193	5.14	10.92
Error A	6	0.2454	0.0409			
B	2	0.0050	0.0025	0.0231	3.89	6.93
AxB	4	0.1177	0.0294	0.2716	3.26	5.41
Error B	12	1.3004	0.1084			
Total	26	2.0218	0.0778			

C.V. A (%) = 13.20

C.V. B (%) = 21.49

**ตารางผนวก 70 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของความยาวของช่องคอกของอีองน้ำครั้งสายสั้น**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	212.4623	106.2311	7.6482	5.14	10.92
Error A	6	83.3382	13.8897			
B	2	620.5743	10.2871	0.7328	3.89	6.93
AxB	4	86.4066	21.6016	1.5387	3.26	5.41
Error B	12	168.4685	14.0390			
Total	26	571.2498	21.9711			

C.V. A (%) = 5.65

C.V. B (%) = 5.68

ตารางผนวก 71 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของระยะห่างระหว่างดอกบันช่อดอกของอีองน้ำครั้งสายสัม

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	1.1463	0.5731	0.4221	5.14	10.92
Error A	6	8.1462	1.3577			
B	2	4.1948	2.0974	1.5027	3.89	6.93
AxB	4	9.5683	2.3921	1.7138	3.26	5.41
Error B	12	16.7487	1.3957			
Total	26	39.8042	1.5309			

C.V. A (%) = 15.57

C.V. B (%) = 15.78

ตารางผนวก 72 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของจำนวนวันที่เกิดดอกของอีองน้ำครั้งสายสัม

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	4228.6559	2114.3279	14.9903	5.14	10.92
Error A	6	846.2806	141.0468			
B	2	253.7782	126.8891	1.7099	3.89	6.93
AxB	4	756.4617	189.1154	2.5485	3.26	5.41
Error B	12	890.4929	74.2077			
Total	26	6975.6694	268.2950			

C.V. A (%) = 2.96

C.V. B (%) = 2.15

**ตารางที่ 73 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของอายุการบานของดอกบันตันของเมืองน้ำครั้งสายสัน**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	4.2405	2.1202	0.4287	5.14	10.92
Error A	6	29.6713	4.9452			
B	2	10.5701	5.2850	1.5868	3.89	6.93
AxB	4	43.1899	10.7975	3.2418	3.26	5.41
Error B	12	39.9686	3.3307			
Total	26	127.6404	4.9092			

C.V. A (%) = 11.47

C.V. B (%) = 9.42

**ตารางที่ 74 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของเบอร์เช่นต์การเกิดออกของเมืองน้ำครั้งสายสัน**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	20691.9828	10345.9914	145.2056	5.14	10.92
Error A	6	427.5039	71.2507			
B	2	72.5161	36.2581	0.4127	3.89	6.93
AxB	4	1040.9211	260.2303	2.9624	3.26	5.41
Error B	12	1054.1412	87.8451			
Total	26	23287.0651	895.6563			

C.V. A (%) = 28.13

C.V. B (%) = 31.23

**ตารางที่ 75 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของจำนวนช่องดอกฟ้องอื่องน้ำครั้งสามตัว**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	3.7365	1.8682	6.0701	5.14	10.92
Error A	6	1.8466	0.3078			
B	2	1.2816	0.6408	3.4009	3.89	6.93
AxB	4	0.5720	0.1430	0.7590	3.26	5.41
Error B	12	2.2610	0.1884			
Total	26	9.6976	0.3730			

C.V. A (%) = 87.54

C.V. B (%) = 68.50

**ตารางที่ 76 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของจำนวนลำกูกตัวของอื่องข้าวตอกป่านแหลม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	0.1609	0.0805	4.3553	5.14	10.92
Error A	6	0.1108	0.0185			
B	2	0.1530	0.0765	2.2651	3.89	6.93
AxB	4	0.1364	0.0341	1.0096	3.26	5.41
Error B	12	0.4054	0.0338			
Total	26	0.9666	0.0372			

C.V. A (%) = 8.75

C.V. B (%) = 11.83

**ตารางผนวก 77 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของความกว้างลำลูกกล้ำยของอี็องข้าวตอกปากแพรก**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	404.0808	202.0404	16.4489	5.14	10.92
Error A	6	73.6974	12.2829			
B	2	1.1269	0.5634	0.0423	3.89	6.93
AxB	4	146.6274	36.6569	2.7523	3.26	5.41
Error B	12	159.8258	13.3188			
Total	26	785.3583	30.2061			

C.V. A (%) = 8.51

C.V. B (%) = 8.86

**ตารางผนวก 78 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของความกว้างลำลูกกล้ำยของอี็องข้าวตอกปากแพรก**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	16.0448	8.0224	55.1060	5.14	10.92
Error A	6	0.8735	0.1456			
B	2	0.0459	0.0230	0.1644	3.89	6.93
AxB	4	0.0616	0.0154	0.1103	3.26	5.41
Error B	12	1.6758	0.1396			
Total	26	18.7017	0.7193			

C.V. A (%) = 5.98

C.V. B (%) = 5.86

**ตารางผนวก 79 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของจำนวนใบของเอื้องข้าวตอกปากแพรก**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	0.9724	0.4862	0.5866	5.14	10.92
Error A	6	4.9728	0.8288			
B	2	2.7348	1.3674	1.1631	3.89	6.93
AxB	4	1.2169	0.3042	0.2588	3.26	5.41
Error B	12	14.1083	1.1757			
Total	26	24.0053	0.9233			

C.V. A (%) = 9.95

C.V. B (%) = 11.85

**ตารางผนวก 80 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของความขาวใบของเอื้องข้าวตอกปากแพรก**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	9.4140	4.7070	2.0277	5.14	10.92
Error A	6	13.9278	2.3213			
B	2	20.4331	10.2165	2.6892	3.89	6.93
AxB	4	4.4414	1.1103	0.2923	3.26	5.41
Error B	12	45.5891	3.7991			
Total	26	93.8053	3.6079			

C.V. A (%) = 3.31

C.V. B (%) = 4.24

ตารางผนวก 81 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของความกว้างใบของอีองข้าวตอกปากเหลม

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	2.3190	1.1595	2.0906	5.14	10.92
Error A	6	3.3278	0.5546			
B	2	1.6708	0.8354	3.0940	3.89	6.93
AxB	4	2.4433	0.6108	2.2623	3.26	5.41
Error B	12	3.2401	0.2700			
Total	26	13.0011	0.5000			

C.V. A (%) = 7.53

C.V. B (%) = 5.26

ตารางผนวก 82 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของเปอร์เซ็นต์การลดชีวิตของอีองข้าวตอกปากเหลม

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	50.0000	25.0000	2.2500	5.14	10.92
Error A	6	66.6667	11.1111			
B	2	16.6667	8.3333	1.0000	3.89	6.93
AxB	4	33.3333	8.3333	1.0000	3.26	5.41
Error B	12	100.0000	8.3333			
Total	26	266.6667	10.2564			

C.V. A (%) = 3.41

C.V. B (%) = 2.95

**ตารางที่ 83 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของจำนวนช่องคอกต่อลำลูกกล้าวยของอีองข้าวตอกปากแหลม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	0.9338	0.4669	5.1724	5.14	10.92
Error A	6	0.5416	0.0903			
B	2	0.0321	0.0160	0.3625	3.89	6.93
AxB	4	0.1814	0.0453	1.0244	3.26	5.41
Error B	12	0.5311	0.0443			
Total	26	2.2199	0.0854			

C.V. A (%) = 16.02

C.V. B (%) = 11.22

**ตารางที่ 84 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของจำนวนคอกต่อช่องอีองข้าวตอกปากแหลม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	2.8960	1.4480	17.6858	5.14	10.92
Error A	6	0.4912	0.0819			
B	2	0.0004	0.0002	0.0013	3.89	6.93
AxB	4	0.2332	0.0583	0.4249	3.26	5.41
Error B	12	1.6462	0.1372			
Total	26	5.2670	0.2026			

C.V. A (%) = 7.66

C.V. B (%) = 9.91

ตารางที่ 85 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของ
ความขาวของช่องคอกของอีองข้าวตอกปากแหลม

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	960.4612	480.2306	67.4163	5.14	10.92
Error A	6	42.7402	7.1234			
B	2	1.6686	0.8343	0.1485	3.89	6.93
AxB	4	21.4934	5.3734	0.9565	3.26	5.41
Error B	12	67.4118	5.6177			
Total	26	1093.7753	42.0683			

C.V. A (%) = 7.77

C.V. B (%) = 6.90

ตารางที่ 86 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของระยะห่างระหว่างคอกบนช่องของอีองข้าวตอกปากแหลม

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	11.1161	5.5581	88.0525	5.14	10.92
Error A	6	0.3787	0.0631			
B	2	0.2928	0.1464	2.2248	3.89	6.93
AxB	4	0.1823	0.0456	0.6924	3.26	5.41
Error B	12	0.7897	0.0658			
Total	26	12.7596	0.4908			

C.V. A (%) = 6.40

C.V. B (%) = 6.53

**ตารางผนวก 87 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของจำนวนวันที่เกิดออกของอีองข้าวตอกปากแหนม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	896.4125	448.2062	39.6545	5.14	10.92
Error A	6	67.8167	11.3028			
B	2	23.8146	11.9073	0.7143	3.89	6.93
AxB	4	99.7784	24.9446	1.4965	3.26	5.41
Error B	12	200.0270	16.6689			
Total	26	1287.8492	49.5327			

C.V. A (%) = 1.80

C.V. B (%) = 2.19

**ตารางผนวก 88 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของอายุการบานของดอกบันตันของอีองข้าวตอกปากแหนม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	87.6707	43.8353	15.4087	5.14	10.92
Error A	6	17.0690	2.8448			
B	2	0.8184	0.4092	0.0410	3.89	6.93
AxB	4	19.7451	4.9363	0.4952	3.26	5.41
Error B	12	119.6274	9.9690			
Total	26	244.9306	9.4204			

C.V. A (%) = 6.96

C.V. B (%) = 13.03

**ตารางผนวก 89 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของเปอร์เซ็นต์การเกิดออกของอื่องข้าวตอกปากแหนม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	133.3001	66.6501	1.9940	5.14	10.92
Error A	6	200.5516	33.4253			
B	2	62.5056	31.2528	0.7328	3.89	6.93
AxB	4	81.2109	20.3027	0.4760	3.26	5.41
Error B	12	511.7802	42.6483			
Total	26	989.3484	38.0519			

C.V. A (%) = 6.36

C.V. B (%) = 7.19

**ตารางผนวก 90 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนการพรางแสงและความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
ของจำนวนช่องออกฝอยของอื่องข้าวตอกปากแหนม**

SOURCE	df	SS	MS	F	F.05	F.01
A	2	33.5556	16.7778	10.2955	5.14	10.92
Error A	6	9.7778	1.6296			
B	2	4.2222	2.1111	0.4790	3.89	6.93
AxB	4	18.2222	4.5556	1.0336	3.26	5.41
Error B	12	52.8889	4.4074			
Total	26	118.6667	4.5641			

C.V. A (%) = 41.03

C.V. B (%) = 67.48

ตารางผนวก 91 แสดงความเข้มแสงภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ ที่ความสูง
เหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร

เดือน/ปี	ระดับการพรางแสง (%) / ความเข้มแสง ($\mu\text{mol.m}^{-2}.\text{s}^{-1}$)		
	50	60	70
เมษายน 2553	340.65	337.69	332.58
พฤษภาคม 2553	310.25	308.98	306.47
มิถุนายน 2553	321.54	315.62	312.32
กรกฎาคม 2553	358.35	347.65	347.02
สิงหาคม 2553	476.45	476.41	441.13
กันยายน 2553	476.53	476.52	476.45
ตุลาคม 2553	284.31	284.28	309.56
พฤศจิกายน 2553	370.69	370.65	370.63
ธันวาคม 2553	370.63	370.58	370.56
มกราคม 2554	333.61	333.59	333.56
กุมภาพันธ์ 2554	370.65	370.63	370.61
มีนาคม 2554	296.63	296.61	296.56
เมษายน 2554	333.66	333.61	333.62
พฤษภาคม 2554	296.54	296.53	296.49
มิถุนายน 2554	305.86	305.84	305.81

ตารางผนวก 92 แสดงความเข้มแสงภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ ที่ความสูง
เหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร

เดือน/ปี	ระดับการพรางแสง (%) / ความเข้มแสง ($\mu\text{mol.m}^{-2}.\text{s}^{-1}$)		
	50	60	70
เมษายน 2553	328.96	325.54	325.34
พฤษภาคม 2553	320.95	318.65	315.74
มิถุนายน 2553	354.78	347.69	344.12
กรกฎาคม 2553	296.96	287.45	282.47
สิงหาคม 2553	222.54	222.55	211.91
กันยายน 2553	333.63	330.97	333.55
ตุลาคม 2553	240.97	240.97	240.94
พฤศจิกายน 2553	370.62	370.59	370.59
ธันวาคม 2553	370.75	370.62	370.53
มกราคม 2554	296.59	296.53	321.62
กุมภาพันธ์ 2554	370.55	370.61	370.60
มีนาคม 2554	259.53	259.53	259.47
เมษายน 2554	333.64	333.59	333.55
พฤษภาคม 2554	312.54	259.63	259.53
มิถุนายน 2554	370.59	370.56	370.53

ตารางผนวก 93 แสดงความเข้มแสงภายใต้การพรางแสง 50 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ ที่ความสูง
เหนือระดับน้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200 เมตร

เดือน/ปี	ระดับการพรางแสง (%) / ความเข้มแสง ($\mu\text{mol.m}^{-2}.\text{s}^{-1}$)		
	50	60	70
เมษายน 2553	367.69	359.65	355.69
พฤษภาคม 2553	330.89	326.57	324.52
มิถุนายน 2553	360.96	357.41	351.97
กรกฎาคม 2553	345.23	340.64	340.12
สิงหาคม 2553	296.62	282.27	296.56
กันยายน 2553	277.95	309.73	309.71
ตุลาคม 2553	327.52	327.47	327.45
พฤศจิกายน 2553	370.81	370.75	370.74
ธันวาคม 2553	370.70	370.66	370.66
มกราคม 2554	333.64	333.60	333.57
กุมภาพันธ์ 2554	370.72	370.68	370.63
มีนาคม 2554	370.66	370.62	370.52
เมษายน 2554	370.66	370.61	370.59
พฤษภาคม 2554	333.62	333.53	333.54
มิถุนายน 2554	370.76	370.61	370.61

ตารางผนวก 94 ลักษณะภูมิอากาศศูนย์วิจัยพืชไร่เชียงใหม่ อ. สันทราย จ. เชียงใหม่ ที่ความสูง
เหนือระดับน้ำทะเล 300 ถึง 400 เมตร

เดือน/ปี	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)			ปริมาณน้ำฝน	ความชื้นสัมพัทธ์ (%)
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	(มม.)	
มกราคม 2553	31.70	16.70	24.20	0.70	67.80
กุมภาพันธ์ 2553	34.60	14.40	24.50	0.00	55.90
มีนาคม 2553	36.00	19.10	27.60	0.80	56.90
เมษายน 2553	39.10	22.80	31.00	0.80	50.70
พฤษภาคม 2553	38.10	25.00	31.50	1.00	59.50
มิถุนายน 2553	35.90	24.10	30.00	3.60	66.30
กรกฎาคม 2553	33.90	23.80	28.80	5.50	74.00
สิงหาคม 2553	31.60	22.60	27.10	13.80	81.80
กันยายน 2553	32.90	21.90	27.40	7.00	78.20
ตุลาคม 2553	31.50	20.90	26.20	5.60	78.10
พฤษจิกายน 2553	31.20	15.80	23.50	0.00	70.60
ธันวาคม 2553	29.90	15.20	22.50	0.10	76.40
มกราคม 2554	29.80	13.40	21.60	0.10	71.30
กุมภาพันธ์ 2554	33.60	13.00	23.30	0.00	58.50
มีนาคม 2554	32.00	16.70	24.30	1.70	66.30
เมษายน 2554	34.00	17.60	25.80	3.20	68.60
พฤษภาคม 2554	32.90	19.70	26.30	6.80	81.30
มิถุนายน 2554	32.80	19.70	26.20	6.10	77.60

ตารางผนวก 95 ลักษณะภูมิอากาศศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่สาไหเม่ อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่
ที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 700 ถึง 800 เมตร

เดือน/ปี	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)			ปริมาณน้ำฝน	ความชื้นสัมพัทธ์ (%)
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	(มม.)	
มกราคม 2553	20.50	16.25	17.57	0.24	82.41
กุมภาพันธ์ 2553	20.84	17.50	18.42	0.00	55.28
มีนาคม 2553	22.81	20.18	20.74	0.10	59.89
เมษายน 2553	27.05	23.12	24.14	0.25	55.81
พฤษภาคม 2553	25.65	22.65	23.30	1.20	70.51
มิถุนายน 2553	24.65	21.38	22.18	5.47	78.94
กรกฎาคม 2553	23.63	21.19	21.65	5.85	86.62
สิงหาคม 2553	23.05	20.47	21.01	10.87	93.07
กันยายน 2553	22.50	20.15	20.60	8.13	94.49
ตุลาคม 2553	22.13	19.11	19.86	7.67	94.66
พฤศจิกายน 2553	21.20	16.57	18.04	0.00	96.68
ธันวาคม 2553	20.90	15.58	17.36	0.29	89.67
มกราคม 2554	20.47	14.68	16.66	0.08	84.06
กุมภาพันธ์ 2554	21.04	16.79	18.09	0.20	65.87
มีนาคม 2554	21.10	16.92	18.19	3.09	79.78
เมษายน 2554	22.73	19.43	20.29	3.81	88.90
พฤษภาคม 2554	23.76	20.29	21.19	9.41	89.98
มิถุนายน 2554	23.73	20.27	21.34	5.37	90.70

ตารางผนวก 96 ลักษณะภูมิอาศาสตร์พัฒนาโครงการหลวงหนองหอย อ. แม่ริม จ. เชียงใหม่
ที่ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1,100 ถึง 1,200 เมตร

เดือน/ปี	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)			ปริมาณน้ำฝน	ความชื้นสัมพัทธ์
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	(มม.)	(%)
มกราคม 2553	24.32	15.74	20.03	0.53	80.77
กุมภาพันธ์ 2553	27.54	17.07	22.31	0.00	54.64
มีนาคม 2553	28.94	19.06	24.00	1.31	66.26
เมษายน 2553	31.17	20.93	26.05	0.90	66.80
พฤษภาคม 2553	29.61	20.58	25.10	3.35	83.16
มิถุนายน 2553	27.10	19.57	23.34	8.19	85.83
กรกฎาคม 2553	25.77	19.48	22.63	5.73	88.71
สิงหาคม 2553	24.19	18.94	21.57	11.66	91.32
กันยายน 2553	25.13	18.97	22.05	7.62	92.13
ตุลาคม 2553	24.13	17.84	20.99	9.27	91.16
พฤศจิกายน 2553	23.87	15.33	19.60	0.00	85.87
ธันวาคม 2553	23.06	14.68	18.87	0.40	86.87
มกราคม 2554	21.84	13.52	17.68	0.16	84.03
กุมภาพันธ์ 2554	25.75	15.86	20.81	0.21	66.36
มีนาคม 2554	23.03	15.39	19.21	4.85	78.87
เมษายน 2554	25.63	18.27	21.95	4.54	81.23
พฤษภาคม 2554	24.77	19.06	21.92	10.21	88.35
มิถุนายน 2554	24.07	18.97	21.52	9.24	90.87

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล

เกิดเมื่อ

ประวัติการศึกษา

นายปริศ พึงบ้านแกะ

4 กันยายน 2528

พ.ศ. 2547 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย

จังหวัดนครปฐม

พ.ศ. 2550 ปริญญาตรี วิทยาศาสตรบัณฑิต(พืชศาสตร์-พืชสวน)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา วิทยาเขต

จันทบุรี จังหวัดจันทบุรี